

Uvodnik

Damijan Terpin

Berlinski zid v glavah bomo še rušili!

Po volitvah so vsi zmagovalci. Tako bi lahko sodili po tem, ko smo si v nedeljo zvečer ogledali volilno oddajo slovenske televizije, v kateri je premier Borut Pahor zatrjeval, da je 18% rezultat za Socialne demokrate "soliden", čeprav je njegova stranka po enem letu vladanja izgubila kar tretjino glasov.

Enako je trdil kandidat stranke Levica in svoboda Igor Komel, ko je v ponedeljek v volilni oddaji na slovenski televiziji Rai zatrjeval, da je njegov rezultat "zelo dober", v resnici pa je stranka, pri kateri je kandidiral, ostala pred vrati bruseljske palače Evropskega parlamenta.

Pa pogledimo, kaj se je v resnici zgodilo: kljub temu da je prof. Boris Pahor imel v vsej volilni kampanji pravzaprav le dva volilna nastopa, je med slovenskimi kandidati v deželi prejel največ slovenskih glasov. Sicer je Primorski dnevnik zapisal, da jih je (skupaj z glasovi v Venetu in ne vem še kje) prejel več Kocijančič. Za nas - in tako bi najbrž moralo biti tudi za naš dnevnik - pa je pomembno, kako so volili Slovenci v Italiji, in ti so najbolj nagradili Borisa Pahorja. Goriški kandidat Komel, za katerega je na straneh našega Primorskega izgledalo, kot da bi bil edini slovenski kandidat, pa jih je prejel najmanj.

Slovenska skupnost je pripomogla k izvolitvi manjšinskega poslanca v Evropski parlament, ki bo odslej dr. Herbert Dorfmann, mlad južnotirolski politik, ki zelo dobro pozna tudi našo problematiko.

Zanimivo in po svoje hecno se mi zdi dejstvo, da je kandidatka Demokratske stranke Debora Serracchiani prejela izjemno visoko število preferenčnih glasov, volilci te stranke pa so jo izbrali samo zato, ker je na glas povedala, da DS, takšna, kot je, in s takim (starim) vodstvom, nikakor ne more upati v prevzem oblasti v državi. Zgovoren in globokega premisleka vreden pa se mi zdi podatek, da so jo vneto podpirali tudi Slovenci v DS, ki se je na volitvah predstavila brez slovenskega kandidata. Južnotirolska ljudska stranka, na kateri je kandidiral prof. Pahor, je bila sicer volilno povezana z Demokratsko stranko, kar pa očitno ni bilo dovolj, da bi ga njena slovenska komponenta podprla, in se ji je za slovensko manjšino zdela pomembnejša podpora Serracchianijevi...

Slovenci v Italiji se torej tudi tokrat nismo bili sposobni poenotiti niti okoli imena prof. Borisa Pahorja, čeprav hkrati trdimo, da se z njegovimi idejami vsekakor vsi strinjamo. Torej niti prof. Pahor za našo levico ni dovolj reprezentativen, da bi manjšina končno lahko naredila korak naprej in naposled dokazala, da je berlinski zid padel tudi v naših glavah.

Da ta zid še trdno stoji, dokazuje tudi zavrnitev predloga Slovenske skupnosti, da bi naše slovenske občine upravljali skupaj. Še huje pa je dejstvo, da zavrnitev tega predloga doslej še nihče ni znal utemeljiti. Hkrati pa v istih levičarskih krogih točijo (očitno krokodilje) solze ob dejstvu, da ne more priti do združitve krovnih organizacij, glasbenih šol in odpravljanja dvojnikov, za kar naj bi bil že skrajni čas. Res pravi biser doslednosti!

Slovenska skupnost bo poskušala ta zid še naprej rušiti. Začeli smo z izvolitvijo Igorja Gabrovca v deželni svet in nadaljevali s predlogom o skupnem upravljanju naših občin, ki ga bo tudi dosledno uresničil novi republiški župan SSK Marko Pisani, slovenski volilci pa nam bodo zagotovo še naprej zaupali. Ponovno so namreč potrdili, da je to tudi njihova želja, saj so, kot rečeno, najbolj nagradili prav kandidata SSK, slovenska stranka pa je pridobila še enega župana več. Menimo namreč, da je naša naloga združevati Slovence, (utopično) združevanje italijanske levice in reševanje zagat Demokratske stranke pa prepuščamo drugim.

Hvaležni za 45 let skavtizma

Srečanje ob koncu skavtskega leta v Gorici

Foto DPD

Regionalizacija postaja spet aktualna Zagovorniki Goriške pokrajine so siti favoriziranja Kopra

"Nihče od nas ne pristaja na enotno primorsko pokrajino", je na nedavnem srečanju Odbora za Goriško povedal novogoriški župan Mirko Brulc, ki je srečanje sklical, da bi člani odbora seznanili z napovedjo vlade

o ponovnem začetku priprav za ustanovitev pokrajin. Povedal je tudi, da vlada razmišlja o treh, šestih ali osmih pokrajinah, in dodal, da Odbor za Goriško podpira razdelitev Slovenije na osem pokrajin, saj bi v tem primeru severna Primorska zelo verjetno dobila svojo pokrajino s sedežem v Novi Gorici, za kar si že ves čas prizadevajo. Ker Brulc glede na izkušnje iz prejšnjega mandata vlade težko verjame, da bo šlo tokrat pri oblikovanju pokrajin vse gladko, je skeptičen do napovedi, da naj bi predstavnike pokrajin volili že v letu 2010, vzporedno z lokalnimi volitvami. "V tem času se v Sloveniji pojavljajo tudi ideje, da bi mestne občine - teh je v državi deset - prevzele naloge pokrajin in s tem razbremenile vse te probleme, ki se napovedujejo. O tej ideji smo župani mestnih občin govorili na sestanku pri ljubljanskem županu Zoranu Jankoviču", je še pojasnil Brulc, idejo pa so načeloma podprli tudi v Odboru za Goriško, če to res pomeni cenejši, hitrejši in učinkovitejši način regionalizacije, ki je nujna. Na srečanju so se pogovarjali tudi o stalnih pritiskih in favoriziranju Kopra. Zelo kritični so bili do dejstva, da je iz Primorskih novic s strani, ki so namenjene goriškemu koncu, izginil napis Goriška, in da ga je nadomestil le zemljevid območja, kjer so Primorske novice začevanje. Nacionalnega statusa, ki ga ima novogoriško gledališče, ne želimo ne zapraviti ne deliti s komerkoli", je v zvezi s tem povedal Brulc, podrobneje pa je o zadevi spregovoril nekdanji minister za kulturo in direktor novogoriškega gledališča Sergij Pelhan". Razumem, da ima koprsko gledališče težave s financiranjem in da je že nekaj let prisotna ideja o tem, da bi postalo nacionalno gledališče in s tem prišlo do državnih sredstev. Ker to očitno ne gre, bi radi zdaj združitev z novogoriškim gledališčem", je pojasnil Pelhan in dodal, da mora gledališče z nacionalnim statusom ustrezati določenim strokovnim kriterijem. "Koprsko gledališče ne ustreza nobenemu od strokovnih kriterijev, za združitev z novogoriškim pa tudi ne vidim razloga, saj je Koper dva kilometra bližje Ljubljani kot No-

vi Gorici", je še pojasnil in zaključil, da bi bilo veliko bolj smiselno, če bi gledališča v Kopru, Trstu in Novi Gorici skupaj bolje pokrivala skupni slovenski prostor do Benečije in Režije, kot da se razmišlja o birokratskem združevanju. Tretja, za člana Odbora za Goriško sporna zadeva, naj bi bil pritisk na Šempetrsko bolnišnico, ki naj bi se ji obetal manjši urgentni center od predvidenega. Po novi kategorizaciji naj bi bila uvrščena v drugo kategorijo slovenskih bolnišnic, izolska, ki se utaplja v rdečih številkah in tudi sicer - po mnenju zagovornikov Goriške - ne dohaja Šempetrsko, pa naj bi bila uvrščena v prvo kategorijo. "Od ministra za zdravje bomo zahtevali, da se vse skupaj uredi tako, da naša bolnišnica ne bo postala le velik zdravstveni dom, ampak da bo še naprej služila prebivalcem od Bovca do Krasa. Gre za 120 tisoč ljudi", je v zvezi s tem dejal Brulc. No, minister za zdravje Borut Miklavčič je že dan kasneje med obiskom na Goriškem zagotovil, da bo Šempetrska bolnišnica uvrščena v kategorijo H1 in da bo dobila urgentni center, kot se "šika". Andrej Malnič, direktor Goriškega muzeja, je na zasedanju odbora predstavil nekatere temeljne zahteve pri oblikovanju pokrajin, ki jih je skupaj z Brankom Marušičem, Brankom Tomažičem in Tomažem Vugo že konec januarja letos zbral v dokument za "interno rabo". Tako zahtevajo, da se na Primorskem ustanovi dve samostojni pokrajini, s sedežem v Novi Gorici in v Kopru, da se pokrajinska zakonodaja oblikuje tako, da bodo imele pokrajine samostojne vire financiranja in bodo samostojno odločale o lastnem razvoju, da bo znotraj posamezne pokrajine zagotovljen policentričen razvoj.

/ str. 13
Nace Novak

In memoriam

Odrske deske je za vedno zapustila velika igralka, dolgoletna članica SSG Lidija Kozlovic

Prihodnost, mladi iz vrst SSK

Lepo srečanje s koroškimi somišljeniki

Madinska sekcija Slovenske skupnosti Gorica, Prihodnost, smo se v četrtek, 4., in v petek, 5. junija, srečali s prijatelji Kluba slovenskih študentk in študentov v Celovcu. Povabili so nas, da bi jim predstavili stanje slovenske manjšine v Italiji. Tako smo jim v četrtek zvečer na njihovem sedežu pokazali film Manjšina danes. Simon Koren, tajnik skupine Prihodnost, in Aljoša Jarc, deželni predsednik Mladih SSK, sta najprej predstavila skupino, naš film in naše delovanje. Po ogledu filma sta spregovorila o glavnih problemih, ki jih imamo v manjšini, in o cilju, ki si ga je zastavila skupina, in sicer združiti mlade in jih seznaniti s stanjem Slovencev v Italiji. Zastavili so

nam veliko vprašanj o šolstvu, naši zgodovini, zanimanju mladih za politično delovanje in kulturo manjšine. Predstavili so tudi svoje probleme in predvsem ekonomske težave. Zanimivo je, da v njihovem Slovenskem klubu je tudi nekaj nemško govorečih mladih, ki se zanimajo za slovensko

Naslednje jutro smo se odpravili na sprehod po mestu. Prijatelj Andrej Olip, študent zgodovine na univerzi v Celovcu, nam je povedal nekaj o zgodovini mesta in pokazal njegove znamenitosti. Obiskali smo Ljudski vrtec in sedež Mohorjeve družbe. Srečali smo Janka Kulmescha, predsednika Narodnega sveta koroških Slovencev, ki nas je z veseljem sprejel in nagovoril o političnem in ekonomsko-socialnem stanju slovenske manjšine v Avstriji. Preden smo se poslovili od naših prijateljev, smo se z njimi pogostili v restavraciji ob Vrbskem jezeru.

Veseli smo, da smo spoznali prijatelje, in upamo, da se bomo še srečali in skupaj organizirali srečanja tako pri nas kot na Koroškem.

Karen Ulian

manjšino. Po dolgem pogovoru smo spoznali, da je težav veliko in ni bistvenih razlik med Slovenci v Italiji in Slovenci v Avstriji. Ob tej priložnosti smo tudi predstavili našo novo spletno stran www.prihodnost.eu.

Ob pravkar zaključenih volitvah

Sestava in pristojnosti Evropskega parlamenta

Pred tedni smo poročali o 60-letnici obstoja Sveta Evrope (s sedežem v Strasbourg), po številu držav članic največje evropske mednarodne organizacije, in o njenem nespornem pomenu za spodbujanje in utrjevanje sodelovanja med evropskimi državami in narodi. Danes bomo našo pozornost osredotočili na Evropski parlament, osrednji predstavniški organ vsem znane Evropske unije kot najbolj izrazite evropske organizacije na področju povezovanja tako na gospodarskem kot političnem področju. Tudi njen parlament ima sedež v francoskem mestu Strasbourg ob meji z Nemčijo, medtem ko je njen osrednji sedež v Bruslju, sedež njenega generalnega tajništva pa v Luksemburgu.

V dneh od 4. do 7. junija so državljani članic Evropske unije, ki so ob enem državljani te iste povezave, izvolili 736 poslancev v Evropski parlament. To so bile že šeste neposredne volitve tega predstavniškega organa Unije. Prve so bile namreč pred tridesetimi leti, to se pravi leta 1979. Izvorni začetki Evropskega parlamenta segajo v leto 1952, ko se je šest držav (Belgija, Francija, Nemčija, Italija, Luksemburg in Nizozemska) povežalo v Evropsko skupnost za premog in jeklo, ki jo zato imamo za zgodovinsko predhodnico današnje Evropske unije. V okviru te skupnosti je poleg sveta ministrov delovala tudi skupščina, sestavljena iz 78 parlamentarnih predstavnikov držav članic. Ta skupščina se je namreč prvič sestala 10. septembra 1952 in se je po desetletnem delovanju leta 1962 preimenovala v Evropski parlament, to na osnovi Rimske pogodbe o ustanovitvi širše Evropske gospodarske skupnosti, ki je predvidevala neposredne volitve evropskih poslancev. Do uresničitve tega določila pa je prišlo šele leta 1979. Pogodba iz Nice iz leta 2000 je ok-

virno določila število članov parlamenta EU na ravni 732 poslancev, sorazmerno porazdeljenih na predstavnike držav članic, upoštevajoč pri tem bližnji pristop novih članic v Unijo, kar se je dejansko zgodilo leta 2004 s pristopom desetih novih članic, med temi tudi Slovenije, ter leta 2007 s pristopom Romunije in Bolgarije, tako da se je število poslancev povečalo na 785. Na osnovi že omenjene pogodbe iz Nice pa se je število poslancev za zadnje volitve zmanjšalo na 736. Število poslancev, ki jih izvolijo volivci v posameznih državah članicah v Evropski parlament, je odvisno od števila njihovega prebivalstva. Tako največ poslancev, in sicer 99, izvoli Nemčija z 82 milijoni prebivalcev. Sledijo Francija, Italija in Velika Britanija s po 72 poslancev, Španija in Poljska s po 50, Romunija 33, Nizozemska 25, Češka, Madžarska, Belgija, Grčija in Portugalska po 22. Ostale države izvolijo naslednje število poslancev: Švedska 18, Avstrija in Bolgarija po 17, Danska, Finska in Slovaška po 13, Litva in Irska imata po 12 poslancev, Irska in

državah, v katerih so bili izvoljeni, temveč se povezujejo v politične skupine na osnovi sorodnih političnih usmeritev.

Žal, se volilna udeležba na evropskih volitvah stalno zmanjšuje. Najvišja je bila na prvih volitvah leta 1979, ko je znašala 62%. Na zadnjih volitvah leta 2004 se je volitev udeležilo 45%. Na letošnjih volitvah je udeležba znašala 43,01%. Vzrokov za upadanje volilne udeležbe je več, vendar kaže, da je glavni vzrok pomanjkanje informacij, kakšne so pristojnosti parlamenta in drugih glavnih organov evropske povezave.

Glavni organ parlamenta je predsednik oz. predsedstvo, ki načrtuje in vodi njegovo delovanje. Pomembni sta tudi konferenca predsednikov parlamentarnih skupin in parlamentarne komisije, v katerih se podrobno obravnavajo vsa vprašanja, preden ta pridejo na dnevni red plenarnega zasedanja parlamenta. Posamezni poslanec ima zelo malo avtonomnega manevrskega prostora. Evropski parlament je v zadnjem obdobju pridobil pomembne pristojnosti na področju sodelovanja in soodločanja z izvršno evropsko komisijo pri oblikovanju zakonodajnih in drugih ukrepov. Poleg tega ima pomembne pristojnosti glede nadzora nad delovanjem izvršne komisije in nad obliko-

Latvija po 8 poslancev, Slovenija 7, Estonija, Ciper in Luksemburg po 6. Najmanj poslancev, in sicer 5, pripada Malti s 400 tisoč prebivalci. Poslanci v Evropskem parlamentu niso razporejeni v skupine po

vanjem proračuna Unije. Glavni sedež Evropskega parlamenta je v Strasbourg, kjer potekajo njegova plenarna zasedanja, medtem ko parlamentarne komisije zasedajo v Bruslju.

Aljož Tul

Čedad / Redna seja Izvršnega sveta SSO O aktualnih in konkretnih temah

Izvršni odbor SSO je redno sejo, ki je bila 3. junija v Čedadu, posvetil v glavnem aktualnim in konkretnim problemom, s katerimi se danes sooča slovenska narodna skupnost v Italiji, s posebnim oziranjem na svetovno in evropsko gospodarsko krizo, kateri še ni videti zadovoljivega izhoda. Po daljšem uvodnem poročilu deželnega predsednika dr. Draga Štoke so bili člani Izvršnega odbora SSO natančneje seznanjeni predvsem s splošno tematiko slovenskih šol vseh vrst in stopenj, katero je izčrpnost podala Jelka Cvelbar, odgovorna pri SSO za ta resor. V zvezi s tem je Izvršni odbor SSO povsem osvojil predlog, da se v najkrajšem možnem času organizira simpozij o ovirah, ki

danes preprečujejo slovenski šoli, da koristi njej namenjena sredstva. Prioritetno pri tem pa je tudi vprašanje reforme višjih srednjih šol. V nadaljevanju se je Izvršni odbor razpravljal o gospodarsko-financijski situaciji v našem mejstvu in obmejnem prostoru, o nameravanih spremembah v Državnem zboru Republike Slovenije zakona za Slovence v našem mejstvu in po svetu, nadalje o nameravanih krčenju v deželni merilu zakona 482 za obmejna področja, o nedavni odločbi Tersko-beneške-briške gorske skupnosti o prostorih v Špetru ter o Slovenski manjšinski koordinaciji in njenem prihodnjem delovanju. O teh problemih so poleg predsednika Štoke poročali še videmski pokrajinski predsednik

Giorgio Banchig, tržaški predsednik SSO Igor Švab, Janez Povše, Marij Maver, Ivo Cotič, Riccardo Ruttar in Robert Petaros.

Člani Izvršnega odbora SSO so v zvezi s tem ocenili dosedanje dejavnosti Slomaka in prišli do zaključka, da je nujno biti dosledni pravilom, ki jih predvideva statut te organizacije. Med drugim je predvidena rotacija med zvezami ter ustanoviteljicami in tega principa se moramo v demokratični družbi tudi držati. Zato je SSO mnenja, da sedanji poslovodni predsednik Slomaka Jože Hirnšek nadalje vodi organizacijo, vsaj za eno dobo poslovnega leta. Če bi se zadeva pa kakorkoli zakomplicirala, SSO že zdaj izjavlja, da je pripravljen voditi predsedniško mesto Slomaka.

Člani Izvršnega odbora so se nadalje dotaknili tudi poročil in razprave na občnem zboru oz. kongresu druge sorodne organizacije SKGZ in pri tem soglasno poudarili, da je samo preko poštenega in konstruktivnega sodelovanja med obema krovnicama organizacijama možno premostiti premnoge težave predvsem finančne narave, s katerimi se danes srečujejo skupne ustanove, ki nam morajo biti vsem pri srcu in ne smejo biti v zakupu nikogar, ker so njihovi problemi skupni nam vsem, ki nam je mar predvsem za resnično in pozitivno sodelovanje na tem našem narodnostno skupnem prostoru.

Na koncu seje so člani Izvršnega odbora SSO sklenili, da se sklic redno zasedanje Deželnega sveta SSO, in sicer za 1. julija, letos na sedežu krajevnih organizacij v Devinu, in bili mnenja, da se to zasedanje posveti predvsem problemu, ki so danes izredno občuteni in pomembni za celotno narodno skupnost, in sicer dejanskemu neizvajanju norm in določil zaščitnega zakona št. 38 iz leta 2001 ter hudi okrnitvi finančnih sredstev, ki jih je doslej predvideval zakon 482 iz leta 1999.

Na dnu...

KAKO PA BODO
IZVOLJENI ZAJAHALI
V EVROPO?

Z BERLUŠKONJEM!

Povejmo na glas Ustavljen prodor enega samega voditelja

Evropske volitve v Italiji so pokazale, da je prodor enega samega voditelja ustavljen, prav gotovo pa upočasnjen. V tem trenutku Berlusconi ne more postati tisto, za kar si je zadnje mesece prizadeval, namreč središnja karizmatična politična osebnost, ki odloča o vsem in od katere so odvisni vsi. Predvolilne napovedi možnosti navedenega zastoja niso izključevale, kot se niso zmotile v trditvi, da se bo desnica okrepila. Tako je znatno pridobila Severna liga, v sredini pa se je učvrstil Casini, ki še lahko spremeni volilni rezultat. Ne smemo namreč pozabiti, kako je le pred nekaj dnevi Berlusconi izjavil, da bi mogel preseči 50% in se povzpeti do skrajno trdne večine, če bi se mu pridružil tisti "nori Casini". Kar pa se tiče preprečene Berlusconijeve središčne umestitve, je jasno, da so volilci vse zgodbe, telenovele in drznost predsednika vlade spremljali dosti pozorneje, kot se je zdelo, in se odmaknili od malikovanja, ki nikoli ni znanilec dobrega. Tovrsten premislek italijanskega volilnega telesa je vsekakor izjemno razveseljen in vzbuja prijateljsko upanje, da si ljudje želijo uravnoteženo demokracijo in so zadržani do možnosti prevlade ene same osebe, posebno če se slednja obnaša kot zadnje mesece Berlusconi. In rezultat evropskih volitev daje močno spodbudo mnogokrat brezvoljni levi sredini. Pokazalo se je, da sploh ni res, kako opozicija ni več možna, toda nikakor ne na način, če je do vladajoče večine razumevala in blaga.

Franceschini je po Veltronijevi prekulturni popustljivosti ubral pravo smer odločne kritike, kar toliko bolj velja za Di Pietra, in rezultat ni izostal. Zato so te volitve za levo sredino lepa priložnost za uspešnejšo zastavitev programov v prihodnosti s pogojem, da preneha z obsedenim notranjim izključevanjem, ki je preprosto povedano velikanska neodgovornost, za katero ni opravičila. Prav nesmiselno tekmovanje levosredinskih strank in njihova vse večja drobitev sta osrednji razlog za šibitev, ki pa jo je po teh volitvah mogoče preseči. Ponuja se potemtakem zelo obetavna priložnost z dodatkom, da podobne skoraj gotovo več ne bo. Nič manj zanimive in pomembne so bile evropske volitve znotraj naše narodne skupnosti. Boris Pahor, Igor Kocjančič in Igor Komel so dobili zavidljivo visoko število preferenc, ob čemer pa toliko bolj bode v oči naša politična razdeljenost, ki je v vsakem primeru že na pogled absurdna. Če lahko obžalujemo, da se nismo mogli za skupen nastop dogovoriti ob evropsko tako odzivni osebnosti, kakršna je pisatelj Boris Pahor, potem je nemara še usodnejše dejstvo, da se kot skupnost prepoznavamo v dveh idejno nazorskih identitetah, kot bi bili zadržani v dveh različnih prostorih. V luči te resnice zahteva po prelomno močnejšem ali celo povsem drugačnem medsebojnem sodelovanju, ki je že itak vzorno, zaradi omenjenih dveh identitet nima verodostojne podlage.

Janez Povše

UPRAVNE VOLITVE Na Goriškem

En potrjen župan in dve novi županiji

Franka Padovan, šolnica in fuveljavljena kulturnica, predsednica Zveze slovenske katoliške prosvete in večletna odbornica v števerjanski občini, je včeraj postala županja briške vasi, kjer je kandidirala na listi Slovenske skupnosti. Gre za zgodovinsko dejstvo, saj Števerjan doslej še ni imel "prve občanke". Prejela je 369 glasov (66,61%); Ingrid Komjanc, ki jo je predstavila lista Občinska enotnost, pa 185 (33,39%). Tudi številke so silno razveselile novo županjo, saj so presegle rezultate, ki jih je ob zadnjih volitvah dosegel njen predhodnik, trikratni župan Hadrijan Corsi, ki se je po 44 letih prisotnosti v vaški upravi umaknil. Podpora ljudi je za novo županjo največje zadoščenje, saj je pripravljena si v imenu vseh zavihati rokave v dobro celotne skupnosti, kot nam je po izidih tudi sama povedala: "Nisem pričakovala takega rezultata. Vidim, da so ljudje zaupali meni in kandidatu na moji listi. To pomeni, da me imajo radi in so v meni videli pravo osebo, ki bi vodila naprej našo vas. Zagotavljam vam, da bomo po svojih močeh skušali držati obljube. Vrata naše občinske uprave bodo odprta vsem; kdor koli bo imel kakšno težavo ali bo hotel karkoli povedati, naj kar pride, saj ga bom pripravljena poslušati".

ni, pripravili ob bogato pogrnenih mizah Med borovci v središču Števerjana pravo ljudsko ljudje, ki se ga je udeležilo veliko ljudi iz vse Goriške. Že popoldne je vodstvo vaške sekcije SSK pripravilo kočijo, ki je peljala županjo po vasi. Zvečer so na prizorišču luči naenkrat ugasnile in črno poletno nebo je zarezal sij živobarvnih ognjemetov. Med ljudmi sta bila tudi Dario Bertinazzi in Walter Devetak,

"Nova" županja Padovan in "stari" župan Corsi

le 31,07% glasov, tako da so občani s 57%-podporo potrdili dosedanjega župana Paola Vizintina, kandidata Občinske enotnosti. Tretji kandidat, Marino Ferfolja (PDL, Severna liga), je v doberdobski občini dosegel 11,93% glasov. Tudi Sovodnje imajo odslej županjo, in sicer Alenko Florenin (lista Enotnost): prejela je 592 glasov (51,61%), le 37 več kot Walter Devetak (555 glasov, 48,39%).

Pokrajinski tajnik SSK Julijan Čavdek je glede uveljavitve stranke izrazil svoje zadovoljstvo. V vseh treh občinah je namreč nastopila z lastnim simbolom, "zbrali smo kakovostne liste z mladimi obrabi, kar je nedvomno korak naprej, ki ga bo treba upoštevati tudi za nadaljnje delo po sekcijah". Posebno je vesel, da se je v Števerjanu močno uveljavila Franka Padovan in da je bila za župana izvoljena ženska. Pohvalil je tudi skupno delo, ki ga je vodila krajevna sekcija. V Sovodnjah je Alenka Florenin zmagala z minimalno razliko; "mi smo sicer vložili veliko truda v kampanjo, ponudili smo res dobrega kandidata". Glede Doberdoba Čavdek čestita Bertinazziju in ostalim kandidatom, ki "bodo gotovo znali voditi dobro in konstruktivno opozicijo kot doslej".

W. Devetak in D. Bertinazzi praznujeta z županjo F. Padovan

kandidata, ki sta se na listi SSK potegovala za mesto župana v občinah Doberdob in Sovodnje ob Soči (Devetaka je poleg SSK podprla tudi lista Skupaj za Sovodnje). Bertinazziju podvig ni uspel, saj je dosegel

Nova županja v Sovodnjah je Alenka Florenin

V Doberdobo je za župana potrjen Paolo Vizintin

naše iskrene čestitke. Tudi tokratne evropske volitve je žal označevala nizka volilna udeležba, kar je pri nas le delno ublažila sočasnost z upravnimi volitvami. Na končni izid in opredelitev volivcev je zelo vplivala zlasti medijska izpostavljenost nekaterih kandidatov, ki pa so naposled dosegle ne vedno briljantne rezultate. Obe levičarski stranki, ki sta kandidirali ostala dva Slovence, nista dosegli niti vstopnega praga in v to se velja zamisliti, kakor tudi velja zamisliti o dejstvu, da je tokrat Demokratska stranka nastopila brez slovenskega kandidata, tako da so njeni slovenski volilci množično volili Serrachianijevo. Slovenska stranka je tako potrdila svojo vodilno vlogo v volilnem telesu Slovencev v Italiji, naponska pa je, da je lahko nastopila s tako uglednim kandidatom, za kar so jo slovenske volilke in volilci nagradili. Slovenska skupnost tudi čestita

Milano Zveru, Romani Jordan Cizelj, Lojzetu Peterletu, Zoranu Thalerju, Tanji Fajon, Jelku Kacinu in Ivu Vajglu, ki bodo v Bruslju oz. Strasbourgu zastopali slovensko državo. Stranka Slovenska skupnost je zadovoljna z izidom občinskih volitev, kjer je odigrala povesod vidno vlogo. Ponovno je potrdila nenadomestljivo narodno politično zastopstvo ter bila med soustvarjalci koalicij, ki so Slovence v naših občinah povezovala in združevala za primerno ter uspešno upravljanje teritorija. Na Tržaškem je, poleg potrditve Fulvie Premolin, prodorno zmagal Marko Pisani, kar je potrdilo o dobro opravljenem podžupanskem delu. Na Goriškem pa je z zmago Franke Padovan Slovenska skupnost potrdila nadaljnje upravljanje občine v Števerjanu. Zadovoljivi so bili tudi nastopi v Doberdobo, Sovodnjah in Zgoniku, čeprav ni prišlo do želenega preobrata, še meni Terpin.

UPRAVNE VOLITVE Na Tržaškem

Lipova vejica spet cveti na Krasu

Če je bil volilni izid v Dolini in Zgoniku že vnaprej pričakovano, je bil podvig Marka Pisanija na Repentabru pod velikim vprašajem: končno pa je vendar šlo in dosednji podžupan bo lahko v prihodnji upravi dobi suvereno nosil župansko trobojnico. Pisani je prejel 319 glasov (53%).

"Rekel bi enostavno, da nam volilni izid daje dobro podporo in mirno okolje, v katerem bomo lahko upravljali repentabrsko občino. Mislim, da so mi volilci zaupali tudi na podlagi dela, ki sem ga kot podžupan opravljal v zadnjih petih letih. Zahvaljujem se obenem svojim sokandidatom na volilni listi za občinski svet, ki so z velikim zanosom dali vse od sebe, da je lahko prišlo do uspeha". Kakšno upravo pa bi novi župan hotel voditi? "Tako, ki bi bila dozvozna za želje in zahteve občinov; tako, ki bi bila kos novim idejam in izzivom, ki nam jih prinaša sedanji čas, ko se svet tako hitro vrti". Volilni izid je hkrati tudi velik uspeh za Slovensko skupnost. "Mislim, da se v svojem uspehu, kot tudi v ponovnem volilnem podvigu dolinske

li tako zgodaj znani"... Dolinska županja je računala na gladko ponovno izvolitev, končni izid pa je imel tudi kanček grenkega priokusa. Zakaj pa? "Zadovoljna sem, da so mi občani spet zaupali. Po pravici povedano, pa sem si pričakovala še nekoliko boljši rezultat, ker sem pet let neutrudno

majhni občini pride do problemov, se občani najprej obrnejo na župana"... Po drugi strani so tudi Italija vrednot in Zeleni nastopali posebej, "drugače bi bil rezultat isti, kot sem ga bila pričakovala". Fulvia Premolin je še dodala, da bo tudi v prihodnji mandatni dobi nadaljevala po že začrtani poti: "Pobliže bom analizirala delo, ki smo ga začeli. Obenem se zahvaljujem vsem, ki so mi pomagali in mi zaupali svoj glas". Glede nove občinske uprave je županja dejala, da bo sestavljena na podlagi volilnih preferenc. "Mislim pa, da če bi se upravljanje občine nadaljevalo z isto eki-

Nekdanji repentabrski župan Aleksij Križman predaja štafetno palico Marku Pisaniju

delala na terenu. V Ricmanjih pa je bil sedanji rezultat v primerjavi s tistim izpred petih let nekoliko slabši, sicer ne zaradi moje osebne krivde, temveč zaradi počasnega posega s strani pokraj-

po, bi bilo tudi prav". Zgoniški župan Mirko Sarđoč se je na naše vabilo odzval, ko je s političnimi podporniki praznoval s kozarčkom žlahtne kapljice. "Mislim, da lahko izrazimo nič koliko zadoščenja, ker so volilke in volilci - katerim se zahvaljujem - s svojim glasom potrdili, da je bilo naše dosedanje delo pozitivno, kar nam hkrati vliva novega zagona za naprej. Delali bomo po začrtani poti, ki se je izkazala za pravišnja". Župan Sarđoč, ki je prejel 812 glasov (65%), je odklonil kakršen koli namig, da je med volilno kampanjo prišlo med njegovo listo in SSK oziroma z županskim kandidatom Dimitrijem Žbogarjem (prejel je 208 glasov, 16%) do polemik. "Vladal je pravi fair play. V prejšnjem mandatu sva z Žbogarjem že sodelovala in po isti poti bova nadaljevala tudi v tej mandatni dobi. Mislim, da vodijo obojestransko pričakovano". To je zadnji mandat, ki ga bo župan Sarđoč opravil na čelu zgoniške občine: o tem, kaj bo storil potem, za zdaj ne razmišlja: "Vse ob pravem času"...

V Dolini je spet zmagala Fulvia Premolin

V Zgoniku potrjeni župan Mirko Sarđoč

županje Fulvie Premolin, zrcali pravišnja politika SSK, ki je ves čas težila k združevanju in sodelovanju celotnega slovenskega etničnega telesa". Dosedanjo dolinsko županjo Fulvio Premolin, ki je prejela 405 glasov (12%), pa je novica o ponovni izvolitvi zajela med opravi na domačem vrtu. "Nisem pričakovala, da bi volilni izidi bi-

ne", je dejala županja in pojasnila: "Skozi Ricmanje namreč pelje pokrajinska cesta, ki je pokrajina že petdeset let ni popravila. Zaman sem ustanovo, ki jo vodi levo sredinska opcija, prosila, naj poseže (problemi so nastajali z večjimi vozili, npr. avtobusi in drugimi sredstvi, ki so povzročala veliko nelagodja med prebivalstvom). Žal pa ni šlo. Ko v tako

Kljub nizki volilni udeležbi SSK potrdila rezultat iz leta 2004

Boris Pahor najbolj voljen kandidat med Slovenci v Italiji

Slovenska skupnost se glede evropskih volitev veseli volilnega rezultata prof. Borisa Pahorja, kandidata SSK na listi Južnotirolske ljudske stranke (SVP), ki je prejel največ glasov med vsemi slovenskimi kandidati v Furlaniji Julijski krajini. Deželni tajnik stranke Slovenska skupnost Damijan Terpin v tiskovnem poročilu ugotavlja, da je slovenska zbirna stranka s tem potrdila volilni uspeh izpred petih let, ko je bil naposled v Evropski parlament izvoljen Michl Ebner. Njegovo štafetno palico je tokrat prevzel mlajši južnotirolski politik dr. Herbert Dorfmann, ki bo v evropski prestolnici zagovarjal tudi potrebe, interese in pričakovanja Slovencev v Italiji. Obenem je stranka nemške narodne skupnosti na Južnem Tirolskem potrdila svojo vodilno vlogo v bocenski pokrajini, za kar gre do tako kandidatu Dorfmannu kot tudi sorodni manjšinski stranki SVP

naše iskrene čestitke. Tudi tokratne evropske volitve je žal označevala nizka volilna udeležba, kar je pri nas le delno ublažila sočasnost z upravnimi volitvami. Na končni izid in opredelitev volivcev je zelo vplivala zlasti medijska izpostavljenost nekaterih kandidatov, ki pa so naposled dosegle ne vedno briljantne rezultate. Obe levičarski stranki, ki sta kandidirali ostala dva Slovence, nista dosegli niti vstopnega praga in v to se velja zamisliti, kakor tudi velja zamisliti o dejstvu, da je tokrat Demokratska stranka nastopila brez slovenskega kandidata, tako da so njeni slovenski volilci množično volili Serrachianijevo. Slovenska stranka je tako potrdila svojo vodilno vlogo v volilnem telesu Slovencev v Italiji, naponska pa je, da je lahko nastopila s tako uglednim kandidatom, za kar so jo slovenske volilke in volilci nagradili. Slovenska skupnost tudi čestita

Milano Zveru, Romani Jordan Cizelj, Lojzetu Peterletu, Zoranu Thalerju, Tanji Fajon, Jelku Kacinu in Ivu Vajglu, ki bodo v Bruslju oz. Strasbourgu zastopali slovensko državo. Stranka Slovenska skupnost je zadovoljna z izidom občinskih volitev, kjer je odigrala povesod vidno vlogo. Ponovno je potrdila nenadomestljivo narodno politično zastopstvo ter bila med soustvarjalci koalicij, ki so Slovence v naših občinah povezovala in združevala za primerno ter uspešno upravljanje teritorija. Na Tržaškem je, poleg potrditve Fulvie Premolin, prodorno zmagal Marko Pisani, kar je potrdilo o dobro opravljenem podžupanskem delu. Na Goriškem pa je z zmago Franke Padovan Slovenska skupnost potrdila nadaljnje upravljanje občine v Števerjanu. Zadovoljivi so bili tudi nastopi v Doberdobo, Sovodnjah in Zgoniku, čeprav ni prišlo do želenega preobrata, še meni Terpin.

GORICA Konec skavtskega leta

Hvaležni za sadove 45 let skavtskega gibanja na Goriškem

Na najlepši način, z bratstvom srečanjem in zahvalno mašo, so se kar številni goriški skavtje zbrali prejšnjo nedeljo, 7. junija, da bi skupaj ssklenili letošnje skavtsko leto. Nasmehani obrabi volčev in volkuljic, izvidnikov in vodnic, roverjev in popotnic, so se že zjutraj veselo zbirali okrog svojih voditeljev ob sedežu na Drevoredu 20. septembra; po starostnih skupinah so nato imeli igre in druge dejavnosti v Pevmskem parku, parku Coronini in drugod. Najstarejši, klanovci, so medtem bili na razpolago staršem in prijateljem s srečelovom; pripravili so tudi lepe bele oz. črne majice, spomin na 45-letnico goriške organizacije. Tudi na tak način se pripravljajo na Roverway 2009, evropsko skavtsko srečanje, ki bo čez dober mesec potekalo na Islandiji. Ob 11. uri je bil na primerno urejenem dvorišču pred sedežem taborni ogenj, na katerem so pripadniki vseh treh vej razvedrili navzoče s skeči in pesmimi ter

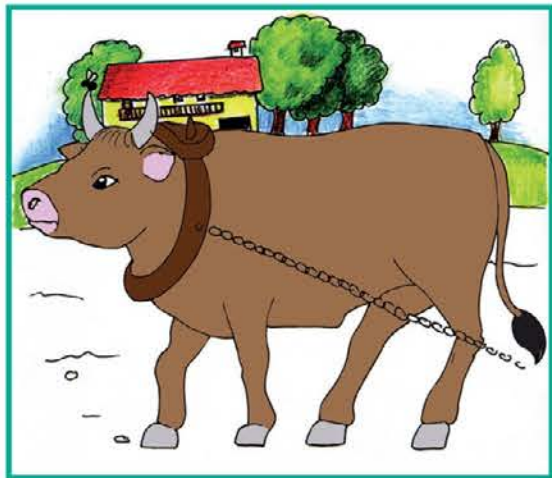
tako pričarali vzdušje s poletnih taborov, ki se bližajo s hitrimi koraki. Med zahvalno mašo je duhovni asistent g. Marjan Markežič spodbudil skavte, naj pogumno spreminjajo svet, da bo z našim prihodom vsaj za trohico boljši. Bog nas vabi, da bi bili no-

silci njegove ljubezni, tega velikega naboja. "Vsak izmed nas je nekaj posebnega v njegovih očeh". Bog je v Sveti Trojici bogastvo odnosov, bogat v ljubezni, ni samotar, nikogar ne izključuje, "vabi nas, da postanemo njegovi sodelavci".

Deseta številka Pastirčka Živele počitnice!

Naporno šolsko leto se je končalo, šolarji se lahko predajajo brezskrbnim počitnicam, na katere se odpravljajo tudi njihov najboljši prijatelj Pastirček, ki pa, kot pravi Marijan Markežič v urednikovi beležki, se bo le za kratek čas umaknil, da bi zasnoval čim bolj privlačno septembrsko številko; le-to bo krasila najbolj izvirna risbica, ki so jo Pastirčkovi bralci poslali na uredništvo do konca šolskega leta. Konca pouka se, ne glede na šolski uspeh, neizmerno veselijo tudi nemarni packo izpod hudomušnega peresa

uredništvo in poslali ogromno risbic, od katerih jih je Pastirček objavil kar 49. Med Pastirčkovo pošto je tudi zapis učencev 2. r.

OŠ F. Milčinski s Katinare o folklornem krožku, ki so ga imeli na Šoli. Pisemce je opremljeno s fotografijo, na kateri so učenci in glasbenik Marko Štoka.

„Vsi na morje, sonce, zrak“, veselo vabi pesmica V. T. Arharja ob risbici Danile Komjanc, ki je tudi za junijsko številko prispevala lepo začrtane ilustracije, ki jih bodo v pisane barve odeli mali bralci. Tem so namenjene tri vedre sličice na temo hvaležnosti, ki je lepa čednost, pa tudi basen o bahavi muhi in delavnem volu. Na cvetoči travnik pod zlato sonce se je iz zatohlega mesta zatekla deklica Lia v zgodbi Nataše Turk. V tokratni zgodbi zveste Pastirčkove sodelavke Marize Perat so se s polic otroškega zavoda na prav čudno potovanje odpravile ilustrirane knjige, ki jih že dolgo ni nihče vzel v roke, in se s svojimi pravljicami in poučnimi vsebinami prikladle v sanje otrok. Tako so dosegle, da so jih otroci spet željno začeli brati. Otroške sanje večkrat tlačijo strahovi, ki se spremenijo celo v nočno moro. Prav o strahu, ki se rad pojavi v temini noči, je tokrat govor v lično ilustriranih sličicah

Paole Bertolini Grudina na besedilo Walterja Grudine, ki so skozi vse leto navajale otroke k dobrim dejanjem in zrelemu razmišljanju. Junijski kviz še zadnjič želi preizkusiti strežnike v znanju, da bodo čim bolj zbrano in vestno opravljali svojo službo v Božjo čast. V sozvočju s počitniškim vzdušjem je Tatjana Ban v ustvarjalnem kotičku pripravila vsa potrebna navodila za izdelavo potniške ladje, ki bo v domišljiji odplula v tisoč neznanih krajev. Pri tem križarjenju bo zelo dobrodošel dnevnik, ki ga lahko vsakdo izdelava po Pastirčkovih navodilih in na njegove strani zabeleži vse počitniške pustolovščine; v njih bo gotovo kaj primernega tudi za Pastirčka. V poletnem času bodo bralci s starši lahko uredili marsikateri izlet, na katerem je stric Maks pospremil nečaka Tjašo in Pastirčka, vsakič pod skrbnim, poučnim vodstvom Marijana Markežiča. Za konec šolskega leta ju je odpeljal v čudovito oazo na pragu Kopra, v Škocjanski zatok, kjer sta v naravnem rezervatu lahko občudovala ptice in druge živali ter redke rastline. Na počitniško brezskrbnost je uglašena tudi križanka KrižKraž Paole Bertolini, ki v svoji

rubriki Halo? predstavlja najbolj slastno poslastico poletnih dni: sladoled z njegovo zgodovino, pa še z receptom za nameček. V junijski številki se poslavljata tudi rubrika Nebeški prijatelj. V njej je svetniška prijateljica Monika, mati sv. Avguština, ki je z molitvijo izprosila sinovo spreobrnjenje. Naj nam bo za zgled! Slovo jemljejo tudi Utrinki spominov naših babic, ki jih je vse leto v izbrušenem jeziku s tankočutnostjo in toplino, po pripovedih, bogatih z življenjskimi izkušnjami, izrisovala Jožica Žnidarčič. Za konec si je za sogolednico izbrala najstarejšo Slovenko, gospo Katarino Marinič,

rojeno v Desklah 30. oktobra 1. 1899, ki ji je zaupala, da je lepo živeti, kljub temu da je v tej dolgi dobi okusila marsikaj, med drugim dve svetovni vojni in še kratkotrajno vojno za neodvisnost domovine. Ker se rada veseli vsakega obiska, jo lahko obiščete v domu upokoencev v Novi Gorici. Pa čokoladne bombone ji nesite, ker jih ima baje zelo rada. Lepe počitnice, dragi mali in veliki bralci, in obdržite zmeraj Pastirčka pri roki, saj ga je lepo znova prelistati in na njegovih straneh ujeti še kakšno drobno dragocenost, ki je morda ušla ob prvem branju.

IK

Kratki

Večer posvečen Otmarju Črnilogarju

Župnija Podraga vabi na kulturni program ob 10-letnici smrti prof. Otmarja Črnilogarja, v nedeljo, 21. junija 2009, ob 20. uri, na dvorišče pred župniščem. Večer bo s petjem obogatil Slovenski oktet. Vstopnine ni, dobrodošli pa so prostovoljni prispevki. Lepo vabljeni v Podrago!

Vatikan bo prodal kopijo ločitvenega zahtevka Henrika VIII.

Vatikan je naročil izdelavo reprodukcije enega najdragocenejših dokumentov, in sicer poziva angleškega kralja Henrika VIII. papežu Klementu VII., naj razveljavi njegov zakon s Katarino Aragonsko. Vest povzema STA po poročanju francoske tiskovne agencije AFP.

Prvo kopijo dokumenta bo kot darilo dobil papež Benedikt XVI., medtem ko bo ostalih 198 šlo muzejem, kulturnim ustanovam in v zasebne zbirke. Kopije bodo prodajali po 50.000 evrov. Original dokumenta, ki tehta 2,4 kilograma in nosi pečate 85 plemičev in duhovnikov, so si doslej lahko ogledali le predsedniki držav oziroma vlad ter člani kraljevih družin na obisku v Vatikanu. Henrik VIII. je ločitev zahteval, da bi se lahko poročil z Anne Boleyn, vendar mu papež ni ugodil.

BREZJE Jubilejno romanje Bolniki in invalidi pri Materi Božji

V soboto, 20. junija, bo tradicionalno, že 41. slovensko romanje bolnikov, invalidov in starejših na Brezje. Letošnje romanje bo vodil mariborski nadškof in metropolit dr. Franc Kramberger. Romanje poteka po že ustaljenem programu. Ob 9.30 se na trgu pred cerkvijo začne priprava na sveto mašo z molitvijo rožnega venca in s petjem, ob 10.30 bo slovesna romarska maša, ki jo bo vodil nadškof Kramberger.

Romanje že od samega začetka organizira revija Ognjišče. V svoji 41-letni zgodovini je to romanje prešlo v narodni dan bolnikov, ki ga v Cerkvu po svetu obhajamo 11. februarja na god lurske Matere Božje, pri nas pa tretjo soboto v juniju. Romanja se poleg invalidov, bolnikov in starejših udeležujejo tudi njihovi domači in prostovoljci, ki pomagajo bolnim in ostarelim romarjem. Med mašo bolnikom, ki to želijo, podelijo bolniško ma-

zilenje. Bolniki in invalidi pri maši sodelujejo z branjem beril

in prošenj. Vsakoletno romanje na Brezje je samo ena od oblik skrbi Cerkve v Sloveniji za bolnike, invalide in ostarele. Ta se kaže z duhovnim oskrbovanjem bolnikov v bolnišnicah in drugih podobnih zavodih, z različnimi cerkvenimi organizacijami in združenji invalidov in bolnikov ter kakorkoli prizadetih. Številni župniki ali župniške Karitas organizirajo na Brezje posebne avtobuse. Ti romarji, ki pridejo na božjo pot organizirano, dobijo v roke posebno knjižico s programom, molitvami in pesmimi, ki jim omogoča še dejavnije sodelovanje. Radio Ognjišče bo mašo neposredno prenašal.

Izobraževanje, duhovne vaje in avantura hkrati Romanje po Pavlovih poteh za mlade

Med 19. in 28. avgustom letos se bo skupina mladih odpravila v Turčijo z Robertom Friškovcem in se tam srečala s svetim Pavlom. Gremo skupaj! Kaj vse bomo videli?

Na devetdnevem potovanju po Turčiji bomo spoznavali življenje sv. Pavla in prve krščanske skupnosti, ki je živela v Mali Aziji. Obiskali bomo na primer Efez, od koder je apostol Pavel pisal Korinčanom in Ga-

lačanom, mašo pa bomo imeli v Marijini hišici. V antičnem mestu Perge bomo imeli mašo na hipodromu, kjer so prvi kristjani pretrpeli mučeništvo... Spoznavali bomo življenje sodobne Turčije, ko bomo obiskali slovenskega misijonarja v Izmirju, p. Martina Kmetca, in se potepali po Istanbulu. Ustavili pa se bomo tudi ob največjih naravnih in kulturnih turških znamenitostih: bele ponvice iz sige v Pamukalah, Kapadokijo z dolino Pešabar... Na polovici poti,

ko se bomo že dobro povezali med sabo, si bomo privoščili tudi dan za oddih v letoviškem mestecu Kaš. To romanje bo izobraževanje, duhovne vaje in avantura hkrati! Koliko pa stane? Cena za romanje je 840 evrov. Ob prijavi na romanje boste vplačali 150 evrov, pred odhodom še 250 evrov, do konca koledarskega leta 2009 pa bo čas, da plačate še preostanek (440 evrov). Družine, kjer se bosta za romanje odločila vsaj dva brata

oz. sestri, dobijo 10-odstotni popust; prav tako popust pripada poročenim parom. Na potovanju je treba dodati še 150 evrov za vstopnine in napitnine. In kaj bom imel/a od tega? Kot je Savel doživel spreobrnjenje in postal Pavel, se lahko tudi tvoje življenje ob srečanju s Kristusom prek Pavlovih pisem spremeni. Z dobrim duhovnim vodnikom Robertom Friškovcem bo potovanje po Turčiji tudi romanje bliže k

Bogu. Ogromno novega boš videl/a in se naučil/a: o antični kulturi, o Turčiji, pa tudi o tem, kako živeti skupaj, čeprav smo si različni. Romarji bomo prav na poseben način torej izkusili življenje prvih kristjanov! Ne zamudite! Prijave in dodatna pojasnila glede potovanja: mladi.val@druzina.si in na Turistični agenciji TRUD: 01/36-02-820, trud@druzina.si. Prijave zbiramo do zapolnitve prostih mest, zato pohitite!

43. svetovni dan sredstev družbenega obveščanja Poslanica papeža Benedikta XVI.

Novo tehnologije so tudi utrle pot dialogu med pripadniki različnih držav, kultur in verstev. Novi digitalni prostor v svetovnem spletu omogoča srečanja ter spoznavanje drugih tradicij in vrednot. Da bi bila taka srečanja osrečujoča, so potrebni poštenost, primerno izražanje ter pozornost in spoštljivo poslušanje. Da bi dialog uresničil svoje možnosti za spodbujanje rasti v razumevanju in strpnosti, mora biti utemeljen v pristnem obojestranskem iskanju resnice. Življenje ni samo vrsta dogodkov ali doživetij, pač pa je iskanje resničnega, dobrega in lepega, zato sprejemamo odločitve in se osvobajamo raznolikih navezanosti, saj srečo in veselje najdemo v resnici, dobroti in lepoti. Ne smemo dopustiti, da

bi nas prevarali tisti, ki nas vidijo samo kot potrošnike na trgu nediferenciranih možnosti, kjer izbira sama postane dobrina, novost nadomesti lepoto in subjektivna izkušnja izrine resnico. Prijateljstvo, eden najplemenitejših dosežkov človeške kulture, dobiva v kontekstu novih socialnih omrežij, ki so nastala v zadnjih letih, nov pomen. Po prijateljstvih rastemo in se razvijamo kot ljudje. Pravo prijateljstvo že od nekdaj velja za eno največjih dobrin, ki jih človek lahko doživlja, zato moramo biti previdni, da pojma ali izkušnje prijateljstva ne bi nikoli razvrednotili. Žalostno bi bilo, če bi zaradi želje po vzdrževanju in razvijanju spletnih prijateljstev zanemarjali naše družine, sosede in tiste, ki jih srečujemo v vsakdanjem živ-

ljenju v okviru službe, izobraževanja in prostega časa. Neurejena želja po virtualnih stikih posameznika lahko prikraja za resnične in žive odnose in vne- neravnotežje v počitek, tišino in refleksijo, ki so potrebni za zdrav človeški razvoj. Prijateljstvo je velika človeška dobrina, ki pa je brez končne vrednosti, če postane sama sebi namen. Prijatelji morajo drug drugega podpirati in spodbujati pri razvijanju darov in talentov, da bi jih lahko dali na razpolago človeški družbi. V tem smislu je razveseljivo nastajanje novih digitalnih socialnih omrežij, ki pospešujejo človeško solidarnost, pravičnost in mir, človekove pravice ter spoštovanje človeškega življenja in dobrobiti stvarstva, saj krepijo različne oblike sodelovanja med ljudmi različnih geografskih in kulturnih okolij ter omogočajo poglobitev zavesti o

pripadnosti enemu človeštvu in smisla za skupno odgovornost za dobro vseh. Prizadevati si moramo za vzpostavitev tiste resničnosti, v kateri je digitalni svet, kjer tovrstna socialna omrežja lahko nastajajo, prostor, ki je zares vsem odprt. Za prihodnost človeštva bi bilo tragično, če nova komunikacijska sredstva, ki omogočajo delitev znanja in informacij na hitrejši in učinkovitejši način, ne bi bila dostopna tudi tistim, ki ži-

vijo na ekonomskem ali socialnem robu ali pa bi služila povečevanju razlik med revnimi in novimi socialnimi omrežji, ki nastajajo, da bi služila človeški socializaciji in informiranosti. Poslanico zaključujem s posebnim nagovorom mladih katolčanov in jih spodbujam k pričevanju za vero v digitalnem svetu. Dragi bratje in sestre, prosim vas, da v kulturo novega okolja komunikacije in informacijske tehnologije prinesete vrednote, na katerih je utemeljeno vaše življenje. V zgodnjem krščanstvu so apostoli in njihovi učenci Jezusovo veselo oznanilo prinesli v grški in rimski svet. Tako kot je tedanja plodovita evangelizacija terjala poglobljeno razumevanje kulture in navad poganskih ljudstev, da bi se resnica evangelija dotaknila

njihovih src in njihovega razuma, tako tudi danes oznanjevanje Kristusa v svetu novih komunikacij zahteva globoko poznavanje sveta, če naj bi tehnologije dostojno služile našemu poslanstvu. Mladi, ki vas novi načini komuniciranja še posebej privlačijo, ste odgovorni za evangelizacijo "digitalnega kontinenta". Glejte, da boste vrstnikom evangelij navdušeno oznanjali, saj poznate njihove strahove in upanja ter njihova prizadevanja in razočaranja. Največje darilo, ki jim ga lahko daste, je, da z njimi delite veselo oznanilo Boga, ki je postal človek, ki je trpel, umrl in vstal od mrtvih, da bi rešil vse ljudi. Človeška srca hrepenijo po svetu, kjer ljubezen traja, kjer se darovi delijo, kjer se gradi edinost, kjer svoboda najde smisel in resnici in kjer v spoštljivem občestvu odkrivamo lastno identiteto. Naša vera se lahko odzove na ta pričakovanja, zato postanite njeni glasniki. Spremljam vas s svojo molitvijo in vas blagoslovljam.

/konec
(Prevod: Marko Petrovič)

ŽE Z MAJHNIM PRISPEVKOM
KATOLIŠKI CERKVI BOSTE
NAREDILI VELIKO ZA MNOGE.

www.8xmille.it

C.E.I. Conferenza Episcopale Italiana

PODPIŠITE OBRAZEC ČUD,
DA NAMENITE 8 TISOČINK
KATOLIŠKI CERKVI.

8x
mille
CHIESA CATTOLICA

Tudi davkoplačevalci, ki niste dolžni predložiti davčne prijave, lahko izberete komu boste osem tisočink namenili. Na poli, ki je priložena obrazcu CUD, sta potrebna dva podpisa: v okvirčku "Chiesa Cattolica" in spodaj, v prostoru za "Firma". Polo spravite v belo kuverto in nanjo zapišite ime, priimek in davčno številko ter pripišite "SCELTA PER LA DESTINAZIONE DELL'OTTO E DEL CINQUE PER MILLE DELL'IRPEF". Kuverto nato oddajte na pošti. Za dodatne informacije pokličite brezplačno številko 800.348.348.

Sulla tua dichiarazione dei redditi o sul modello CUD

TUDI LETOS LAHKO POLEG OSMIH TISOČINK IZBERETE NAMEN PETIH TISOČINK. DAVKOPLAČEVALEC SE LAHKO S SVOJIM PODPISOM IZRAZI O NAMENU OSMIH IN PETIH TISOČINK, SAJ SE PODPISA NE IZKLJUČUJETA. OBA PODPISA NE POVZROČATA DAVKOPLAČEVALCU NOBENIH DODATNIH STROŠKOV.

Kratke

Praznik Republike v Gorici

Kot vsako leto je bilo tudi letos slovesno praznovanje 2. junija v goriški vladni palači. Prefektinja dr. Maria Augusta Marrosu je v vrtovih prefekture priredila sprejem, ki so se ga udeležili predstavniki civilnih, cerkvenih in vojaških oblasti. Med njimi so bili goriški nadškof, župan, predstavniki goriške pokrajine in dežele Furlanije Julijske krajine ter župani ostalih občin goriške pokrajine in predstavniki javnega in kulturnega življenja. Po izvedbi evropske in italijanske himne so prebrali poslanico predsednika Republike Napolitana. Za tem je prefektinja podelila visoka državna odlikovanja zaslužnim predstavnikom javnega življenja. Sledil je krajši koncert mestnega komornega orkestra. Pred vladno palačo je nato še zaigrala godba brigade Pozzuolo. V jutranjih urah pa je bila tudi slovesnost na vojaškem pokopališču v Sredipolju.

Musicum in Bodeča neža / Pesmi pod lipami v organizaciji SZSO-GO in KCLB

Z začetkom poletne sezone pridejo na vrsto tudi številne zanimive pobude na odprtem. Prijetno vreme in poletni žarki postanejo najlepša scenografija za tovrstne prireditve. Zborovski koncert, ki ga bodo oblikovali mladi ubrani glasovi, lahko v takšnem okolju izzvani na prav poseben način.

V nedeljo, 14. junija, bosta ob 20.30 glasbeni večer pod lipami v Kulturnem centru Lojze Bratuž oblikovala dva kakovostna goriška pevska sestava, ki ju oblikujejo sami mladi glasovi. Dekliška vokalna skupina Bodeča neža z Vrha Sv. Mihaela in pevska skupina Musicum bosta predstavila zborovski večer Pesmi pod lipami. Večer prirejata Slovenska zamejska skavtska organizacija iz Gorice in Kulturni center Lojze Bratuž. Če bo slabo vreme, bo koncert v mali dvorani KCLB. Mlade pevke in pevci bodo s svojim kakovostnim petjem ustvarili zanimiv večer kakovostne glasbe. Vabljeni torej vsi, ki vam je glasba pri srcu, in vsi, ki bi radi preživeli prijeten večer.

Ob tej priložnosti bodo skavti, člani SZSO-GO, tudi imeli na voljo priložnostne majice ob 45. obletnici skavtskega gibanja, ki se letos praznuje na Goriškem; predstavljene so bile prejšnjo nedeljo, 7. junija, ko se je SZSO-GO spomnila pomembne obletnice z zahvalno sv. mašo.

Dve leti županovanja Ettoreja Romolija

Minuli teden je na Oslavju na znani domačiji vinogradnikov Figelj (Figelj) goriški župan Ettore Romoli priredil sprejem za svoje somišljenike in za občinski svet, na katerem je v krogu

Foto JMP

prijatelj praznoval drugo leto načelovanja goriški občinski upravi. V neformalnem pogovoru s časnikarji je župan priznal, da je v goriški občinski upravi še veliko stvari nedorečenih in bi se jih dalo narediti bolje. Predvsem pa je izpostavil, da si želi čim bolj poglobiti odnose s sosednjo Novo Gorico.

Sklep šmarnic pri sv. Ivanu

V ponedeljek, 1. junija, je bil v cerkvi sv. Ivana v Gorici, kjer ima sedež Slovensko pastoralno središče, slovesen sklep šmarnic z litanijami Matere Božje in blagoslovom z Najsvetejšim. Bogoslužje sta vodila msgr. Cvetko Žbogar in župni upravitelj g. Marijan Markežič. Majniška pobožnost Mariji v čast je nekoč privabljala množico vernikov, sedaj pa, žal, le peščico.

Prisrčen vaški praznik

Števerjanski Likof

Zadnjo soboto v maju je že četrty zapored zaživel praznik števerjanske vasi, Likof. Predstavili so se nam domači kmetje, gostilničarji in agrituristični operaterji. Organizator želi s tem praznikom promovirati sadove, ki jih daje zemlja briškemu človeku. Z eno besedo lahko povemo, da želi obdariti goste z malo tiste tipične števerjanskosti, prijaznosti, sproščenosti pri uživanju briške kapljice in jedače. Vse to, kar mislimo, da današnji družbi primanjkuje. Obenem so nam števerjanci prikazali svojo razgibano zgodovino, ljudske navade in obrtniške izdelke.

Na pobudo Vinoteke števerjanski griči, ob sodelovanju prosvetnih društev SKPD F. B. Sedej in KD Briški grič in pod pokroviteljstvom občine Števerjan je tudi letos zaživel občinski praznik briške vasi. Na prizorišču se je predstavilo približno 20 kmetij, tri gostilne, štirje kmečki turizmi in hotel, dober del števerjanske proizvodne sile.

Prišlo se je že zjutraj z okroglo mizo v Formentinijevi kleti, ki jo je vodil agronom in priznani novinar Claudio Fabbro. Povabili so se odzvali res ugledni predavatelji. V imenu Konzorcija briških vin Collio je spregovorila predsednica Patrizia Felluga, ki je predstavila pobude konzorcija, Alessandro Dal Zovo, podpredsednik deželne združenja enologov, je razvil obširno temo o znanosti enologije, Silvan Peršolja, tehnični direktor Zadrudne kleti na Dobrovem, pa se je osredotočil na splošno

temo o vzgoji za odgovorno pitje vina, s poudarkom na agresivnem zakonski odlok Bianchi iz leta 2007, ki povzroča vedno večje spremembe v navadah potrošnika in pa dobeseden terorizem nad nedolžnimi proizvajalci, gostinci in potrošniki. Vse to negativno vpliva na celoten družbeni in ekonomski sistem. Potrebno je ovrednotiti pametno pitje vina brez nesmiselnih in nevarnih pristopov zakonodajalca. Poleg tega so obravnavali tudi nekatere vinske sorte, njihove

lastnosti in njihovo priljubljenost na domačih in tujih trgih.

Popoldan, ob 15. uri, je bilo uradno odprtje letošnjega Likofa. V uvodnem pozdravu je predsednik števerjanske Vinoteke Simon Komjanc predstavil hvalevredno pobudo. Zatem je prevzel besedo števerjanski župan Hadrijan Corsi, ki se je zahvalil vsem gonilnim silam za organizacijo skromnega, a izjemno doživetega praznika. Sledila je enogastronska pokašnja. Dušan s Huma, tako ga

briške jedi, kletarji so postregli s pristno briško kapljico, domači obrtnik Florijan Vogrič se je izkazal v svoji iznajdljivosti ob pletenju košev. Domačini so prinesli na stojnice izključno tipične pridelke in izdelke tega malega, a izredno bogatega in produktivnega področja. Gostje so si lahko poleg tega ogledali v župnijski dvorani razstavo likovnih del članov Društva briških likovnih ustvarjalcev Dabla iz Šmartnega v Brdih. Spoznali so

Foto Bumbaca

pač vsi poznajo, je pripeljal na "plac" star voz s konjsko vprego, naložen s sodom vina, v spremstvu deklet v narodnih nošah in ob prijetnih melodijah harmonik. Na trgu Svobode, pred cerkvijo sv. Florijana, so se predstavili domačini, vsakdo s kopicco najobetavnejših želja in veliko gostoljubnosti. Števerjanci so ponudili številnim gostom trud svojega celoletnega dela, pokašnja sadov domače zemlje: vino, češnje, oljčno olje. Poleg tega so gostilničarji pripravili tipične

tudi bogato kulturno delovanje obeh prosvetnih društev, ki delujeta na občinskem ozemlju ter malčke vaške osnovne šole Alojz Gradnik. V popoldanskih urah je sledila vodena tematska pokašnja zvrstnih in sortnih vin ter olja. Praznik je potekal v prijateljskem vzdušju, z željo povezovanja ljudi ter promoviranja domačega teritorija in ljudi, ki na njem živijo. Pobuda je nedvomno lepo uspela, upati je samo, da je glas čim dalje zazvenel.

MD

OŠJ. Abram

Posebno srečanje

Vsredo, 22. aprila, smo v osnovni šoli Josipa Abrama priredili prav posebno srečanje. Obiskal nas je predsednik krvodajalcev iz Doberdoba, gospod Aldo Jac. Tema pogovora je bila: dobrodela pobuda zbiranja plastičnih zamaškov. Ločeno zbiranje odpadkov v prvi vrsti preprečuje onesnaževanje okolja. Plastične mase namreč v tovarnah predelajo in iz njih izdelajo nove uporabne predmete. Zbiranje zamaškov pa je lahko tudi človekoljubna pobuda. Z izkupičkom denarja, ki ga s tem pridobimo, podpiramo

delovanje pomembne strukture. To je stavba, ki stoji v Avianu in nosi ime Via di Natale. V njej so nameščeni onkološki bolniki, pri katerih je bolezen zelo napredovala, in njihovi sorodniki. Zdravniki, ki tam delujejo, so prostovoljci. Gospod Aldo nas je za omenjeno pobudo zelo navdušil. Razložil nam je, da v ta namen lahko zbiramo zamaške pralnih praškov, zobnih past, osvježilnih napitkov, šamponov in nasploh vseh plastenik. Srečanje je bilo zelo poučno.

Otroci smo razumeli, da lahko tudi mi storimo kaj koristnega za bližnjega, ki preživlja hudo

življenjsko preizkušnjo.

Učenci osnovne šole Josipa Abrama-Pevma

Končna prireditev vrtca iz ul. Brolo v Gorici

Požrešna gosenica, petje, ples in še kaj

Velika dvorana Kulturnega doma v Gorici se je v petek, 29. maja, napolnila s starši, nonoti, strici, tetami..., ki so tja prihiteli, da bi si ogledali svoje malčke na končni prireditvi vrtca iz ul. Brolo. Tudi letos so učiteljice Aleksandra Maraž, Mojca Terčič, Adriana Malič, Rita Cej, Alessandra Posilippo in Katja Bandelli vložile veliko truda, dobre volje in vztrajnosti ter potrpežljivosti, da so pripravile tako bogato in lepo prireditev. Pri tem jim je bil v pomoč in oporo mladi plesni

učitelj Franci Vaupotič, s katerim so imeli otroci plesno-gibalno delavnico in se na njej uvajali v bolj sproščeno, koordinirano gibanje v prostoru in se šli prvih plesnih korakov. To, kar so se naučili, so po posameznih starostnih skupinah predstavili tudi na petkovi prireditvi ob živahnih pesmicah Romane Kranjčan. Večji, ki letos odhajajo iz vrtca in so zato prejeli diplomu ter ostržka-bralno značko kot priznanje za branje - skupaj s starši seveda -, so v plesnem vlaklu prikazali celo korake valč-

ka, kazačoka in rock and rolla. Na zastoru na dnu odrja je med marjeticami in sadjem ždela velika, debelušasta gosenica z majhnimi nožicami in zvedavimi očmi, ki so radovedno zrlje v dvorano. Oder so krasile bele marjetice, na levi pa je med paleto zelenomodrih barv stal napis Zelo lačna gosenica. Tak je namreč naslov pravljice, ki so jo ljubko, pogumno prikazali otroci, oblečeni v živopisane majice, na katerih so imeli pripete kartončke z risbico sadja, ki ga je požrla gosenica. Najprej je skupnica treh

otrok razločno povedala, kaj je vsak dan v tednu pohrustala zelo lačna gosenica, nato so se posamič predstavile jabolka, jagode, hruške, slive, pomaranče, ki so končale svojo pot v požaruškem trebuščku gosenice. Na tej »naporni« tedenski poti se je tako najedla

in utrudila, da je v soboto zaspala in se zabubila. V nedeljo pa je iz nje vzletel krasen metuljček. Čudo rojevanja kralatih metuljev so otroci prikazali z besedo, pesmijo in gibom pod vodstvom učiteljic, ki so prikupno izpeljale odrski prizorček in spretno obvladovale

tako veliko množico malih neugnancev. Najstarejši, ki bodo prihodnje leto prvošolčki, so pod vodstvom učiteljice Terčič zapeli pesmico Dežela branja, ki je vodilo in spodbuda tudi za najmlajše bralce. Za živahni nastop so bili vsi deležni toplega ploskanja, ki je zaobjelo tudi

požrtvovalnost učiteljic pri tako lepo izvedeni prireditvi. S pisanimi balončki, ki so se usuli z vrha odrja, so se malčki poslovili od gledalcev, ki jih je na začetku pozdravila učiteljica Katja Bandelli in dvojezično napovedala program, ki se je vil v slovenščini, in pozdravila ravnateljico Elisabetto Kovic ter se zahvalila Odboru staršev.

IK

ZCPZ Koncert cerkvenih pesmi v Štandrežu

Lepo je peti, peti v zboru!

Tako je naslovljena svoj nagovor prof. Franka Žgavec, ki je z nekaj mislimi uvedla v koncert cerkvenih pesmi. Vsebinsko bogat pevski popoldan je priredilo Združenje cerkvenih pevskih zborov Gorica v nedeljo, 7. junija, v lepi župnijski cerkvi sv. Andreja apostola v Štandrežu. Žgavčeva je povedala: *Ta oblika kulturnega udejstvovanja je še posebej zakoninjena na Primorskem... To potrjujejo številni pevski zbori, male ali večje pevske skupine, ki v našem prostoru navdušeno*

prepevajo in poustvarjajo zborovska dela. Tudi 50-letnica revije Cecilijanka, ki je komaj za nami, je živa priča te zborovske ljubezni, ki pa ima svoje korenine delovanja prav v cerkvenem bogoslužju. To redno delo, pa tudi vedno večje glasbeno znanje sta zadnja desetletja omogočila izredno kvalitetno rast naših zborov. Žal, pa ti posvečajo

večjo pozornost raznim oblikam nastopanja kot pa skrbi za petje pri bogoslužju. Vsakoletna revija, kot je današnja, ki jo prireja goriško

Združenje cerkvenih pevskih zborov, je še toliko bolj pomembna in obenem priložnost, da zbori sežejo v zborovske arhive in se predstavljajo s skladbami z nabožno vsebino. Zaklad cerkvene glasbe je treba ohranjati in gojiti z največjo skrbnostjo. Slovenci smo z tega vidika izredno bogati. Koliko biserov imamo v naši glasbeni zakladnici po za-

slugi naših plodovitih skladateljev! Naša skrb mora biti, da bodo ta dela vsaj občasno oživele.

Glasba ima v življenju Cerkve, zlasti pri bogoslužju, veliko, nenadomestljivo vlogo. To čujemo in spoznavamo pri vsaki maši. Povsod je zborovsko ali ljudsko petje sestavni del bogoslužja, zato je izjemno in pomembno poslanstvo cerkvenih pevskih zborov. Gre za pravo liturgično opravilo, oznanjevanje, spodbudo k po-

lo več - so nato v akustično zelo dobrem štandreškem božjem hramu prisluhnili štirim zborovskim sestavam, ki so se zvrstili v prezbitariju, in domači sopranistki Alessandri Schettino, ki je ob orgelski spremljavi Neve Klanjšček občuteno zapela Mirka Fileja V tabernaklju, Ave Maria C. Gounoda in prelepo Mati moja venec plete L. Mava. Med čudovite poslikave Tonea Kralja so se razlile še druge bogoslužne pesmi, ki so jih zložili slovenski avtorji, V. Vodopivec, P. Jereb, A. Tevž, M. Kogoj, in dva tuja skladatelja, C. V. Stanford in J. Gruber. Tri pesmi je za svoje pevce zbora Pod lipo priredil zborovodja Nino Špehonja. Poleg gostov iz Benečije so nedeljski popoldan oplemenitili MoPZ Štmaver z zborovodjo Nadjo Kovic, ob spremljavi Martine Valentinič, MePZ Jazbine - Plešivo pod vodstvom Zdravka Klanjščka (spremljiva Damijana Čevčeka) ter MePZ F. B. Sedej iz Števerjana, ki je ubrano in doživeto zapel pod vodstvom mladega zborovodje Mirka Ferlana.

Koncert je v celoti dobro uspel in pokazal lepo vokalno raven naših zborov. Koncert je v celoti dobro uspel in pokazal lepo vokalno raven naših zborov. Poslušalci - škoda, da jih ni bi-

globljeni pobožnosti in za slovesnejše oblikovanje bogoslužja. Naš slovenski arhitekt Jože Plečnik je nekoč dejal, da za Boga ni nobena stvar predraga in predraga. Podobno moramo reči tudi mi. Za lepoto bogoslužja ni noben trud preveč, vse naše delo pa je seveda v vse večjo božjo slavo. Spremljavi Martine Valentinič, MePZ Jazbine - Plešivo pod vodstvom Zdravka Klanjščka (spremljiva Damijana Čevčeka) ter MePZ F. B. Sedej iz Števerjana, ki je ubrano in doživeto zapel pod vodstvom mladega zborovodje Mirka Ferlana. Koncert je v celoti dobro uspel in pokazal lepo vokalno raven naših zborov.

Obvestila

Poletni središči Srečanja in Izzivi 2009 za otroke in mlade od 4. do 14. leta bosta potekali vsako dopoldne do 13.00 ali do 15.00 s kosilom v Gorici v ul. Don Bosco 60 - 66 od 15. junija do 17. julija v režiji Skupnosti družin Sončnica in Mladinskega doma iz Gorice. Vpisi in informacije: tel. 328-3155040 ali 0481-546549 in 0481-536455.

Društvo slovenskih upokojencev za Goriško sporoča članom in prijateljem, da bo v prihodnjih mesecih do konca leta 2009 izvedlo naslednje dejavnosti: 1. avgusta bo običajni piknik, tokrat povezan z izletom v Spilimbergo za obisk znane šole mozaikov; od 13. do 18. oktobra bo šestdnevni izlet "na mandarine", v Medžugorje in po poti spominov na kraje nekdanje Jugoslavije, tudi iz časa NOB; 25. oktobra bo tradicionalna koncertna revija Starosta Mali princ v Kulturnem domu v Gorici, povezana z jutranjo ekskurzijo v Oglej, v sodelovanju s Krut-om; v nedeljo, 8. novembra, bo martinovanje v znani vinski kleti na Dobroveru; v torek, 29. decembra, bo silvestrovanje prav tako v kleti na Dobroveru. Obvestila glede vpisovanja za vsako prireditev bodo objavljena ob pravem času v našem časopisu.

RADIO SPAZIO 103

Slovske oddaje (od 12.06.2009 do 18.06.2009)
Radijska postaja iz Vidma oddaja na ultrakratkem valu s

frekvencami za Goriško 97.5, 91.9 Mhz; za Furlanijo 103.7, 103.9 Mhz; za Kanalsko dolino 95.7, 99.5 Mhz; za spodnjo dolino Bele 98.2 Mhz; za Karnijo 97.4, 91, 103.6 Mhz; na internetu www.radiospazio103.it. Slovenske oddaje so na sporedu vsak dan, razen ob nedeljah, od 20.00 do 21.00, na soboto ob 15. uri. Spored: **Petek, 12. junija** (v studiu Andrej Baucon): Ob domačem ognjišču: domače viže, zborovski kotiček, iz krščanskega sveta, zanimivosti in humor. **Sobota, 13. junija** (vodi Ezio Gosgnach): Okno v Benečijo: oddaja v beneškem in rezijanskem narečju. **Ponedeljek, 15. junija** (v studiu Andrej Baucon): Sodobni sound, živemu se vse zgodi, vroči šport in rubrike, obvestila in zanimivosti. **Torek, 16. junija** (v studiu Matjaž Pintar): Utrinki v našem prostoru - Glasbena oddaja z Matjažem. **Sreda, 17. junija** (v studiu Danilo Čotar): Pogled v dušo in svet: Stara cerkev sv. Ivana v Gorici - izbor melodij. **Četrtek, 18. junija** (v studiu Niko Klanjšček): Zvočni zapis: Posnetki z naših kulturnih prireditev - Glasba iz studia 2.

Pri težavah s krčnimi žilami in odprtimi ranami se obrnite na
CENTER ZA ZDRAVLJENJE VENSkih BOLEZNI V PORTOROŽU
- dr. sci. med. J. Zimmermann, specialist kirurg
Brezplačni pregledi: Štandrež (Go), ul. San Michele 141, torek 16-20; Trst, ul. dell'Istria 214, sreda 16-20. Tel. 00386 31 837218

ŠTEVERJAN OŠ A. Gradnik in vrtec Čudežna dežela v pesmi in besedi

Otroci iz vrtca in učenci osnovne šole Alojz Gradnik iz Števerjana so strnili svoje moči in pred radovednimi gledalci razgrnili veliko tega, kar so se naučili med letošnjim šolskim letom, ki se je kar naglo izteklo in prepustilo prostor prešernim počitniškim dnevom. V četrtek, 4. junija, se je v šolski telovadnici zbralo številno občinstvo, ki so ga tja zvalili šolarji, da bi mu z otroško radostjo prikazali pravljico mladinske pisateljice Ele Peroci Moj dežnik je lahko balon. Ob veznem besedilu jo je v glasbeno pripoved prebrala Michela De Castro v sodelovanju učiteljic. De Castrova je vodila celo-

letni glasbeni tečaj Kako lepo je biti muzikant, katerega instrumentalni pouk je prišel do izraza na decembrski prireditvi. Skupaj so ustvarili tudi za oko prijeten glasbeno gledališki prizor, katerega oblikovalci so bili vsi učenci in malčki iz vrtca. Ob glasbeni spremljavi Michele De Castro, ki si je v skladu z vsebino nataknila živahen klobuk, je pravljico nit odmotavala Lara Škorjanc kot protagonistka Jelka. Potem ko se ji je rdeča žoga zakotalila neznano kam, je s svojim dežnikom odplavala pod sinje nebo in pristala v čudežni deželi Klobučariji, kjer ji je Mavricij, v samozavestnem nastopu Mihe

Foto DP

Kovica, razkril, kako te različni klobuki, ko si jih nadenesh, spreminijo v nogometaša, plavalca, čarodeja, mornarja, kuharja, muzikanta... Vso to pisano družino so z ustreznimi klobuki predstavili učenci; k njim so plesaje pristopile še tri male plesalke. Skupinica šolarjev je povezovala pravljico

no vsebino, ki so jo nazorno uokvirjali klobuki vseh oblik in barv, razstavljeni na stojalih in zavesah; med njimi je bil najbolj imeniten klobuk vseveda; on je našel Jelkino žogo, da se je lahko s svojim dežnikom-balonom spet odpravila domov. Besedni del so prepletale znane ljudske in avtorske pesmice, ob njih pa so se oglašali orf instrumenti in violina, flauta, trobenta. Na koncu se je v vsej sončnosti zaslislala Kekčeva pesem. Za prisrčen nastop so izvajalci bili deležni toplega ploskanja, ki je bilo tudi izraz hvalečnosti prof. De Castro in vsem poštvovalnim učiteljicam. Predstavnici le-teh, Barbara Persič in Nadja Bevčar, sta se v slovenščini in italijanščini zahvalili staršem za pomoč pri izvedbi raznih obšolskih pobud in čiščenja okolice šole. Med letom so imeli v gosteh gospo Vilmo Braini, ki je okusila bridkost taborišča, pripravili so kuharski in lepopsni tečaj ter tečaj karateja, ki ga je vodil Erik Bensa. Učenci so sodelovali na različnih natečajih (Vegov, Božični utrinki naših notov, Kako je nastalo vino, Od cveta do česnje) in se nekateri na njih prav dobro izkazali. Posebna pohvala je šla Jani Štekar, ki je za svojo pesmico prejela nagrado Mlada vilenica in bo v septembru za dodatno nagrado odšla na Irsko. V imenu staršev sta se učiteljicam zahvalili Nadja Znidarčič in Marinka Černič, ki je tudi vodila srečolov. Družabnost z zakusko in prodaja starih igračk sta sklenili lepo šolsko prireditev.

Tudi v Štandrežu je 10. maja bilo podeljeno prvo sv. obhajilo. Čeprav smo prav majhna skupina, nas je voditeljica ga. Albina dve leti vestno pripravljala na prvo veliko srečanje z našim največjim prijateljem Jezusom. G. župnik Karel Bolčina je združil celo štandreško občestvo z eno samo dvojezično sv. mašo v zelo lepo okrašeni cerkvi. Na koru nam je pel otroški pevski zbor, to so naši sošolci. Mi pa smo so-

delovali pri sv. maši z branjem uvodnega kesanja, prvega in drugega berila, prošenj in uvoda v pozdrav miru. Pri darovanju smo nesli darove na oltar. Potem je prišel tisti trenutek, ko smo prvič prejeli Jezusa v podobi kruha-hostije. Da, Jezus je postal tudi naš in mi smo še bolj njegovi! Da bi nam ta dan ostal prav nepozaben, prosimo vse za molitev, zgled in blagoslov. / Alberto, Elia, Giulio, Michele

KULTURNI CENTER LOJZE BRATUŽ
v sodelovanju s SLOVENSKO ZAMEJSKO
SKAVTSKO ORGANIZACIJO - Gorica

vabita na večer

PESMI POD LIPAMI

Nastopata vokalna skupina Musicum in Bodeča neža

Kulturni center Lojze Bratuž
Nedelja, 14. junija 2009, ob 20.30

SVETOVNI SLOVENSKI KONGRES - KONFERENCA ZA ITALIJO
v sodelovanju s KROŽKOM ANTON GREGORČIČ iz Gorice
in ZVEZO VETERANOV VOJNE ZA SLOVENIJO

vabi na

TRADICIONALNO PROSLAVO OB OBLETNICI OSAMOSVOJITVE SLOVENIJE

v petek, 19. junija 2009, ob 20.30,
"Pod lipo" v Števerjanu (Klanec 14)

Posvečena bo "očetu" slovenske samostojnosti Matiji Majarju-Ziljskemu ob 200-letnici rojstva; o njem bo govoril zgodovinar in predsednik programskega sveta RTV-Slovenije **dr. STANISLAV GRANDA**

Z nami bo častni gost **dr. MILAN ZVER**, evropski poslanec in minister v prejšnji vladi

Večer bodo še obogatili: trobentač - veteran, Martina in Zorjan Kocina ter MePZ F.B. Sedej pod vodstvom Mirka Ferlana

Povezovala bo dr. Martina Valentinič

ŠZ Olympia uspešna

Odbojkarji Olympie U 14 so 6. junija nastopili na turnirju ob koncu sezone in odigrali Pokal pomladi za U14 fante proti ekipi iz Gradišča. Zmagali so 3:2 in prejeli pokal za doseženo prvo mesto. Dan kasneje je goriško športno združenje nastopilo na velikem finalu odbojke z dvema ekipama miniodbojke, ki sta odigrali vsaka po štiri tekme. Poleg miniodbojke je Olympia nastopila z ekipo U12 na Pokalu futurvolley U12 za prve tri uvrščene ekipe v pokrajinskem prvenstvu U12. Nastopile so ekipe iz Trziča in Krmina. Vsaka ekipa je odigrala dva seta do 20. točke na zunanem igrišču. Vse tekme so se končale z rezultatom 1:1, tako da so o zmagovalcu odločale točke. Po končnem seštevku je zmagala šla Olympii. Fantje so prejeli pokal za prvo mesto na turnirju in nato še pokal za zmago v pokrajinskem prvenstvu U12. Priznanja sta prejela tudi trenerja Ivan Markič in Andrej Vogrič.

SCGV Komel, Snovanja 2009 / O goski, ki se je učila peti

Radoživ nastop najmlajših gojencev

Pomlad se je s svojimi prelestnimi odtenki bujno razcvetela v petek, 29. maja, v popoldanskih urah, na odru velike dvorane Kulturnega centra Lojze Bratuž. Radosno so jo tja priklicali najmlajši gojenci Slovenskega centra za glasbeno vzgojo E. Komel, ki z otroško radovednostjo in neposrednostjo stopajo v čarobni, neizmerni svet glasbe pod strokovnim vodstvom glasbenih pedagogov, katerih znanje se k otrokom pretaka na osrednjem sedežu glasbene šole v Gorici, na Drevoredu 20. septembra, pa tudi na zelo dejavnih podružnicah v bližnjih vaseh. Prepolna dvorana je z velikim navdušenjem spremljala izvajanje nad sto otrok, predvsem malčkov iz vrtcev in osnovnošolcev, ki so uprizarili glasbeno pravljico O goski, ki se je učila peti. Izvirno besedilo Karla Hrocha je prevedel F. Bradáč, za to priložnost pa ga je dramaturgizirala učiteljica Majda Zavadlav, ki se je s svojo dolgoletno izkušnostjo na ljubiteljskih odskih deskah pridružila pedagogom Centra Komel in z njimi pripravila gledališki del prireditve, na kateri se je pokazalo vedro, mlado lice glasbene šole, ki usmerja na glasbeno pot res veliko števil mladih in najmlajših ob sposobnosti izbranih glasbenih spremljevalcev. Ti so s tem nastopom pokazali tudi, kako jim je pri srcu delo z otroki in kako se z malčki z dobro voljo, pravim pristopom in veliko mero potrpežljivosti da marsikaj pomenljivega ustvariti. Odrsko prizorišče, na katerem se

je smejalo zlato sončce in so se v njem zlatile marjetice, je preplavilo nad osemdeset otrok- učenec skupinskih tečajev Domisol, Male glasbene šole, Nauka o glasbi, iz Gorice, Doberdoba, Mirna in s Plešivega, ki so na pedanah disciplinirano in uglajeno odigrali in seveda odpeli vloge vran, prepelic, sov in kukavic, ptic, pri katerih se je mala goska, ki ni hotela biti taka, naučila peti. Prav prikupni so bili v kostumih in le-

Foto DP

pih kartonastih maskah, ki so nazorno prikazovali ptiče-protagoniste. Prav po gosje smešna je bila družinica gosk s ponosnimi očetom gosakom (Luka Mermolja) in mamico gosko (Manca Kumar) na čelu. Šest goskic v smešnih hlačkah in s še bolj smešno hojo se je kar dobro počutilo v gosji "koži". Srčkana sedma goskica (Barbara Devinar) pa je odšla od doma, ker je zahrepenela po drugačnem, lepšem petju. In res se je naučila krakati, pedikati, hukati in kukati, a ko je na poti domov padla in se ni mo-

gla pobrati, ji vse to znanje ni pomagalo. Le ko je žalostno zagagala, so k njej prihiteli očka in mamica. Takrat je spoznala nauk "ostani to, kar si, ne leti previsoko, ne bodi nevoščljiv, ljubi svoj dom", kot je v programski zgbanki povzel srčko pravljice ravnatelj Centra Komel Silvan Kerševan.

Povezovalno nit pripovedi je v skrbno pripravljenem nastopu vodila Majda Zavadlav, ki je po-

skrbela tudi za režijsko koordinacijo. Množičen zbor je stoje pod odrom vodila Marja Feinig, Damijana Čevdek je sedela ob klavirju, ki je spremljal različne instrumente (violina, flauta, rog, kitara, klarinet, oboa...); ti so si sledili iz pravljicni pripovedi in se s svojimi značilnimi zvoki in toni čudovito ujemali z značilnostmi ptičev-protagonistov. Kostumi so izšli iz fantazije in dela Marje Feinig ob pomoči staršev. Nekaj sta jih posodili štandreska šola F. Erjavca in goriška O. Župančič. Lahkotno poletavanje metuljev v

tančicah sta s koreografskimi gibi opremili Nataša Sirk in Kristina Di Dio. Sceno sta si zamislila Fabio Devetak in Alessandra Schettino, ki je oskrbela tudi govorni del predstave. David Vizintin je usmerjal luči, koordinator projekta pa je bila Michela De Castro, ki je pravzaprav duša te širokopotezne zamisli, h kateri je pritegnila sodelavce različnih glasbenih oddelkov šole. Le-ta je prav s to odsko postavitevjo odstrla pogled na svojo razvejeno raznolikost učne ponudbe. Tako so pevске vezenine nastajale pri tečajih skupinskega pouka pod vodstvom Michele De Castro, Damijane Čevdek, Marje Feinig, Mateje Černic, Aleksandre Schettino in Martine Hlede. Glavno melodijo, vijočo se skozi pripoved, je napisala Mateja Černic. Oglasile pa so se tudi ljudske in avtorske pesmi. Instrumentalni del odraža glasbeno pisanost šole in pri njem so se trudili profesorji Francšek Tavčar, Fabio Devetak, Andrea Liani, Franko Reja, Sandi Vrabc, Matija Faganel, Tatiana Donis, Aleksander Sluga, Patrick Quaggiato in Mirko Ferlan. Glasbeno pevška pravljica je vzkli iz prednega dela mladih pedagogov, ki so dobro podkovani vsak na svojem glasbenem področju in radi posredujejo svoje znanje otrokom in z njimi kaj lepega ustvarijo.

Približno uro trajajoča glasbena prireditev je nedvomno zahtevala veliko napora in angažiranosti vseh, ki so si jo zamislili in uresničili – seveda tudi staršev, ki so podpirali delo in trud učiteljev ter svojih otrok -, a bila je gotovo tudi v veliko zadovoljenje vsem nastopajočim, katerim je omogočila vpogled v širša glasbena obzorja. Priprave na ta zahtevni odski nastop so otrokom bile gotovo tudi nepozabni trenutki druženja z vrstniki in grajenja medsebojnih vezi ter pomembna izkušnja na dolgi poti vsestranskega zorenja.

Iva Koršič

Jelinčičevo Budovo oko v italijanščini

Pri slovenski založbi Antoni v Trstu je izšel italijanski prevod romana Budovo oko (L'occhio di Buddha) tržaškega pisatelja Dušana Jelinčiča. Kot poroča tudi Slovenska tiskovna agencija, je roman, ki je prvič izšel leta 1998 pri koprski založbi Lipa, prevedla Darja Betocchi. Spremnno besedo je napisala Rita Siligato.

Foto JMP

manduju, kjer skrivnostni menih izroči protagonistu romana obesek, imenovan Budovo oko.

Roman grebe po skrivnostih Everesta in po ustaljenih resnicah, ki morda niso tako trdne. Sta res Hillary in Tensing prva stopila na vrh Everesta leta 1953, ali sta to storila že leta 1924 legendarna Mallory in Irvine, ali pa, kot trdi Reinhold Messner, morda pred stoletji že tibetanski menih, kot naj bi bilo zapisano v neki skrivni celici v samostanu Rong-kung, ki so ga ob okupaciji uničili Kitajci?

Vse te sodobne, polpretekle in pretekle zgodbe se v romanu prepletajo v vrtoglavi pustolovščini, kjer so večplastno prisotni globoki duhovni prepadi med pridobitniškim Zahodom in poduhovljenim Vzhodom ter iskanje izgubljenih iluzij pred moralnim in materialnim uničenjem duhovne zapuščine strehe sveta. Založba Antoni objavlja knjige tako v slovenskem kot italijanskem jeziku. Knjiga L'occhio di Buddha je kot tretja izšla v leposlovni zbirki, imenovani Ruj. V zbirki sta doslej izšli Jelinčičeva knjiga Assassinio sul K2 (Umor pod K2) in pustolovski roman tržaškega pisatelja in novinarja Giuliana Sadarja Latitudine presunta. Namen zbirke v italijanskem jeziku je objavljati krajevne avtorje, tako slovenske v prevodu kot italijanske, ter tako obogatiti zamejsko prevodno knjižno bero.

Velenje / Tridnevni simpozij Besedo ima poezija

Tridnevni simpozij, edini v Sloveniji, posvečen predvsem poeziji in prevodom poezije, ob robu tudi esejistiki, slovesni del pa zaokroži podelitev Pretnarjeve nagrade za zasluge pri širjenju slovenske kulture na tujem in Lirikonovega zlata za prevode tuje poezije v slovenščino – tako bi na kratko povzeli vsebino in cilje VIII. mednarodnega Herbersteinskega srečanja književnikov v Velenju. Program se je do današnje podobe postopoma oblikoval osem let, torej že od prvega srečanja leta 2002. Gledano od zunaj, je sečišče prireditve literarna revija Rp. Lirikon21 (mednarodna revija za poezijo XXI. stoletja.) in njen založnik, Velenjska književna fundacija, ki jo vodi pesnik Ivo Stropnik (objavil je deset pesniških zbirk za odrasle in pet knjig leposlovja za mladi- no).

Ivo Stropnik

Dodajmo še nekaj dejstev in števil. Pretnarjevo nagrado 2009 s častnim naslovom ambasador slovenske književnosti in jezika sta dobila dva zaslužna slovenska slavista, profesorja na Filozofski fakulteti v Ljubljani, in sicer dr.

Matjaž Kmecl (redni profesor-slovenist, literarni zgodovinar in teoretik, član SAZU, pisatelj), in dr. Andrej Rozman (izredni profesor za slovaško književnost na ljubljanski FF, literarni zgodovinar, prevajalec in vodilni slovakist pri nas). Nagrado podeljujejo šele od leta 2004, in sicer za življenjsko delo pri mednarodnem posredovanju in promoviranju slovenske literature in jezika po svetu. Doslej so jo dobivali tuji zaslužni uste-

varjalci. Oba letošnja nagrajenca sta prva Slovenca s tem priznanjem, dejavna kot predavatelja tudi na tujih univerzah, v mednarodnih institucijah itd., predvsem pa sta zaslužna za dolgo vrsto tujih slovenistov. Profesor Kmecl, recimo, je "nagovoril" za študij slovenščine zakonca Boženo in Emila Tokarza, poljska slovenista,

lo knjižnico v Trziču. Literarna revija Rp. Lirikon21 je za Herbersteinsko srečanje spodbudila vrsto prvih, torej novih prevodov tuje poezije v slovenščino, najboljše pa nagradi s priznanjem Herbersteinski/Lirikonov zlat, z objavo v reviji ter z enotredenskim ustvarjalnim bivanjem v t. i. Lirikonovi mednarodni književ-

lanska Pretnarjeva nagrajenca in univerzitetna profesorja, ki sodita med tiste zaslužne zanesenjake, da na Poljskem študira slovenski jezik in literaturo tačas kakšnih štiristo študentov, torej bistveno več kot v Sloveniji. Podobno vlogo na Slovaškem opravlja profesor Rozman. Do zdaj so Pretnarjevo nagrado prejeli Ludwig Hartinger (Avstrija, 2004), František Benhart (Češka, 2005), Gančo Savov (Bolgarija, 2006), Božena in Emil Tokarz (Poljska, 2007) ter Kari Klemelä (Finska, 2008). Klemelä je izredno plodovit prevajalec: v Velenje je tokrat prinesel popolnoma svežo antologijo sodobne slovenske poezije v finščini, že pred tremi leti pa je v finščini izšla Pahorjeva Nekropola. Dr. Tone Pretnar (1945-1992), po katerem se imenuje edina slovenska nagrada in čast te vrste, je bil, če kratko povzamemo, literarni zgodovinar, vodilni verzolog, prevajalec (iz poljščine je prvi prevedel ndr. nobelovca Czeslawa Milosza), izjemno dejaven tudi kot profesor slovenskega jezika na različnih univerzah, med drugim v Trstu in Celovcu, najdlje in največkrat pa na Poljskem. Po njem so imenovali ce-

lo knjižnico v Trziču. Literarna revija Rp. Lirikon21 je za Herbersteinsko srečanje spodbudila vrsto prvih, torej novih prevodov tuje poezije v slovenščino, najboljše pa nagradi s priznanjem Herbersteinski/Lirikonov zlat, z objavo v reviji ter z enotredenskim ustvarjalnim bivanjem v t. i. Lirikonovi mednarodni književ-

niški rezidenci (med drugim v Logarski dolini). Letos je s prevodi konkuriralo devetinpetdeset prevajalcev s približno sto prevedenimi verzji, recenzenti pa so izbrali dvanajst najboljših (največ iz južnoslovenskih jezikov, nato iz angleščine, nemščine, nizozemščine, francoščine, italijanščine in češčine). Za prevode nizozemskega pesnika Rutgerja Koplanda je to priznanje dobila Draga Rinkema, Urška Zupanec pa za prevode britanskega pesnika Simona Armitagea. Nekoliko manj je bilo esejev, pri čemer je bila spet brez konkurence Meta Kušar, že lanska nagrajenka za esej, vendar ji letos nagrade niso dali, češ, zaradi nenapisanega pravila, da se ta nagrada dvakrat zaporedoma istemu avtorju ne podeljuje. Je pa njen obsejni esej, ki se ukvarja z evropsko duhovno podstatjo, posameznikom v njem in jungovskim kolektivnim nezavednim, objavljen na uglednem prvem mestu v posebni, festivalski izdaji revije Rp. Lirikon21. Letošnje srečanje je bilo z več nastopi vidno usmerjeno na desetinogostujočih pesnikov in sanjsongerjev iz Francije, med katerimi je bil tudi pesnik Eric Sautou, avtor sedmih pesniških zbirk, za prevode njegove poezije pa je v Franciji živeča pesnica in prevajalka Mateja Bizjak Petit lani dobila Herbersteinski/Lirikonov zlat. Med posebne goste je sodil še

češki pesnik, kantavtor, prozaist in esejist Jaroslav Hutka, svojčas eden najvidnejših čeških disidentov, ki je v prisilni emigraciji bival na Nizozemskem celih dvajset let, vrtniti pa se je smel šele leta 1989, po padcu režima. Hutkov obsejni pesniški opus je z izborom predstavljen v festivalnem zborniku.

Jaroslav Hutka

Hutkova poezija se načeloma močno razlikuje od njegovih uglasbenih, skoraj praviloma protestniških in angažiranih pesmi, od katerih so mnoge tako rekoč že ponarodele. Iz Češke je prišel še Aleš Kozar, prevajalec iz slovenščine, med drugim tudi predavatelj slovenskega jezika in književnosti. Predstavil je najnovjšo češko antologijo Krajiny za slovy (Pokrajine za besedami), ki jo je dopolnil za že pokojnim Františkom Benhartom. Izbor poezije obsega šestintrideset avtorjev, razvrščenih po letnicah rojstva, začenši z Nikom Grafenauerjem in Tomažem Šalamu-

nom. Od Tržačanov je objavljen Marko Kravos, od Goričanov Ace Mermolja. (Med drugim je Aleš Kozar prevedel tudi Bartolovega Alamuta.)

Večina dogajanja, ki je hkrati sodila med slovesnosti ob 50-letnici nastanka novega Velenja (mesto ima podobno zgodbo kot Nova Gorica), se je odvijala v najsoodobnejše opremljeni mestni knjižnici (obnovljeni v prostorih, kjer je nekoč bila velika Mercatorjeva veleblagovnica!) ter na velenjskem gradu, ki je eden najlepše ohranjenih gradov v Sloveniji. V gradu, zares vrednem ogleda, je muzej z desetiimi stalnimi muzejskimi in galerijskimi zbirkami ter občasnimi razstavami. Posebej za-

nimive so zbirka afriške umetnosti Františka Foita, edina tako obsežna v Sloveniji, zbirka sodobne slovenske likovne umetnosti, več prikazov iz zgodovine Šaleške doline, rekonstrukcija trgovine z mešanim blagom in rekonstrukcija gostilne. V zgodovinskih virih je grad prvič omenjan leta 1270. Kot lahko bemo v virih, je pogosto menjaval lastnike. Zadnji je bil grof Coronini-Kromberg, a ga je uporabljal kot poletno rezidenco do leta 1943, ko so ga po kapitulaciji Italije Nemci kot italijanskega državljanja izgnali iz Velenja.

Peter Kuhar

In memoriam Lidija Kozlovič

Poslovala se je še ena velika igralka

„Slovensko stalno gledališče / Žalna seja

Slovensko stalno gledališče se je v petek, 5. junija, s tihim, ganjenim glasom poslovilo od nepozabne igralkice Lidije Kozlovič, za katero je bil pred leti Kulturni dom hiša njene duše.

Lidija Kozlovič se je v dolgoletni karieri soočala z nešteti igralskimi izzivi tako v slovenskem kot v italijanskem gledališkem svetu. Zato so na žalni seji spregovorili tudi predstavniki tržaških teatrov La Contrada in Rossetti, da bi poudarili, kako se je v široki umetnosti Lidije Kozlovič zrcalila brezmejnost gledališča samega. Ravnatelj gledališča Rossetti Antonio Calenda je izrazil prepričanje, da se v kakovostni igralski sposobnosti umetnice čutila žlahtnost samega SSG, iz katerega je igralka izhajala; dijaki gledališke šole La Contrada pa so poudarili globoke igralske vrline, ki jih je Kozlovičeva kot mentorica vlivala svojim gojencem. Ugo Vicich se je spomnil obdobja, ko je z gledališko umetnico sodeloval pri radijskih programih.

Prvi pozdrav pa ga je prijateljici Lidiji namenila Miranda Caharija in se spomnila številnih skupnih predstav na odru SSG, ki so obrodili nešteto spominov, še zlasti tistega, ki ju veže na izkušnjo v Krvavi svatbi. Miranda Caharija je prebrala tudi otožen odlomek iz Čehovega dela Tri sestre, kjer je svoj čas Lidija igrala Irino. V imenu Združenja dramatik Slovencev je spregovoril Polde Bibič in poudaril, kako sta se v pokojni igralki

prijateljici spajala italijanski kulturni svet, ki je Lidiji vlivljal mediteranski čut do lepote, in slovanski, ki si ga je priučila na ljubljanski igralski akademiji in ki je njeno osebnost

šeni, ki jih je delil z Lidijo. „Vsi dobro vemo, da smo s teboj izgubili neskončno lepega človeka, kakršnega danes težko srečaš na svoji poti, vemo tudi, kolikšen je bil tvoj

obogatil s poetičnostjo in čustvenostjo.

Marko Sosič pa se je z ganjenim glasom spomnil gledaliških izku-

enkratni umetniški doprinos v nešteti produkcijah, tako pri nas, kot v ostalih tržaških in drugih italijanskih gledališčih ter v filmu, za kar smo ti iskreno hvaležni“. Sosičev zadnji spomin na igralko se spaja s podobo mnogoterih pokrajinskih duha, „ki nam jih je s svojo literaturo prinašal Čehov in v katerih si prebivala tudi ti, kot igralka in kot človek, ki je znal spoštovati svojega bližnjega. In nenadoma sem te zagledal kot Anjo, kako stopaš v imaginarni cvetoči češnjavrt, kot Irino, ki se med drevesi ozira k svojima sestram, kot Kosovela, ki s svoje kamnite gmajne nemo strmi v svojo drobno kraško vas in nenadoma se je podoba pred mojimi očmi spremenila v prelepo istrsko pokrajino z rdečo zemljo in oljčnimi drevesi. In zagledal sem te na dvorišču pred tvojim domom. Tvoj obraz je bil svetel in miren kakor obraz človeka, ki bo suvereno stopil na svojo pot, z zavestjo vseh pregrad, človeške zavisti, privoščljivo-

sti in hudobije, ki jih bo moral premoščati. Vse si premostila, moja draga. Z dostojanstvom pokončne umetnice“.

IG

Slovensko stalno gledališče spet žaluje. Po Stojanu Colji in Miri Sardoč, ki sta zemeljsko življenje zapustila lani v poletnih dneh, se je letos v polnem racvetu pomladi, v ponedeljek, 1. junija, z odrskih desk za vedno poslovila dolgoletna članica našega gledališča, igralka Lidija Kozlovič. Če bi je kruta, dolgotrajna bolezen ne izrgala s tega sveta, bi imela kot tankočutna, prodorna izvajalka raznolikih vlog, še posebno pa odlična interpretka dramatičnih, s trpkostjo in boleštvom prepričenih usod, še veliko povedati, saj bi 8. oktobra dopolnila šele 71 let. Rodila se je namreč v istrskem, hrvaškem kraju Momjan 1. 1938 v mešani družini, tako da je že zgodaj odkrivala dve narodnosti različnosti, kar ji je potem odprlo vrata v slovensko in italijansko umetniško ustvarjanje. V obeh je pokazala suverenost gledališkega izraza. Po prvih osnovnošolskih korakih v domači vasi je obiskovala znanstveni licej v Piranu. Po maturi je zaposlitev dobila na radiu Koper, kjer se je izkazala njena moč besede in se ji je obetala uspešna poklicna pot. Želja po gledališkem ustvarjanju pa jo je odpeljala na ljubljansko akademijo, kjer je diplomirala 1. 1965. Že istega leta jo je pod svoje okrilje sprejelo Slovensko gledališče iz Trsta, s katerim je sicer že sodelovala kot študentka; tu je ostala do 1. 1993. V tistih letih je ansambel zamejskega gledališča premogel kar nekaj zelo dobrih članov, ki so se skladno dopolnjevali med seboj in ustvarili številne velike predstave, ki so se zapisale v zlato knjigo gledališke kronike. V njih so bili tudi liki, ki jih je vselej zavzeto, intenzivno in zrelo izoblikovala Lidija Kozlovič. Med njenimi nešteti stvaritvami gre omeniti Gasperino Tonetta v Pirandellovem delu Saj ni zares (1967), njeno markantno, izbrušeno, nepozabno interpretacijo Anne v drami B. Brechta Bobni v noči (1971), za katero je prejela Borštnikovo nagrado. Leta 1982 je dobila nagrado Prešernovega sklada. Kozlovičeva je enako pogljobljeno izrisavala like iz slovenske dramske literature, od klasikov do sodobnikov, kot tudi iz pisane pahljače svetovnih dramatikov. Režijsko so jo vodili med drugimi Jože Babič, Mario Uršič, Meta Hočvar, Žarko Petan (1992, Chaty; Aldo Nicolaj Hamlet v pikantni omaki), Mile Korun (1992, Jokasta; Sofokles Kralj Oj-dip), Boris Kopal (1992 Šarlota Iva-

nova A. P. Čehov, Češnjavrt), Vinko Moederndorfer (1993, Lady; Ronald Harwood Garderober), Zvone Šedlbauer (1996 gospa F. Garzarolli; Bratko Kreft Kranjski komedijanti), Damir Zlatar Frey (2000, soseda; F. G. Lorca - D. Z. Frey Krvava svatba) Marko Sosič (1988, Lady Bracknell; O. Wilde Važno je imenovati se Ernest; 1996 Marta; J. Tavčar Pekel je vendar pekeli; 1997; Lidija Vasiljevna A. N. Arbutov Staromodna komedija), v čigar režiji smo jo zadnjič videli na odru SSG v vlogi mladega Srečka v lirčno poetični predstavi Kjer se ljubezen izliva v sinje nebo (sezona 2003/04), ki je bila enkratni poklon izjemnemu pesniku s Krasa, Srečku Kosovelu, in so jo v SSG pripravili za Prešernovo proslavo. Vsem, ki so si jo ogledali, je pustila globoke vtise. Pretresljiva in ganljiva je bila tudi njena izvajalska moč v branju italijanske inačice presunljive novele Borisa Pahorja Rože za gobavca, v kateri opisuje agonijo Lojzeta Bratuža, svetle žrtve črnege terorja. Žal so to njeno branje, ki

lišču, kjer je svoje znanje zadnje čase posredovala mladim igralskim upom, in v Rossettiju. Znana je bila tudi radijskim poslušalcem. Za dramske sporede Rai je na sedežih v Trstu, Rimu, Milanu in Neaplju odigrala več kot 150 vlog; med drugimi je svoj izraziti glas in čutenje vtila v like Lady Macbeth, Nore, Marie Callas, Cosime Wagner, Sissi. Tudi za italijansko televizijo je odigrala več vlog iz del italijanskih in svetovnih dramatikov. Na Slovenskem jo je širša publika spoznala in vzljubila na filmskih ekranih: predvsem kot ljubečo in razumevajočo mamicco v delu Sreča na vrvi (1977), pa še v filmih Ko zorijo jagode in Kavarna Astoria. Obiskovalci gledaliških dvoran se je bomo spominjali kot natančne, prefinjene izvajalke predvsem psihološko pogljobljenih vlog, katerim je vselej znala odmeriti prave interpretativne nianse, tehtno razkriti njihova intimna razpoloženja, izčiščeno prikazati njihov obraz in jim vdahniti prave duševne dimenzije, jih obzariti s poseb-

je v moči njene besedne interpretacije preraslo v pravi dramski prikaz, spremljali večinoma italijanski gledalci v gledališču Contrada aprila 1. 2004, sicer v prisotnosti avtorja in prof. Andreja ter Lojzke Bratuž. Lidija Kozlovič so dobro poznali in cenili v tem italijanskem gleda-

no močnim žarom, hkrati pa biti profesionalno brezhibna. Pogrešali jo bomo, kot smo jo vsa ta leta, odkar je odšla iz našega gledališča in se vanj le občasno vračala. V njem je pustila zelo zaznavno vrzel, ki jo bo težko zapolniti.

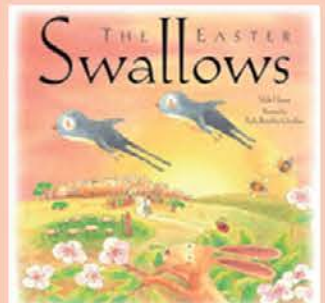
Iva Koršič

Pomembno priznanje

Goriška ilustratorica Paola Bertolini Grudina je te dni iz Združenih držav Amerike prejela pisno sporočilo, da je njena v angleščino prevedena knjiga Velikonočne lastovke (The Easter Swallows) bila nagrajena. Njeno delo je izdajatelj poslal na natečaj za nagrado Katoliškega

ameriškega in kanadskega tiska, in sicer v sekciji Nagrada za otroke. Knjiga Paole Bertolini Grudina je prejela drugo nagrado za leto 2008. Čestitamo!

Lepote večnega mesta

Zgodbe iz Galerije Borghese (3)

Slikarska zbirka je ravno tako veličastna. Tizian, Raffaello, Rubens, Federico Barocci, Correggio, Lucas Cranach, Filippo Lippi, Tintoretto... na teh straneh je premalo prostora za vse, zato sem izbrala samo enega.

Papež Pavel V. je leta 1607 dal zarubiti 105 slik v lasti umetnika Cavallera d'Arpina, ker ni plačal davkov, in jih seveda poslal nečaku za njegovo zbirko. Med njimi sta bili dve zgodnji Caravaggiovi deli. Bolehavi Bakh in Deček s sadjem. Bakh ima bled in slaboten obraz, ki velja za slikarjev mladostni avtoportret, ko je v Milanu zbolel za malarijo. Nenavaden prikaz boga vina, ki je vedno igriv in razposajen. Dečka s sadjem je naslikal, ko je bil že v Rimu. Živel je blizu trga Navona in opazoval ljudsko življenje okoli sebe, po ulicah, gostilnah, tržnicah. Slike,

ki so iz tega nastale, pa pripovedujejo globlje zgodbe o življenju, minljivosti. Koš s sadjem, lepim, svežim ali že uvelim, je eden najbolj priljubljenih simbolov bežnosti v zgodovini slikarstva.

Kardinal Scipione je bil strasten zbiralec Caravaggia, občudoval je psihološko kompleksnost njegovih naturalističnih religioznih portretov. Treba mu je priznati, da je imel izreden okus in smisel za lepoto. Uradna Cerkev ni rada videla svojih svetnikov v pretirano človeški, zemeljski podobi. Morali so biti odmaknjeni, zagledani v božje. Caravaggio se ni rad držal pravil, ne v življenju, še manj v slikarstvu. Šel je svojo pot in se na nobenega ni oziral. Njegova Madonna dei Palfrenieri (1605) je vse prej kot nadzemska. Marija je povsem navadna ženska, z nekoliko utrujenim in zaskrbljenim obra-

zom. Sina uči, kako ubiti kačo-zlo, ki se je prikradla iz teme. Babica

(sveta) Ana s sklenjenimi rokami prisostvuje prizoru. Ravnokar je nekaj povedala, najverjetneje kakšno modrost starejših ljudi. Sliko so po enem mesecu sneli z enega najpomembnejših oltarjev bazilike sv. Petra, ker se ni skladala s tradicionalnim teološkim vidnjem prizora. Preveč se jim je zdel dramatičen, s pretirano eksistencialnim pogledom na dogodek. Osebe so zavite v temo, iz nebesnih višin prihaja žarek svetlobe, ki osvetljuje malega Jezusa. Za samega kardinala naj bi Caravaggio naslikal Piščočega svetega

Hieronima (okoli 1506). Umetnik je šibkega starca osvetlil z močjo

božje luči, ki resničnemu trenutku pisanja daje veličino močnih čustev. Hieronim je tu prikazan kot modrec, ne kot spokornik, kot je bila navada. Caravaggio je, z izjemno samozavestno slikarsko potezo, znal zelo dobro rušiti pravila. Lobanja na odprti knjigi opominja na zemeljsko vanitas. Za slike so Caravaggio pozirali starci in prostitutke, navadni ljudje s ceste. Tudi za pomembna naročila. Spremenil jih je v svetnike in pomembneže, naredil jih je večne. Zaradi tega je bil obtožen, da povzdičuje nerodnost in umazanijo nad idealno lepoto in perfektno kompozicijo. Mnenje njegovih kritikov da-

nes ne šteje veliko.

Caravaggio je bil obsojen na smrt. V Rimu je v prepiru ubil Ranuccio Tommasinija in je zaradi tega moral bežati. Potikal se je po jugu Italije in upal v papeževo pomilostitev. Davida z Goljatovo glavo (okoli 1610) je najverjetneje poslal kardinalu Borgheseju s prošnjo za odrešitev, v znak obžalovanja in kesanja. Od obzobde dalje so se v njegovem opusu začeli ponavljati prizori obglavljanja. Glava brez telesa je seveda Caravaggiov avtoportret. Občutek krivde in želja po pokori sta bila res močna, mladi David nič kaj zmagoslavno ne opazuje trpečega Goljatovega obraza. Samo dramatičen žarek svetlobe ju ločuje od grozeče teme.

Caravaggio je izvedel, da ga je papež res nameraval pomilostiti. V Neaplju se je vkrcal na ladjo za Rim, vendar se je zgodba drugače končala. Izkrkal je v Porto Ercole, kjer je umrl zaradi vročine, ki ga je povzročilo črevesno vnetje. Zakopali so ga v skupinski grob na plaži.

/ konec
Katarina Brešan

Kratke

Prvo sveto obhajilo na Opčinah / Praznik je neposredno predvajala Televizija Slovenija

Zakrament prvega sv. obhajila je v vsaki župniji praznik celotne verske skupnosti. V cerkvi sv. Jerneja apostola na Opčinah pa je bilo 7. junija, na nedeljo Svete Trojice, še posebej slovesno, saj se je dvanajst

Foto Zvonko Vidau

prvoobhajancev nanj pripravilo ne samo osebno, temveč tudi medijsko. Obred je namreč neposredno predvajala prva mreža Televizije Slovenija, zato so mali openski prvoobhajanci dolgo in pridno vadili posamezne prehode ter točke obreda, da bi vse ustrezalo televizijskim pravilom. Pomemben dogodek v življenju openskih prvoobhajancev je ob neposrednem prenosu Televizije Slovenija pridobil odmevnost in bo širši skupnosti ostal dolgo v spominu, saj so tudi drugi člani župnijske stvarnosti bistveno prispevali k prazničnemu oblikovanju slavja.

Pri bogoslužju, ki ga je daroval g. Franc Pohajáč, so bili v prvi vrsti aktivno soudeleženi prvoobhajanci sami, ki so s petjem uvedli sv. mašo in sodelovali pri homiliji, zapeli prošnje ter zahvale. Da je petje nepogrešljiv dejavnik openskega cerkvenega dogajanja, so potrdili tudi člani OPZ in MIDPS Vesele pomladi, ki so ob spremljavi akustičnih kitar in bobnov ubrano zaigrali več verskih popevk, ki jih je izbrala in vodila Mira Fabjan. S kora pa so se razlegali odrasli glasovi CPZ Sv. Jernej. Pod vodstvom Janka Bana in ob orgelski spremljavi Vinka Škerlavaja je preko neposrednega televizijskega prenosa zazvenela predvsem glasba tukajšnjih avtorjev: Venturinijeva maša v čast bazoviškim žrtvam ter Slava in Obhajilna pesem dolgoletnega openskega zborovodje in skladatelja Staneta Maliča (Alelujo je podpisal Damijan Močnik, ob Haydnovem letu pa je bogoslužje sklenila njegova Zahvalna pesem). Verniki z vseh koncev slovenskega kulturnega prostora so tako spoznali pomenljiv izsek openske in skupnosti Slovencev v Italiji, za kar ima največ zaslug župnik, g. Franc Pohajáč. / AL

Čestitke Draga Štokes Aleksandru De Luisi

Predsednik SSO Drago Štoka takole piše Aleksandru De Luisi, predsedniku Področnega sveta pri Svetem Ivanu: "Spoštovani! Ob izglasovanem sklepu o razobešanju slovenske zastave kot manjšinske zastave na stavbah, ki pripadajo Didaktičnemu ravnateljstvu pri Svetem Ivanu, Vam v imenu Sveta slovenskih organizacij prirčno čestitam v iskreni želji, da bi Vašemu zgledu sledila vsa naša didaktična ravnateljstva, ki delujejo v sklopu našega slovenskega šolskega sistema".

Razstava Vivijane Kljun

Atelier Dom Art, ki domuje na openski Dunajski cesti, je običajno trgovina - cvetličarna. Ker pa je upraviteljica obrata tudi prefinjena likovnica, se lahko prostori trgovine spremenijo tudi v umetnostno galerijo. Tako se je zgodilo v petek, 29. maja, ko je Vivijana Kljun odprla svojo novo razstavo z naslovom Prepovedani stoli. Enigmatičnost naslova se je spajala z dejansko prisotnostjo lesenih, nemih, praznih elementov pohištva, v katerih se zrcali "naše čakanje, naše upanje, naše življenje", je dejala umetnica, ki jo je publiki predstavil Štefan Grčić. O njenih delih, ki so v tej likovni fazi prepoznavna zaradi močne kromatične izbire (zlasti rdeče barve), je kritik dejal, da izžarevajo čut do domačih korenin. To je še zlasti razvidno iz tematskih elementov, saj se v slikah srednjega in velikega formata opazijo čipke, svatbe, neveste, družine in drevesa: v tvorilnem zanosu, ki se sicer nikakor ne spušča v kaotičnost, tvari uglajena celota spravno vzdruže in odnos z našim najglobljim čutenjem. Razstavo sta obogatila nastopa harmonikarja Aleksandra Ipavca in igralka Sergija Ferrarja.

Glasbena matica Trst prireja koncert na Opčinah

Glasbena matica Trst prireja ob 100-letnici ustanovitve koncert otroškega in mladinskega pevskega zbora Glasbene matice Ljubljana. Koncert bo v petek, 12. junija 2009, ob 20. uri, v Prosvetnem domu na Opčinah.

Milje
Stoli, arhitektura,
umetnost

V obmorskem mestecu je na dveh lokacijah, v muzeju sodobne umetnosti Ugo Cara in v novi občinski razstavni dvorani Giuseppe Negrin na glavnem trgu pod stebriščem miljskega županstva, dvojna razstava, posvečena dvema sodobnima slovenskima umetnikoma: Tini Cotič in Domnu Slami. V svojevrstni minimalistični postavitvi lahko občudujemo stole unikate, ki sta jih mlada umetnika ustvarila v nekakšnem dialogu med tradicionalno likovno govorico, arhitekturno in oblikovalsko in-

ovativnostjo. Tina Cotič (na sliki v ironični pozi na svojem stolu) je navdih za svoje diplomsko delo dobila pri Špacalovi ikonografiji zrelega obdobja 50. - 60. let in tu je dala na ogled originalne risbe, projekte, fotografije z arhitektonsko grajenimi stoli. Znane kljukaste silhuete, klinaste proge, stilizirane krajine, kraške kovačije, žive rdeče in rumene barve, plakati iz klasike Lojzeta Špacala so pravzori za projektne iztočnice gradbenih struktur v malem, racionalno izrisanih pravokotnih in piramidastih

volumnov in plošč, ki spominjajo, nostalgčno, na arhitekturo 20. in 30. let prejšnjega stoletja. Tina Cotič, doma iz Kopra, je doštudirala arhitekturo na ljubljanski univerzi po izpopolnjevanju na rimski La Sapienzi, poleg ureditve Cyber Caffè v Izoli (z Mašo Cotič) je zmagala natečaj za ureditev javnih površin Kranja (z drugimi) in prejela priznanje za ureditev kanjona Kokre z navezavo na staro mestno jedro Kranj. Domen Slama, ki je diplomiral na ljubljanski akademiji, ponuja dvojni opus. V ospredju, v poduhovljeni atmosferi, postavlja svoje stole, ki so nekakšni kolaži lesene in kovinskega orodja iz ropotarnice kmečkega življenja ter na novo izbrušenih lesenih ali usnjenih mas. Gre za ostanke vil, lestev, vozov, zobate brane, kovinskih in lesenih delov

sodov, torklje, kalupov za čevlje, ki z elegantnimi spiralastimi loki postanejo sanjski stoli, nekakšne poetične "kariole", ali metuljasta bitja z antropomorfskimi nogami, ki nas spominjajo na nekdanjo zlato dobo. V ozadju pa so pokrajine, postimpresionistični Ovinek in geometrične trte, ki predstavljajo igro sinje in zelene barve. In še naprej Sinji Vrh in gorice, spokojne skoraj idilične skice slikajo lepoto slovenske zemlje; slikar in kipar je iz Škofje Loke. Čestitamo Občini Milje, Barbari Negrin in Isabelli Bembo iz Ura-da za kulturo in pro-

mocijo mesta za pogum pri izbiri dveh avtorjev, ki lahko iz-zovejo deljene reakcije (zlasti pri bolj konvencionalni publiki), a lepo izražajo novega duha in stremljenje, ki je tako izrazito za novo Slovenijo. Posredovati naj-novejše tokove in predloge, v presečišču naše mejne in prehodne kulture, je tudi eno od najbolj eminentnih poslanstev istrsko-tržaškega mesteca in omenjenih razstavnih prostorov, ki so namenjeni sodobni umetnosti. Razstava z naslovom Sedie Stoli Chairs Landscape - pri postavitvi sta sodelovala Dario Apostoli in Gianni Chessa - je odprta do nedelje, 14. junija, v petek in soboto od 17.00 do 19.00, v nedeljo pa od 10.00 do 12.00. Info: tel. 0403360340, eposta ufficio_cultura@comunedimuggia.ts.it. Davorin Devetak

SVET SLOVENSkih ORGANIZACIJ Evropski načrt Interreg

Marijine božje poti od
Jadrana do Alp

Svetišča, do katerih je vernik romal, so prepojena s prisotnostjo Božjega duha, ki pa se je ljudem najbolj razodeval skozi besede in prikazovanja Božje Matere. "Ta se je po vsem svetu postavila najbližje človeku kot njegova priprošnjica in posrednica pri Bogu", piše David Bandelj v uvodnem delu publikacije z naslovom Marijine božje poti od Jadrana do Alp. Brošura tvori z istoimenskim DVD-jem končni izdelek evropskega načrta, ki je nastal na pobudo Sveta slovenskih organizacij v sodelovanju med slovenskimi in italijanskimi manjšinskimi organizacijami v Furlaniji Julijski krajini oz. Sloveniji.

Zamisel načrta pripada predsedniku Društva slovenskih izobražencev Sergiju Pahorju, ki je brošuro in DVD predstavil v openski župnijski cerkvi sv. Jerneja, v soboto, 30. maja, pred šmarničnim koncertom. "Načrt je nastal z namenom, da bi poudarili kulturno - zgodovinsko enotnost prostora ob nekdanji meji, kakor je razvidna v pristni vernosti tu živečih ljudstev, ki se izraža s čaščenjem Marijinih božjih poti, ki so v stoletjih nastale na področju od morja do gora", je dejal Pahor in dodal, da izdelka želita obenem utrditi zavest skupne duhovne dediščine narodov, ki se tu srečujejo, "da bi zaznali soglasje in mir kot nujni vrednoti in temelj sožitja".

Openski verniki so tako imeli priložnost, da so si v poltemi domače cerkve premierno ogledali DVD, ki ga sestavlja naslednje fotografiskih posnetkov romarskih poti (montažo je pripravil Štefan Pahor). Posamezne uvodne in

morskega etničnega ozemlja, v Strunjanu, ki je znan zaradi svoje božje poti z imenom Sveta Marija od prikazanja. Romar se nato lahko napoti do Belvederja nad Izolo, kjer je stala majhna božjepotna cerkva, posvečena Materi

vezne dele je pripravil goriški pesnik David Bandelj, besedila so interpretirali Alenka Hrovatin, Marijan Kravos in Franko Žerjal, zvočne posnetke pa je posnel tonški mojster Vasja Križmančič. Romarsko popotovanje se začne na skrajnem jugu slovenskega pri-

Božji. Priljubljena je tudi božja pot, ki vsako prvo majsko nedeljo vodi romarje do svetišča Blažene Matere Božje v Smedelo. Če romar nadaljuje svojo pot vzdolž obale, si lahko oddahne pri baziliki Vnebovzete v Starih Miljah, od tod pa krene do doline

Glinščice in se pozvpe do cerkve Marije na Pečah, ki je sredi očarljivega naravnega objema. Cerkev Marije Device na Re-pentabru je v naših krajih izredno obiskana skozi celo leto: največ romarjev pa se ob njej zbira ob Velikem šmarnu. Velika skupina vernikov roma tudi do božjepotne cerkve na Barbanu sredi gradeške lagune; izredno priljubljena je tudi mogočna cerkev žalostne Matere Božje na Mirenskem Gradu. Svetišče na Sveti Gori pri Gorici je bilo že od nekdaj kraj zbiranja in molitve slovenskih furlanskih in italijanskih vernikov. "Pot, ki iz kamnitih hribov okoli Svete Gore vodi po soški strugi navzgor, bo slaher-ega romarja pripeljala v Kanal. Tu bo zavil proti zaselku Lig, kjer bo na vzpetini došel do nekdanj zelo znanega Marijinega svetišča in požjepotne cerkve, ki jo imenujemo Marijino Celje", piše Bandelj, ki nato pospremi bralca brošure do Beneške Slovenije, kjer se nahaja "eno izmed najčudovitejših Marijinih svetišč": Furlani so tej božijpotni cerkvi pravili Madona antica degli slavi (Stara slovan-ska Marija), Italijani Madonna di Castelmonte, Slovenci pa Stara Gora. Že v 8. in 9. stoletju so romarji iz Nediških dolin, z Goriškega, iz Karnije in Koroške množično zahajali v zanimivo romarsko središče, ki je povezano s puščavništvom, v Landarsko jamo. Virtualna romarska pot se konča z eno najstarejših in najznamenitejših Marijinih božjepotnih cerkva na severnem delu Primorske, s Svetimi Višarjami: cerkva, od koder se razteza pogled na pravlično pokrajino, je majhnega obseva, v njej pa nas razvema barvne in živopisne slike Toneta Kralja.

IG

ZAGREDEC Mladi za mlade

Gost Boris Pahor

Čeprav je srečanje s kandidatom za evropske volitve Borisom Pahorjem, ki ga je skupina Mladi za mlade priredila v agriturizmu Milič v Zagradcu, v četrtek, 4. junija, bilo predvolilnega značaja, so besede tržaškega pisatelja - kot vedno - presegle golo mejo volilnega vidika in tvorile pravo lekcijo o evropskih vrednotah. "Non lasciatevi infiocchiare (Ne dovolite, da vas prevarajo), pravim vedno italijanskim dijakom, ki me zadnja leta vabijo, naj jim spregovorim o svojih izkušnjah v času druge svetovne vojne. Svarim jih, naj mnogo berejo, naj se informirajo, naj si ustvarijo kremenito intelektualno podlago, da bodo lahko suvereno razmišljali o prevarah, ki tičijo v današnji družbi in italijanski politiki. Iste besede namenjam vam. Spoznal

sem, da mladim ni vseeno, kaj se okrog njih dogaja, verjamem pa, da je danes malo višješolskih profesorjev in drugih mentorjev, ki bi mladino usmerjali v pravo smer", je dejal Pahor. Življenjska izkušnja je pisatelja privedla do prepričanja, da je treba italijansko državo in odnos, ki jo le-ta ima do Slovencev, vedno nadzorovati. Še zlasti, če je naša matična domovina v primežu nejasne politike tudi v zvezi s suverenostjo do lastnega ozemlja. "Pred nedavnim je Mojca Drčar Murko objavila v ljubljanskem Delu članek, v katerem je opozorila na nekatere dogovore, po katerih naj bi Hrvaška in Slovenija zmanjšali suverenost nad območji, ki so pred drugo svetovno vojno pripadali Italiji; RS se je od osamosvojitve do danes dejansko ravnala prav po tem načelu", je dejal pisatelj, za kate-

rega je vstop Slovenije v schengensko območje z določenega vidika pozitivno, hkrati pa je odprla vrata 60 milijonom Italijanom na slovenska tla. "Kaj bomo storili takrat, ko bodo Italijani zahtevali odprtje italijanskega vrtca v Sežani"? se je vprašal Pahor. Manjšine v Evropi nimajo tiste vloge, ki bi jo sicer morale imeti: načelno se zagovarja njihov pomen, dejanska podoba pa je dokaj zaskrbljujoča. Narodne manjšine v Evropi bi morale težiti po večji

medsebojni povezanosti, prav tako bi morali to storiti zamejci, toda "vemo, da v naši sredi nismo vsi za to". Problem je namreč na levi, za katero je vprašanje narodne identitete staromodna tematika. Vsi se čedalje odpirajo svetu in mislijo, da je angleški jezik sredstvo napredne svetovnonazorske usmeritve. "Zato da cenimo druge narode in kulture, moramo najprej spoštovati sebe", je dejal Pahor.

IG

HITRA ŽELEZNICA RONKE - DIVAČA Stališče odbora dolinskih društev

Damoklejev meč, ki visi nad našimi glavami

Študija o izvedljivosti nove proge Trst - Divača je vzbudila veliko zaskrbljenost prebivalcev ob novi trasi, še zlasti na območju občine Dolina in sosednjih vasi, kjer deluje preko trideset kulturnih, športnih in ekonomskih društev ter organizacij. Omenjene dejavnike zastopa spontani koordinacijski odbor, ki postavlja pod vprašaj predvsem vpliv ogromnega infrastrukturnega načrta na okolje. Svoja stališča je odbor strnil v zgoščeno, a jasno spomenico, ki so jo Vojko Kocijančič, arhitektka Luisa Degrassi in inženir Alen Kermac predstavili v petek, 5. junija, na tiskovni konferenci v Trstu.

Čeprav odbor ni načelno nasproten posodobitvi železniških prog oz. potrebi, da bi del cestnega prometa preusmerili na železnico, odločno odklanja tako potezo, ki bi ponovno izneverila podobo občinskega teritorija in povzročila ogromno škodo okolju in prebivalcem. Kocijančič, Degrassi in Kermac so poudarili zlasti tveganje, ki ga z izjemo dolinske občine o tem načrtu imajo občina Trst, tržaška pokrajina, italijanska država (čeprav je ministrstvo za okolje že izdalo negativno mnenje o trasi Trst - Ronke, nihče pa ni ministrstva vprašal za mnenje o progi Trst - Divača), dežela FJK in EU.

Naj spomnimo, da načrt proge Ronke - Trst - Divača predvideva kar 65 km podzemnega tunela pod kraškim področjem, kjer mgolji jam in podzemnih vodnih tokov. Poleg tega je treba prišteti še odvoz izkopenega materiala. "Glavni progji je treba dodati tudi stranske proge", se pravi povezovalci z osrednjo tržaško železniško po-

stajo, povezave s pristaniščem in neposredno povezavo iz Koprja proti Italiji", je dejal Kocijančič, ki se je nato vprašal, zakaj bo proga potekala v obliki ogromne črke S pod Naravnim rezervatom Doline Glinščice in Socerbsko planoto, saj je med drugim področje podvrženo evropskim direktivam SIC in ZPS ter deželniemu zakonu

le v primeru, da teče po progi z nizkim naklonom: načrtovana proga pa bi za celih 20 km tekla z naklonom 17 promilov (sedanji tovorni promet razpolaga s progo Trst - Opčine - Fernetiči - Sežana - Divača s povprečnim naklonom 14 promilov), kar ne omogoča velikih kompozicij in uporabe ene same lokomotive. "Morda bi bilo

velikih dimenzij in to po cestah, ki nikakor niso usposobljene za take obremenitve". Gradnja naj bi trajala dan in noč za celih sedem let: pri tem naj bi uporabljali eksploziv (sama študija izrecno omenja, da bodo tresljaji občuteni tudi v naseljih) in gradili dodatne elektrovođe (sama študija obravnava okoljevarstvene kritičnosti na kar 119 straneh). Ti podatki ne veljajo samo za občino Dolina, saj teče odcep za glavno postajo pod Barkovljami, Škorkljo, Rojanom, ulicama Commerciale in Romagna, univerze, Sv. Ivana in Lonjerja do Katinare.

Gradnja bo obenem ogrožala tudi vodne vire in vodotoke od Timave prek Glinščice do Rižane na slovenskem ozemlju. Dodati gre, da je medministrski odbor za ekonomsko načrtovanje sporočil, da ni odobril sredstev za projektiranje hitre železnice med Bergamom in Trstom. "Čemu torej odobritev kar 100 milijonov evrov za projektiranje nove proge Trst - Divača" oz. "če je tudi ministrstvo za okolje izdalo negativno mnenje za odsek Ronke - Trst že pred 4 leti, zakaj se načrtuje naslednja faza projekta", se sprašuje odbor, za katerega je racionalnejša rešitev projektiranje smotnejše proge Ronke - Divača.

Odboru se celoten finančni vidik načrta zdi torej nedorečen, saj po eni strani bremenijo javne finance, poslovanje pa bi bilo donosno le za privatna podjetja. Začenja se torej javna bitka, pri kateri se bo odbor nanašal v prvi vrsti na zagon občanov. "Naša prizadevanja pa moramo širiti tudi na ostale občine tržaške pokrajine, v prihodnje lahko celo do pristojnih organov EU, ker je načrt o železniški progi Damoklejev meč, ki visi nad našimi glavami", je sklenil Kocijančič.

IG

Luisa Degrassi, Vojko Kocijančič in Alen Kermac (foto IG)

umestno dograditi še povezovalno Oreh - Koper ali Dekani za skromnih 5 km. Pristaniška oblast je namignila, da je zanje kratkoročno dovolj 10 milijonov evrov, s katerimi bi ojačili sedanje proge". Vrsta nedorečenosti in vprašljivih tematik se nadaljuje: kakšen učinek bodo imeli izkopani jarki v času gradnje in ob obratovanju zasilni izhodi (nekateri izmed teh bodo v neposredni bližini zaselkov tako v občini Dolina kot v občini Trst)? "Preko teh izkopov naj bi odpeljali skoraj 7 milijonov kubnih metrov materiala": vsak izkop bo pomenil tudi izgradnjo gradbišča, organizacijo skladišča za orodje, ureditev prostorov za sanitarije za delavce ter predvsem začasno odlagališče izkopenega materiala. "Vsak milijon kubnih metrov pa pomeni pretovor skoraj 130 tisoč tovornjakov

in sicer Fakultete za humanistične vede Univerze na Primorskem, Znanstvenoraziskovalnega središča Koper in Vojaškega muzeja Slovenske vojske. Na večeru v Peterlinovi dvorani, ki ga je vodil novinar in proučevalec omenjene zgodovinske tematike Ivo Jevnikar, so poleg predstavnikov sodelujočih ustanov spregovorili še član Rudolfove skupine primorskih padalcev Ciril Kobal iz Koprja in Rudolfov sin Saša. Prisotne je najprej pozdravil načelnik Vojaškega muzeja Slovenske vojske polkovnik dr. Tomaž Kladnik, nato sta snovalca razstave, dr. Gorazd Bajc z Univerze na Primorskem in kustos Blaž Torkar iz Vojaškega muzeja, ponudila krajši zgodovinski okvir, v katerem je deloval Ivan Rudolf, in okoliščine, v katerih se je razvila in tragično zaključila usoda slovenskih padalcev - od kapitulacije italijanske vojske, jetništva slovenskih fantov v zavezniških taboriščih v Afriki in drugod, do vezbanja v vrstah angloameriških sil, da bi se izurili v specialce, zadolžene za posebne

misije za bojne linije v Jugoslaviji. "Čeprav so se slovenski padalci iskreno borili proti naci-fašizmu, so jih jugoslovanske komunistične oblasti imele za trojanske konje angloameriških ob-

DSI O Ivanu Rudolfu in padalcih Sredi puščave, z domovino v srcu

Aprila meseca je bila v prostorih Fakultete za humanistične študije v Kopru na ogled razstava Ivan Rudolf in padalci, ki obravnava junaško in tragično usodo primorskih padalcev, še posebej pa izpostavlja živl-

jenjsko pot njihovega organizatorja, solnika, časnikarja in politika Ivana Rudolfa (1898-1962). Postavitev so nato v ponedeljek, 1. junija, odprli tudi v sklopu večerov Društva slovenskih izobražencev,

Blaž Torkar, Gorazd Bajc, Tomaž Kladnik, Saša Rudolf, Ciril Kobal in Ivo Jevnikar (foto IG)

dopolnjuje, so napisana v slovenskem, italijanskem in angleškem jeziku, da bi slovenske padalce in požrtvovalno vlogo Ivana Rudolfa predstavili čim širši javnosti. Razstava je nastala v režiji treh de-

javnikov, in sicer Fakultete za humanistične vede Univerze na Primorskem, Znanstvenoraziskovalnega središča Koper in Vojaškega muzeja Slovenske vojske. Na večeru v Peterlinovi dvorani, ki ga je vodil novinar in proučevalec omenjene zgodovinske tematike Ivo Jevnikar, so poleg predstavnikov sodelujočih ustanov spregovorili še član Rudolfove skupine primorskih padalcev Ciril Kobal iz Koprja in Rudolfov sin Saša. Prisotne je najprej pozdravil načelnik Vojaškega muzeja Slovenske vojske polkovnik dr. Tomaž Kladnik, nato sta snovalca razstave, dr. Gorazd Bajc z Univerze na Primorskem in kustos Blaž Torkar iz Vojaškega muzeja, ponudila krajši zgodovinski okvir, v katerem je deloval Ivan Rudolf, in okoliščine, v katerih se je razvila in tragično zaključila usoda slovenskih padalcev - od kapitulacije italijanske vojske, jetništva slovenskih fantov v zavezniških taboriščih v Afriki in drugod, do vezbanja v vrstah angloameriških sil, da bi se izurili v specialce, zadolžene za posebne

misije za bojne linije v Jugoslaviji. "Čeprav so se slovenski padalci iskreno borili proti naci-fašizmu, so jih jugoslovanske komunistične oblasti imele za trojanske konje angloameriških ob-

veščevalnih služb in jih zato likvidirale," je poudaril Bajc, ki je še dodal, da se je dolga zamolčana stran slovenske zgodovine začela proučevati le pred 20 leti, ko so se polagoma odpirali tudi arhivi v Washingtonu in Londonu. Blaž Torkar je podrobneje spregovoril o razstavi: material je razvrščen na 25 panojih, še zlasti pa je zanimiv razdelek s seznamom vseh slovenskih padalcev in odnosa, ki ga je OZNA imela do le-teh. Iz neposrednega pričevanja nekdanjega padalca Cirila Kobala pa je prišlo do izraza predvsem njegovo in spoštovanje njegovih kolegov do Ivana Rudolfa, o katerem priča tudi zvezek poezij, ki so ga padalci poklonili svojemu mentorju. "Prof. Rudolf je bil izreden človek, ki je v naša srca vlivljal ljubezen do domovine", je dejal Kobal, ki je v svojem navajanju podrobno orisal misije padalcev s katerim se po Kobalovem mnenju skriva Stalinova politična praksa, ki je zajela tudi jugoslovanski režim. Cirilu Kobalu je še zlasti hvaležen Saša Rudolf, saj je bilo po zaslugi nekdanjega padalca mogoče postaviti očetu Ivanu spomenik v Podnanosu. Saša Rudolf je občinstvu Peterlinove dvorane predstavil še video prikaz o življenju očeta Ivana in dokumentarec iz vojnih dni o Jugoslovanskem gardnem bataljonu na Bližnjem vzhodu, ki ga je s seboj prinesel sam Ivan Rudolf.

Igor Gregori

Naša organistka

TAMARA RAŽEM

že 25 let požrtvovalno igra v BAZOVICI in skoraj ni prireditve, kjer ne bi nastopila s svojimi pevci. V imenu vseh župljanov tisočkrat hvala, iskrene čestitke, Bog Ti povrni in pogumno naprej.

župljani z župnikom

Obvestila

Zveza cerkvenih pevskih zborov opozarja, da v torek, 16. t. m., poteče rok za prijave na letošnji poletni seminar za pevce, zborovodje in organiste, ki bo v Radencih od nedelje, 2., do sobote, 8. avgusta. Prijave sprejemajo odborniki ZCPZ. Od števila prijavljenih otrok in mladih bo odvisno, ali bo poskrbljen poseben program zanje.

Društvo slovenskih izobražencev

V Devinu zaključujeta

letošnjo sezono

OPZ Ladjica in MIPZ Ladja

Zaključni nastop bo

v nedeljo, 14. junija 2009,

ob 18. uri, na sedežu

devinskih zborov

Dar

Za Novi glas: v spomin na Egidija Vršaja, marijaniškega sošolca, Tomčevega mladca, Glavačevega sodelavca in ekonomskega strokovnjaka, daruje Jože Velikonja 1.000,00 am. dolarjev

Zveza cerkvenih pevskih

zborov prireja SKLEPNI

NASTOP GOJENCEV

ORGELSKEGA TEČAJA

v soboto, 20. junija 2009,

ob 19. uri, v openski župnijski

cerkvi. Gojenci bodo

sodelovali pri maši,

sledí nastop.

Glasba

XI. Mednarodni festival kitare Kras

Kulturno društvo Festival Kras, Turistično društvo Škocjan in Glasbena matica Trst so predstavili v torek na tiskovni konferenci vsebine enajste izvedbe Mednarodnega festivala kitare Kras. Pedagoška in koncertna nit že tradicionalne pobude se bo vila od 15. do 20. junija v duhu mednarodnega pečata, ki se zrcali v izbiri protagonistov koncertnega dela kot tudi v mreži sodelovanih organizatorjev in podpornikov.

Novost letošnje izvedbe bo širitev festivala na širši, čezmejni teritorij, saj se bo deveterica koncertnih dogodkov odvijala med Škocjanom, Gorico in Trstom (na Opčinah in Kontovelu). Festivalne večere bodo oblikovali uveljavljeni umetniki in vzhajajoče zvezde; ponudba bo res zadovoljila vse okuse. Odprtje bo zaupano kitaristu Zoranu Aniču, enemu od ustanoviteljev Društva kitaristov Srbije; naslednji dan v dvorani Pokrajinskega muzeja v Gorici bo nastopil duo François Laurent-Stefano Palamidessi (Švica-Italija) z zanimivim glasbenim potovanjem na "360°", ki bo segalo od swinga do neapeljske popevke. Američan Mitch Weverka, ustanovitelj društva Forth Worth Guitar Guild v Texasu, bo delil svoj koncertni večer v sugestivnem okviru cerkvice v Škocjanu z nenavadnim duom, ki ga sestavljata kitarist Žarko Ignjatović in violončelist Nebojša Bugarski (Srbija-Slovenija). 18. junija bo stopil na oder mlad, a že uveljavljen slovenski talent Mak Grgič, ki žanje izredne uspehe po vsem svetu. V nadaljevanju večera bo publika lahko prisluhnila tudi ameriški duo, v katerem igra dva priznana glasbenika, dobitnika prestižnih nagrad za umetniške dosežke: kitarist Jim Piorkowski in flavtistka Susan Royal. V petek, 19. junija, bo na vrsti koncert ženske vokalne skupine Cappella Civica iz Trsta, ki jo vodi Marco Sofianopulo.

Skupina bo izvedla v cerkvi na Opčinah program za zbor in kitarist Marko Feri. Večer je nastal v sodelovanju s Skladom Mitja Čuk. Casino Lipica bo prizorišče poklon legendarni skupini Pink Floyd z bendom, ki ga sestavljajo Paolo Bembi (kitara/vokal), Alessandro Sartore (kitara), Luca de Micheli (bas), Samuele Orlando (klaviature/vokal) in Alessandro Colombo (bobni/vokal). Festival se bo praznično končal z izrednim gostom, makedonskim kitaristom Vlatkom Stefanovskijem. Ustanov-

vitelj skupine Leb i Sol in danes mednarodno uveljavljen solist kot tudi avtor glasbe za film, gledališče in balet bo nastopil na kontovelskem trgu. Dogodek bo potekal s sodelovanjem društev na Kontovelu. Vzporedno s koncerti se bo vila tudi pedagoška nit festivala s tečajmi master class in zelo uspešnim, najnovejšim tečajem za začetnike Easy guitar, v katerem Dario Viviani in njegovi sodelavci uvajajo mlade kitariste v svet glasbe in v osnove angleškega jezika. Njegovi učenci bodo oblikovali ustvarjalni, sklepni nastop v petek, 19. junija, ob 17.30 na terasi cerkve v Škocjanu, medtem ko bodo bolj izkušeni kitaristi 6. master class nastopili v soboto, 20. junija, ob 18.30. Vsi dogodki imajo prost vstop. Podrobne informacije na spletni strani www.festivalkras.com.

PAL

Minister Žekš na obisku pri porabskih Slovencih

Izpostavil je določen napredek, a tudi probleme

Minister za Slovence v zamejstvu in po svetu Boštjan Žekš je pred nedavnim obiskal porabske Slovence. Kot poroča Slovenska tiskovna agencija, je izpostavil določen napredek, a dejal, da se "stvari morda premikajo malo prepočasno". Poudaril je napredek na področju šolstva, med problemi pa je med drugim izpostavil neučinkovito financiranje slovenske manjšine.

Med drugim je Žekš, ki je obiskal tudi šolo v Gornjem Seniku in vrtec v Slovenski vasi, izpostavil področje šolstva. Razmere je označil za "sorazmerno dobre", a obenem poudaril, da otroci, ki obiskujejo dvojezične šole, ne znajo slovenskega jezika. Nekateri sicer znajo narečje, ne pa knjižne slovenščine, čemur je nato potrebno prilagajati tudi pouk, je dejal Žekš.

Ob napredu pa je izpostavil tudi nekaj problemov. Kot prvega je omenil še vedno nezgrajeno cesto, ki bi povezovala slovenske vasi med sabo, kot druga pa neurejeno financiranje slovenskih organizacij na Madžarskem - radia, časopisa in tudi šole, za ureditev katerega si slovenska manjšina na Madžarskem prizadeva že vrsto let.

Kot je pojasnil, slovenska manjšina polovico vseh sredstev dobi neposredno od države oziroma

prek občine, za ostalo polovico pa se mora potegovati na različnih razpisih, zaradi česar do srede vsakega leta ne ve, ali bodo sredstva sploh dobili. Madžarsko stran bodo zaradi tega pozvali k povečanju fiksnega dela financiranja na okoli 80 odstotkov vseh sredstev.

Minister Žekš je obiskal Gornji Senik, Monošter, Slovensko ves, Števanovce in Andovce. V Slovenskem kulturnem in informativnem centru Lipa v Monoštru se je med drugim srečal s predsednikom Zveze Slovencev na Madžarskem Jožetom Hirnčkom, predsednikom Državne slovenske samouprave Martinom Ropošem, urednico časopisa Porabje Marjano Sukič ter glavnim urednikom Radia Monošter Francekom Mukičem. Kasneje je v prostorih Slovenske-

ga kulturnega in informativnega centra Lipa slovesno odprl pisarno Razvojnega centra slovenskega kraja. Ob tem je vnovič pohvalil tamkajšnjo izrabo evropskih sredstev - letos je slovenska manjšina na evropskih raz-

pisih dobila okoli milijon evrov, kar je Žekš označil kot pomembno za gospodarski razvoj tega območja.

Razstava v cerkvi M. Device Spodbudna kaplja dobrote

ARS Bovec in Škofijska karitas Koper sta v cerkvi M. Device Marije v polju v Bovicu odprla dobrodelno prodajno razstavo fotografij sestre Aleše Stritar pod naslovom 7 x 7 utrinkov Božjega stvarstva.

Šolska sestra sv. Frančiška Kristusa Kralja Aleša Stritar je, s pomočjo kolegic in kolegov, izvedencev za fotografijo, izmed neštetihi fotografij, izbrala nekaj duhovno najbolj zgovornih za dobrodelno razstavo, ob svoji petdesetletnici, da je lahko od božjega daru njej podarjenega talenta darovala za ljudi v stiski.

Ob odprtju razstave sta avtorico in njeno delo predstavila predsednica društva ARS Bovec Erna Germovšek Woyčički in podpredsednica Škofijske karitas Jožica Ličen.

Pot izobraževanja je sestro Alešo vodila najprej na Šolo za oblikovanje, smer grafika in fotografija v Ljubljani, potem pa se je, pred 30. leti, posvetila Bogu. Po končani teološki fakulteti je več kot desetletje poučevala verouk. Sodelovanje v ekipi za pripravo veroučnih učbenikov jo je spodbudilo k razvijanju daru fotografiranja, ki ji pride prav tudi

pri delu za Cerkev na internetu. S svojim fotografskim aparatom je stalna spremljevalka likovnih kolonij Umetniki za karitas na Sinjem vrhu nad Ajdovščino, kakor tudi potujočih karitasovih prodajnih razstav. Skrbi za objavo utrinkov na stražniku RKC in je med darovalci del. Avtorica fotografij se je zahvalila karitasu, da ji je omogočil uresničiti to dobro delo, in ARS Bovec za postavitev razstave, župniji pa za njeno umestitev v tako lepo cerkveno, za kulturni program pa triu šolskih sester in novemu domačemu ženskemu pevskemu zboru, ki ga vodi organist Luka Zevnik.

Ob zahvali je citirala značilno misel bl. Matere Terezije: "...to, kar delamo, je le kaplja v oceanu. Toda, če tega ne bi storili, bi bila v oceanu kaplja manj..."

MM

4. julija v Šmarjeških Toplicah

16. tabor Slovencev po svetu

Izseljensko društvo Slovenija v svetu vas tudi letos vabi na Tabor Slovencev po svetu, v soboto, 4. julija, v Šmarjeških Toplicah.

Dolga leta so naši tabori potekali v Zavodu sv. Stanislava, tokrat pa se bomo preselili v Šmarješke Toplice, kjer bo naša gostiteljica županja Občine Šmarješke Toplice, Mag. Bernardka Krnc je rojena v Hamburgu.

Tabor bomo pričeli ob 9. uri s sv. mašo v župni cerkvi v Šmarjeti. Pri njej bodo peli maturantje iz Argentine in somaševali mariborski pomožni škof dr. Peter Štumpf z izseljenskimi duhovniki.

Iz Šmarjete se bomo preselili v Šmarješke Toplice, kjer bo ob 11. uri, po krajši akademiji in pozdravih (ministra za Slovence v zamejstvu in po svetu ak. prof. dr. Boštjana Žekša, županje in predsednika SVS), okrogla miza na temo: *Kako se povezujemo in kako bi se želeli povezovati z našimi rojaki po*

svetu. Diskutanti bodo s svojih zornih kotov pokazali na dosežanje izkušnje pri iskanju stikov in povezovanju ter govorili o željah ali možnostih za v prihodnje. K okrogli mizi smo povabili g. Sergija Pahorja, predsednika Društva slovenskih izobražencev v Trstu, g. Stanija Revniška, organizatorja in predsednika Slovenskega kulturnega društva Slomšek iz Maasmehelna v Belgiji, dr. Viktorja Lebra, organizatorja in večkratnega predsednika Slovenskega doma v San Martinu v Argentini ter predstavnika slovenske katoliške misije v Evropi.

Po kosilu ob 15. uri bomo imeli kulturni program, na katerem bodo sodelovale skupine iz Slovenije in izseljenstva, plesna skupina Triglav iz Winnipega - Kanada, Folklorna skupina Pristava iz Argentine, maturanti Slovenskega srednješolskega tečaja ravn. Marka Bajuka iz Argentine - RAST 38 in domači Mešani pevski zbor Pla-

stoform. V zdravem naravnem okolju si bomo tudi ogledali cvetoče lokvanje, se kopali v bazenih, prisostvovali nogometni in odbojarski tekmi med domačimi in izseljenskimi moštvi, se peljali s turističnim vlakcem in še marsikaj. Preskrbljeni bodo brezplačen avtobusni prevoz iz Ljubljane, skupno kosilo in kopanje. Možna je tudi nastanitev v hotelu v Šmarjeških Toplicah pod zelo ugodnimi pogoji. Rezervacije prejemamo vsak delavnik od 8. do 15. ure na tel.: 00386-1-512 8920 ali na e-naslov društvo.svs@guest.arnes.si. Vabljeni ste vsi Slovenci iz matične domovine, zamejstva, zdomstva in izseljenstva, da z nami preživite pester dan z možnostjo bogate izmenjave izkušenj, sklepanja novih poznanstev in vsestranskih sodelovanj! Medsebojno druženje bodo popestrili bogat kulturni program, kopanje, ogledi in dobra glasba.

VIDA VALENČIČ

KO SE DOTAKNEŠ OSEBE

Otvorjeni z žaklji

Verjetno se tudi sam ali sama počutiš nemočnega, v trenutku ali pa v nekaj urah zdrkneš v neko bedno in nesmiselno samopomilovanje, občutek imaš, da okolje ne more razumeti tvoje rane, ker je ni izkusilo. Premlelaš in premlelaš, kot da bi težave bile narejene iz misli, ki jih je treba enostavno, kot težke žaklje, premakniti. Sinoči sem otipala, kako si dejansko te žaklje sami vedno polnimo in se z njimi ravno tako sami tudi otovorimo. Dokler ne spoznamo oseb, ki resnično otovorjenost, tako, ki hromi, poznajo že od rojstva.

Enkrat sem jo na tem mestu že omenila, danes jo spet. Pred časom mi je bilo rečeno, da večkrat ni mogla na uro joga, ker so jo zunanji in notranji ulkusi (rezultat redke in neozdravljive bolezni) tako pestili, da je enostavno dolge ure samo hodila gor in dol po stanovanju. Leči je bilo prehudo. Sinoči mi je med ponujeno vožnjo domov prvič o tem direktno spregovorila in odkrila sem trenutke tiste neverjetne življenjske moči, ki je bila resnična protitež vsem trenutkom našega bednega in bedastega samopomilovanja.

"Zdaj... kako si?"
Rahlo se nasmehne in v tistem preprostem odgovoru je dejansko vse:

"Skoraj strah me je to izustiti, a že tri leta sem... v redu, dobro se počutim. V Vidmu mi je zdravnik predlagal neko novo zdravilo, ki seveda ni napredaj, tako da bi spet bila poskusni zajček, testni primer za farmacevtske hiše... a tako je pač, že leta je tako, moja bolezen je ena tistih, ki jih označujejo za redke, tako da se v njihovo zdravljenje ne investira. V Trstu je drug zdravnik poskus sprejel, čeprav je odredil povsem spremenjene predlagane odmerke... Že tri leta mi vsaka dva tedna vbrizga-

vajo to bajno drago tekočino. In se počutim v redu, čeprav me je še vedno strah... ker ni rečeno, da bo tako tudi naprej, morda se stranski učinki ali kratkotrajnost zdravljenja še pokažejo".

Ko ti oseba v mrzlem in deževnem večeru sredi tedna, v malem avtu, ustavljenem pred tvojim domom, izreče take besede, občutiš nekaj podobnega, kot bi se polil s hladno vodo, takoj zatem pa z vročo. Morda avtomatično najprej pomisliš na to, kako bi ji izrazil zadovoljstvo nad novico in občudovanje za moč, ki jo dokazuje. Istočasno bi želel vse to oviti v neko formo "normalnosti", čeprav se predobro zavedaš, da to sploh ni možno.

"Vem, da moram biti srečna in verjemi: dejansko sem. Sploh si nisem pričakovala takega življenjskega preobrata. Istočasno pa pomislim na dejstvo, da sem v času od svojega 17. do 42. leta izgubila dejansko vse, kar označuje to obdobje. Bolnišnice so mi utrgale vsa mladostna doživetja, vse poskuse osamosvajanja in osvajanja sveta okrog mene. Tako je bilo in tega ne morem spremeniti. Lahko samo karseda polno živim od tu

dalje, vključno s tem, da dajem na razpolago vse razne informacije o zdravstvenem sistemu, fizičnih in psiholoških vidikih bolezni in njenega lajšanja drugim podobno neozdravljivim bolnikom".

Ko ji rečem, da je močna ženska, mi odgovori, da ni vse tako, kot zgleđa, veliko je še trenutkov, ko se še vedno v tem ali onem počuti "bolno, v nečem omejeno", ker to dejansko je.

Tistih nekaj korakov do hišnih duri prehodim, kot bi bila v nečem drugačna. In dejansko sem. Če ne otipaš resničnih življenjskih tovorov in oseb, ki ponosno stopajo pod njimi, če vsega tega ne uvidiš, potem verjetno ne razumeš, kako pomemben je prav vsak korak. In ga ne vzameš za zgled.

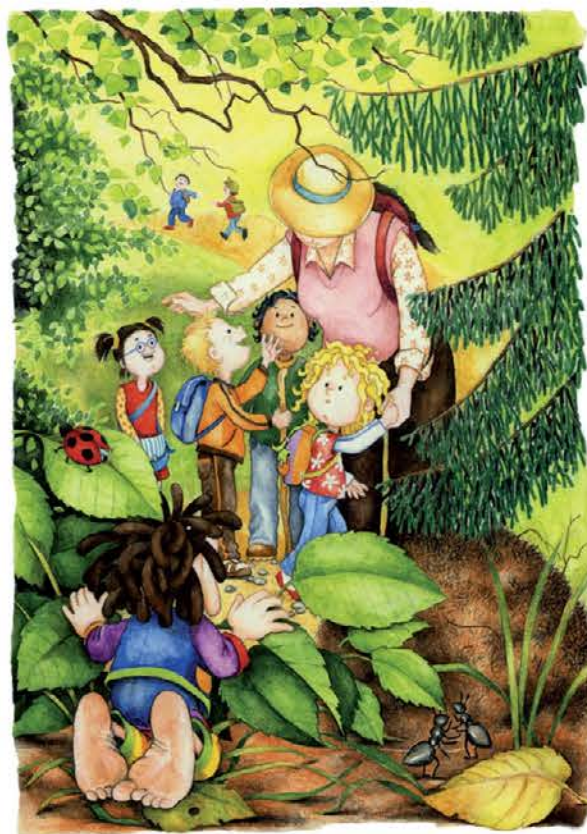
Deveta številka Galeba Cvetoči maj s pisano mavrico pesmic in zgodbic

Cvetoča češnjava vejica, na njej pa drobne ptičke: tak je čar pomladi v očeh Sofie Gergolet, četrtošolke OŠ P. Voranc iz Doberdoba. S tem idiličnim utrinkom iz narave je okrasila naslovnico majske številke Galeba, ki na 55 straneh prinaša venček pesmic, pravljic, zgodb in drugih zanimivih zapisov rednih sodelavcev mladinske revije, ki jo izdaja Zadruga Novi Matajur Čedad. Prva stran je namenjena Svetovnemu dnevu Evrope (9. maj). Zvezdana Majhen je v verzih napisala Poslanico Evropi in vsem Evropejcem zaželela "sožitje - brez tekmovanja". Bina Štampe Žmavc pa je v rimah izpovedala, kaj vse je lahko roža v srcu: mamina dlan, milina besed, prvi metulj, pravljica na ptica... Njene izpovedi je v ilustracijo prenesla Alenka Sottler. Moj angelček je naslov pesmice Martine Legiše o angelčku, ki prileti, "ko preveč je vseh skrbi". Nežno ilustracijo je pridal Štefan Turk. V mesecu maju so otroci nabrali še zadnje točke za bralno značko tudi z branjem Galebovih zgodb v nadaljevanjih, ki so jih spremljale skozi vse šolsko leto in se zdaj poslavljajo od njih. Šolska miška Tatjana Kokalj je tokrat pomagala mali Saši, ki ni mogla več teči proti cilju kot vsi njeni sošolci. V zgodbi Mama, koliko je ura Eveline Umek so bralci izvedeli, kako je bilo, ko je fantič Žiga skušal ustaviti čas. Dvojčka

Maks in Klara, v pripovedi Patricije Peršolja, sta si tako podobna, da res ne moreta biti huda druga druga. Marko Kravos je svojo hudomušnost tokrat usmeril v okrogline telesa in v zgodbi Od pet do glave opisal oblazinjeno zadnjo plat. Punčka Robin Štefke Kac Marj je po dolgem času spet zagledala malega možička, prijateljčka Zizijona, ko je bila v gozdu z učiteljico in sošolci.

a njen sklep je zelo omahljiv, ker se še naprej debeli, potem pa spet hujša. Ob tokratnem razmišljanju Tinka in Tonka, vnetih besedoslovcev, so bralci spoznali, da nekatere besede na končnico -uh niso slabšalnice: lapuh je za nameček še zdravilen! Klarisa M. Jovanovič je v svoj zapis povabila krokočila, ki je večkrat protagonist pri spodobih o živalih; kdo namreč ne pozna krokodiljih solz?

V Galebovi deveti številki je štiri strani obsegajoč drugi del zapisa o Charlesu Darwinu ob 200-letnici njegovega rojstva. O njem in njegovih ugotovitvah piše Marjeta Zorec. V Galebovi likovni delavnici in kuhinji je vse živahnost: v eni se iskrično rožnate in rumene zapestnice iz slame, ki prinašajo veselje poletnih dni, v drugi pa Škrobek ponuja valjive Marsovčke iz paradiznikov in mehkega sira. V strokovni rubriki za starše in vzgojitelje se psihologinja Suzana Pertot zastavlja pri otroku in risanju oz. risankah. V poštnem kotičku Galeba so tudi lepe pisane risbe, ki so jih poslali prvošolci OŠ F. Erjavca iz Štandreža; z vrstniki iz OŠ O. Župančič so obiskali muzej mode na Goriškem gradu. Učenci OŠ A. Sirk iz Križa pa so za svoje zapise

našli navdih v zgodbah Marka Kravosa Od pet do glave. Šolarji OŠ F. S. Finžgar iz Barkovelj so risali na temo Barkovlje; otroci iz OŠ A. Gradnik z Repentabra so pa napisali ljubeče spise o mamicah in očkih. V majski številki so seveda še Galebov kviz, Pravljice v križanki in dopolnjevanji.

nebo, zato se je odločila hujšati, IK

Nizka volilna udeležba za evropske volitve

Največ glasov je prejela Slovenska demokratska stranka

Največje presenečenje slovenskih volitev v Evropski parlament je nizka volilna udeležba. Glasovalo je komaj 28% upravičencev, kar je skoraj za 10% manj kot na prejšnjih volitvah. Evropske teme očitno še niso postale del politične zavesti v državi. Drugo presenečenje, ki so ga sicer nekatere javnomnenjske raziskave napovedale, pa je prvo mesto oz. zmaga Slovenske demokratske stranke predsednika Janeza Janše, glede na število prejetih glasov. Zanj je po izidih vzporednih volitev, ki jih je izvedla RTV Slovenija, glasovalo 26,82% volilcev, ki so se udeležili glasovanja. Na drugem mestu po številu oddanih glasov, 18,76%, je stranka Socialnih demokratov, ki jo vodi Borut Pahor, tudi predsednik vlade. Zaradi sistema štetja glasov, ki velja za izvolitev evropskih poslancev, bosta obe stranki imeli po dva poslance. Stranko Janeza Janše bosta v Bruslju zastopala dr. Milan Zver in Romana Jordan-Cizelj, tisto Boruta Pahorja pa Zoran Thaler, nekdanji zunanji minister in po novem privrženec Socialnih demokratov, ter Tanja Fajon, časnikarka, ki je bila do pred kratkim dopisnica javne RTV Slovenija iz EU. Nadalje so bili za evropske poslance izvoljeni Lojze Peterle, na listi Nove Slovenije, kršćanske ljudske stranke, ki je bil tudi v nekdanjem Evropskem parlamentu poslanec, Jelko Kacin na listi LDS, tudi on poslanec prejšnjega sklica Evropskega parlamenta, in Ivo Vajgl na listi stranke Zares. Nista pa zbrala dovolj glasov za izvolitev predsednik stranke Desus in minister Karel Erjavec ter Matej Lahovnik, minister za gospodarstvo. Predsednik zmagovite Slovenske demokratske stranke Janez Janša je dejal, da naj bi volilni izidi

strezili vlado, da bi se odločneje in bolj uspešno soočala z gospodarsko krizo v Sloveniji. Pri tem je ponovno ponudil prispevek svoje stranke in celotne opozicije v okviru t. i. partnerstva za sodelovanje. V javnosti je vzbudila močan vtis izjava Zorana Thalerja, da bi morali iz Evropskega parlamenta izločiti vse desnosredinske politične stranke, seveda tudi tiste iz Slovenije. Zveza svobodnih sindikatov Slovenije pa je svojim članom in drugim Slovincem predlagala,

zveza pomagala pri premagovanju finančno-gospodarske krize, zmanjševanju socialnih razlik in pri uveljavljanju slovenske družbe na drugih področjih. Nekateri kandidati za sedež v Evropskem parlamentu so dajali vtis, da jim gre bolj za visoke plače in druge prejemke in ugodnosti v Evropskem parlamentu kot pa za upe in pričakovanja volilcev. Predvolilno kampanjo v zadnjem tednu pred volitvami pa je najbolj zaznamoval primer Gregorja Golobiča, ministra in predsedni-

predsednika vlade Boruta Pahorja. Velik del slovenske javnosti je bil prizadet in užaljen, ker je Gregorja Golobiča podprl tudi državni poglavar dr. Danilo Türk, z izjavo, "da z zanimanjem svojega premoženja ni napravil kaznivga dejanja". Dejstvo pa je, da je vlada zaradi ravnanja stranke Zares oz. njenega predsednika Gregorja Golobiča, torej člana koalicije, sedaj v težavah in skoraj v krizi, kar je seveda oslabilo njeno moč tudi pri premagovanju finančne in gospodarske krize v Sloveniji.

Začasna odprava prostega prometa čez slovensko-italijansko mejo nepotrebna in neupravičena

Javna občila v Sloveniji kritično obravnavajo sklep italijanske vlade o začasni odpravi sicer prostega prometa čez slovensko-italijansko mejo. Mejni nadzor bo znova vzpostavljen med 18. junijem in 15. julijem, torej takrat, ko bo poletna turistična sezona dosegla vrhunec. Tako imenovani schengenski sporazum o prostem prehodu meje bo zamrznjen zaradi zasedanja zunanjih ministrov držav članic skupine G8, ki bo od 25. od 27. junija v Trstu, ter vrha voditeljev omenjene skupine, ki bo potekal od 8. do 10. julija v L'Aquili. V časniku Delo so zapisali, "da se ob začasnem zaprtju meje - prehod bo sicer mogoč z dokumenti, kot je zlasti potni list - ni mogoče znebiti grenkega priokusa. Na misel namreč znova prihajajo surove besede italijanskega predsednika Giorgia Napolitana o sovraštvu, nasilju in napadnosti Slovanov, izrečene pred dvema letoma. Notranji minister Roberto Maroni, glavni pobudnik enomesne odprave schengena, član Severne lige, pa itak nasprotuje evropski politiki odprtosti in povezovanja brez mej".

Marijan Drobež

naj na evropskih volitvah glasujejo za Socialne demokrate in druge stranke z območja leve. V Sloveniji je sicer kampanja za evropske volitve potekala v skladu z že ustaljenimi vzorci. Kandidati so bodisi na srečanjih s časnikarji ali na obiskih v mestih in tudi vaseh ponavljali pomen evropske povezave, pri čemer pa njihova govorica ni bila dovolj konkretna in povezana z razmerami in pričakovanji v Sloveniji. Slišati je bilo na primer, da mora biti kar tri četrte zakonov in uredb, ki jih sprejmeta Državni zbor in vlada, skladnih z zakonodajo in izvršilnimi predpisi, ki jih določijo v Bruslju. Kandidati za evropske poslance tudi niso bili dovolj prepričljivi v odgovorih na čisto praktična vprašanja, denimo o tem, kako bo Evropska

ka stranke Zares. Prikazovali so ga kot politika, ki bo v Sloveniji uvedel nove norme politične kulture ter višjo raven etike in poštenosti in družbi. Po mnenju nekaterih političnih analitikov je bil edini, ki je bil po svojih sposobnostih in prepričljivosti z Janezom Janšo. Po zatrjevanju filozofa Slavoj Žižka pa bi Gregor Žižek v prihodnosti postal "slovenski Stalin". Velicina Golobčeve osebnosti pa se je sesula v trenutku, ko je priznal, da je lagal. Ima premoženje, vredno kak milijon evrov, prej pa je v izjavah javnim občilom zatrjeval, da nima kapitalnega vložka v zagorski gospodarski družbi Ultra. Golobčič bo o svoji politični prihodnosti in o tem, ali naj ostane v vladi, odločil v teh dneh, pri čemer bo pomembno tudi stališče

in simbolni pokop žrtev, ki jo je opravil tedanji ljubljanski nadškof in metropolit Alojzij Šuštar". Kot meni nuncij, se je lahko tedaj tudi začela sprava slovenskega naroda. April y Castillo je v nagovoru spomnil na odkritje grobišča v rovu svete Barbare v Hudi Jami pri Laškem. "Strašna zgodba dobiva novo podobo: tisoče mumificiranih trupel žrtev, med njimi tudi žensk in otrok. Tudi v tem primeru so storilci poskušali skriti resničnost zastrašujočega barbarškega dejanja s tonami železa in cementa, da zgodovina ne bi izvedela za to tako grozovito nasilje nad najbolj osnovnimi človeškimi pravicami", je dejal.

Kratke

V Novi Gorici je potekal Evropski regionalni gospodarski forum

V Novi Gorici je v ponedeljek, 8., in torek, 9. junija, potekal Evropski regionalni forum, organ, ki je nastal na pobudo mestne občine Nova Gorica, namenjen obravnavi pomembnih narodnih vprašanj. Sodelovalo je okoli 250 strokovnjakov, politikov in drugih pomembnih osebnosti iz osemindvajsetih držav. Opazen je bil obisk iz sosednje dežele Furlanije Julijske krajine in iz Italije.

Udeleženci so obravnavali pomen znanja v sodobnih migracijskih razmerah in procesih, ko zlasti v manj razvitih državah zaradi "bega možganov" ostajajo brez strokovnjakov, potrebnih za njihov napredek. Sprejeli so resolucijo s priporočili Evropski uniji, kako na njenem območju pospeševati znanje, zlasti tisto, ki bi prispevalo k napredku gospodarstva. O tem je v svojem posegu govoril tudi slovenski premier Borut Pahor. Boris Cizelj, direktor Slovenskega gospodarskega in raziskovalnega združenja v Bruslju, je ob zasedanju evropskega raziskovalnega združenja v Bruslju in ob zasedanju evropskega raziskovalnega foruma v Novi Gorici opozoril, "da je Slovenija v zadnjih letih glede vlaganj v raziskave in razvoj celo nazadovala, saj se je delež javnega financiranja zanj zniževal".

V Sloveniji povečanje trgovanja z zlatom

V Sloveniji so tri večje gospodarske družbe, ki se ukvarjajo z nakupom, prodajo in nasploh s trgovanjem z zlatom. V vseh treh ugotavljajo porast prometa z omenjeno žlahtno kovino, ki v nasprotju z večino svetovnih valut nikoli ne izgubi svoje vrednosti. Vesna Zaleznik iz Zlatarne Celje pravi, "da pri njih največ prodajo 100 in 250 gramskih zlatih ploščic. Kljub krizi gre še vedno dobro v prodajo zlato v najlepši obliki, obliki nakita. Seveda zlato v raznih oblikah tudi odkupujemo, če ima potrebne certifikate in potrdila." Irena Moro, direktorica podjetja za trgovanje z naložbenim zlatom in drugimi plemenitimi kovinami, Moro&Kunst, priporoča "nakup visoko likvidnih kovancev iz čistega zlata, kot je, denimo, dunajski filharmonik, saj je z njim možno trgovati oziroma ga odkupujejo tudi vse banke v sosednji Avstriji. Sicer pa zlata ne moreš kupiti na cesti, stranka mora imeti možnost stehati zlato palico in kovanec, se prepričati, da je naložba varna, ob nakupu pa mora biti označeno, kje in po kakšni ceni se lahko naloženo zlato tudi proda". Peter Slapšak, direktor družbe Elementum, opozarja, "da tudi evro izgubja svojo realno vrednost, tako da je zlato varna naložba, logičen odgovor glede na napovedano inflacijo. Na splošno menim,

da je varčevalna shema posameznika odvisna od analize njegovega premoženja in njegove pripravljenosti tvegati. Mislim, da je primerno, da ima vsak vsaj petino premoženja v zlatu in srebru". V gospodarskih družbah, ki se ukvarjajo s trgovanjem z zlatom, poudarjajo, "da cene zlata sicer nihajo, a nihanja ostajajo na varni višini že desetletja. Vsak vložek v zlato je v zadnjem desetletju prinesel od 10 do 17 odstotni donos, to pa je donos, ki se lahko primerja z drugimi naložbami".

Nande Rupnik in Stanislav Šavelj prikazujeta slikarska in kiparska dela

V razstavišču Nikolaja Pirnata v gradu Gewerkenegg v Idriji se s svojimi stvaritvami predstavljata likovna umetnika Nande Rupnik in Stanislav Šavelj. Razstavo so pripravili ob 60-letnici obeh avtorjev. Nande Rupnik najde motivne iztočnice zmerom znova v idrijskem okolju. Predvsem stara arhitektura rudarskih, pa tudi meščanskih hiš, zgodovina, tradicija ter idrijski pejzaži so slikarska snov, ki jo z osebnimi razmišljanji, vsebinskimi prepletanji, namigi, osmišljanji in s simbolnimi pomeni, predvsem pa z osebno čutnostjo in čustvenostjo prenaša na slikovno površino. V formalnem likovnem smislu se v njegovem slikarstvu neločljivo povezuje dve temeljni likovni izrazili, barva in črta. Prav slednja je s svojo jasno, tekočo in prvinsko črno sledjo zaznamovala Rupnikovo likovno delovanje z avtorsko prepoznavnostjo.

Stanislav Šavelj pa se pri iskanju lastne ustvarjalne poti in resnice prepoznava v kiparstvu. Njegova iskanja segajo v najstniška leta in razkrivajo njegove sposobnosti prenašanja človeške forme v kiparsko snovnost. S kipi vselej znova vstopa v sfero osebnih raziskovanj in preizkusov. Ustvarjalni kredo Stanislava Šavelja je zasidran v figuri, predvsem v liku ženske. Vznemirljiva taktičnost ga vabi tudi v svet klasične kiparske modelacije, na najzahtevnejše, figurarno področje, v svet portretistike. Stvaritve likovnih umetnikov Nandeta Rupnika in Stanislava Šavelja, v razstavišču Nikolaja Pirnata v gradu Gewerkenegg v Idriji, bodo na ogled do 14. junija.

Vsakoletna sveta maša in slovesnost

V Kočevskem Rogu je zmagalo zlo

Ob breznu Pod Krenom v Kočevskem Rogu je v soboto, 6. junija, potekala spominska slovesnost za žrtve pobojev ob koncu druge svetovne vojne. Maše in spominske slovesnosti se je po poročanju STA udeležilo več tisoč svojcev tamkaj pobitih ljudi in drugih vernikov. Na slovesnosti je nuncij v Sloveniji msgr. Santos Abril y Castillo v nagovoru poudaril, da so se v

Kočevskem Rogu v imenu neke ideologije zgodili zločini, ki jih nobena ideologija ne more opravičiti. Poudaril je, da je več tisoč žrtev samo v breznu Pod Krenom, "tisoči drugih ležijo v breznih v bližnji okolici, deset in deset tisoč so v drugih jamah, tankovskih grabnih, opuščeni rudnikih in drugih skrivnih krajih po vsej Sloveniji". "Gre za strašen zločin", je dejal nuncij, "ki so ga zmagov-

valci zakrivali nad premaganici, bratje nad brati, v imenu ideologije sovraštva, v imenu komunizma in razrednega boja". Po njegovih besedah so s tem zločinom prekršili Božje zapovedi, človeške zakone in vse civilizacijske norme. "Pobijali so ujetne in neoborožene vojake, druge ujetnike in tudi civiliste, žene in dekleta, in celo otroke", je poudaril. Svoji žrtve pobojev 45 let niso mogli obiskati krajev, kjer so bili pobiti njihovi sorodniki in še danes ne vedo, kje natančno počivajo njihovi posmrtni ostanki. Šele 8. avgusta 1990, je nadaljeval msgr. Abril y Castillo, je lahko bila "na tem svetem kraju prvič sveta maša

in simbolni pokop žrtev, ki jo je opravil tedanji ljubljanski nadškof in metropolit Alojzij Šuštar". Kot meni nuncij, se je lahko tedaj tudi začela sprava slovenskega naroda. April y Castillo je v nagovoru spomnil na odkritje grobišča v rovu svete Barbare v Hudi Jami pri Laškem. "Strašna zgodba dobiva novo podobo: tisoče mumificiranih trupel žrtev, med njimi tudi žensk in otrok. Tudi v tem primeru so storilci poskušali skriti resničnost zastrašujočega barbarškega dejanja s tonami železa in cementa, da zgodovina ne bi izvedela za to tako grozovito nasilje nad najbolj osnovnimi človeškimi pravicami", je dejal.

S 1. strani

Zagovorniki Goriške pokrajine so siti...

Zahtevali so tudi, da se čim prej nameni več državne-ga denarja za izgradnjo sodobnih cest na severu Primorske, da se hitro cesto skozi Vipavsko dolino prekategorizira v avtocesto, da se nameni več denarja za izgradnjo infrastrukture za razvoj

univerzitetnega študija na severu Primorske in da Univerza v Novi Gorici postane državna. Od državne politike terjajo tudi, da prepozna specifičen geografski položaj Nove Gorice v povezavi z Gorico in okrepi njeno obmojno vlogo z novimi pomembnimi

javnimi slovenskimi državnimi institucijami, da državna politika v primeru nastanka Evroregije predlaga za središče te regije Novo Gorico/Gorico, in da vzpodbuja prihod evropskih institucij v goriško regijo. "Napačen odgovor na postavljene zahteve ne bo škodil le Goriški, ampak tudi Primorski in Sloveniji", so prepričani podpisniki. Verjamejo tudi, da sodi pojem "enotna Primorska" v kontekst narodnih čustev in narodne zavesti, ne pa v kontekst reševanja tekočih problemov in razvoja. Med argumenti za sever-

no Primorsko pokrajino s se-dežem v Novi Gorici so izpostavili dejstvo, da je lahko Nova Gorica enakopravni čezmejni sogo-vornik le, če se bo zmogla kosati ne le s sosednjo Gorico, ampak tudi z bližnjimi bogatimi mesti Furlanije in Benečije. Poudarili so tudi, da je po priključitvi Primorske leta 1947 in Istre leta 1954 nova Jugoslavija na slovenskem zahodu podpirala razvoj dveh središč. "Politika je takrat pravilno razumela, da je "enotna Primorska" pojem, ki sodi izključno v kontekst narodno-

svobodilnega boja, s samo lokalno samoupravo, gospodarsko in razvojno politiko pa nima nobene zveze. Primorska v kulturnem, političnem, gospodarskem, verskem, socialnem in antropološkem pomenu besede ni bila nikoli enotna. Srce "prave, avtohtone" Primorske sta bili pokrajini Trsta in Gorice, ki z italijanskimi mesti v Istri (Koper, Izola, Piran) nista imeli nič skupnega", še piše v dokumentu, ki omenja tudi, da je edino, kar imata severni in južni del Primorske resnično skupnega, državna meja z Ita-

lijo, glede razvojnih in gospodarskih usmeritev pa sta si sever in jug daleč vsaksebi in imata povsem drugačne, celo nasprotujoče si poglede. Da bi bil Koper središče enotne primorske pokrajine, se zdi podpisnikom dokumenta nelogično že zaradi lege na skrajnem robu, daleč stran od večjega dela Primorske in njenih problemov, razlog proti temu pa je tudi dejstvo, da se nahaja na dvojezičnem območju, kjer morajo biti uradni dokumenti vseh institucij, ki imajo tu sedež, dvojezični.

14. srečanje šolskih gledaliških skupin

Dramska umetnost razpira obzorja in povezuje

Tudi letos so se mladi višješolski pomerili na odrskih deskah, na katerih so dokazali, da so jim pri srcu univerzalne tematike, ki so brezčasne in zato zmeraj aktualne, pa tudi to, da ob gledališkem ustvarjanju in nastopanju je zelo pomembno medsebojno povezovanje. Mladi dijaki so letos vsak večer napolnili dvorane, navijali za svoje nastopajoče, a tudi pazljivo spremljali predstave drugih vrstnikov, kar se v prejšnjih izvedbah ni dogajalo. Od torika, 5., do petka, 8. maja, se je na odrih v Novi Gorici, Trzinu, Gradišču ob Soči in Krmini zvrstilo sedem predstav, ki so jih uprizorili dijaki zavodov I. T. A. S. D'Annunzio - I. S. A. Fabiani iz Gorice, I. S. I. P. iz Trzinu, I. T. C. Einaudi - I. T. I. Marconi iz Štarancana, I. S. I. S. Dante Alighieri, D. degli Abruzzi - S. Slataper iz Gorice, I. P. S. S. C. Cossar - I. P. S. I. A. Da Vinci iz Gorice, I. T. I. G. Galilei, I. T. C. E. Fermi, I. T. G. N. Pacassi iz Gori-

soboto, 9. maja, so na slavnostnem večeru v veliki dvorani Kulturnega centra Lojze Bratuž ob številni publici člani komisije po branju jedrnatih motivacij podelili nagrade najboljšim nastopajočim. Prva nagrada (1400 evrov, plaketa in palioprapor) je osrečila dijake I. T. I. G. Galilei, I. T. C. E. Fermi, I. T. G. N. Pacassi iz Gorice, ki so uprizorili predstavo F 451 (režija prof. Graziela Savastano). Druge nagrade (600 evrov in plaketa) je bila deležna izvorna predstava Homo recitans v izvedbi Sol D'Annunzio in Fabiani iz Gorice (režija prof. Francesca Marozzi), posebno priznanje pokrajinske konzulte za mir (550 evrov in plaketa) je prejela predstava Se tutto non fosse X v izvedbi I. S. I. Trzin, ki si je za obravnavano tematiko sprejemanja drugačnosti prisvojila tudi nagrado »Altre Espressivita« (100 evrov, šolske potrebščine in plaketa), ki je bila uvedena letos, da bi vzpostavili plodno sodelovanje

korake na strmi gledališki poti, kjer je treba kar nekaj vztrajnosti in trme za uresničitev sanj. Nato je na praznem odru brez vsakršnega rekvizita v čudni mešanici italijanskih narečij, značilni za srednjeveške potujoče komedijante, odigrala odloček iz dela Mistero buffo Daria Foja. V monologu Prvi Jezuškov čudež je v izrazito fojevskem slogu, v smeh vzbujajočih gestah in živahni mimični izraznosti predstavila drobec, vezan na Božič, na prihod Sv. treh kraljev, in kako je Jezuškov begunec v Egiptu, da bi si pridobil prijatelje, dahnil življenje ilovnatim ptičkom... Aplavz je spremljal najbolj učinkovite trenutke posrečenega igralnega nastopa, ob koncu pa se je spremenil v burno ploskanje.

Za gledališkim se je utrnul še plesni utrinek: iz Toskane je prišla v goste plesna skupina Junior Balletto 3D, ki jo sestavlja okrog 20 mladih, starih od 16 do 20 let. Pred goriškimi občinstvom so nastopali trije, Davide di Giovanni, Mirko Fontana in Serena Vinzio, ki so na glasbo Davida Byrneja in koreografiji Maura Bigonzettija prikazali, kako gibko je telo in kako bogata je njegova govornica; na razbiranje njene pomena sicer goriška publika ni najbolj večča, saj so tovrstni nastopi pri nas zelo redki.

ce. Tradicionalni majski gledališki maraton so kot vedno priredili goriška pokrajina, Fundacija Gorica, a. Artisti Associati iz Gorice, združenje, ki je tudi letos poskrbelo za celoten in čim bolj tekoč potek večerov, občine Gorica, Nova Gorica, Trzin, Krmin, Gradež, Gradišče ob Soči. Novost letošnje izvedbe, na katero se je s slovenske strani prijavila le Gimnazija iz Nove Gorice, žal ni bilo nobene skupine iz naših šol (je morda uplahnilo zanimanje za gledališko ustvarjanje?), je bila žirija mladih, ki jo je sestavljala skupina 14 dijakov nastopajočih šol, dva za vsak prisoten šolski zavod. Dijaški gledališki festival je kot vselej spremljala strokovna žirija, v kateri so bili igralca Marina De Juli (ki se je gledališke umetnosti naučila tudi kot gojenka Daria Foja), Samanta Kopal, dramaturginja v Gledališču Koper, pisatelj Giovanni Fierro, časnikarka Francesca Santoro in režiserka Sabrina Morena. V

z gledališkim nizom »Altre Espressivita«, na katerem predstave oblikujejo osebe s posebnimi potrebami ali se vsebinsko navezujejo nanje. Nagrada za najboljša igralca in igralca (abonma za gledališko sezono 2009/10 v Krmini in plaketa) je razveselila Dalilo Paci za vlogo v predstavi F 451 in Philipa Baudaina za vlogo v igri Evoluzionando con Darwin. Prvič so letos uvedli posebno omembo dveh mladih za poseben doprinos v uresničitvi predstavljenega dela; nagrada je šla I. G razredu Gimnazije Nova Gorica za vsestransko angažiranost (lutke, kostumi, scenografija...) pri predstavi Dedek in babica. Posebno priznanje za tekst in režijo je pripadlo Pablu Amadeu za delo Evoluzionando con Darwin.

Na sobotnem večeru se je mlademu občinstvu predstavila članica žirije, igralca Marina De Juli, ki je najprej nagovorila gledalce in jim v šaljivem tonu zaupala svoje prve

precej staršev in profesorjev, so pozdravili, naglasili pomen Srečanja šolskih gledaliških skupin in potrebo po spodbujanju te dejavnosti predstavniki občin in institucij, ki so sodelovale pri tem uspešnem gledališkem popotovanju mladih. Med drugimi so spregovorili Licia Rita Morsolin, pokrajinska odbornica za mladinska vprašanja, Annamaria Orlando, direktorica CISI, ki je prvič sodelovala na festivalu, in direktor združenja a. Artisti Associati Walter Mramor, ki je bil nad letošnjo izvedbo še posebno navdušen, saj je po njegovem odražala zrel pristop do gledališkega ustvarjanja. Vsem prihodnjim izvedbam je zaželel obilo sreče. Povezovanje je tudi letos pripadlo Enricu Cavalleru in Tjaši Dornik, ki je kot vselej brez zadreg prehajala iz slovenskega v italijanski jezik in bila obenem priložnostna prevajalka.

Iva Koršič

GORICA Ob odprtju novega sedeža Slovik

Gost ekonomist Jože Mencinger

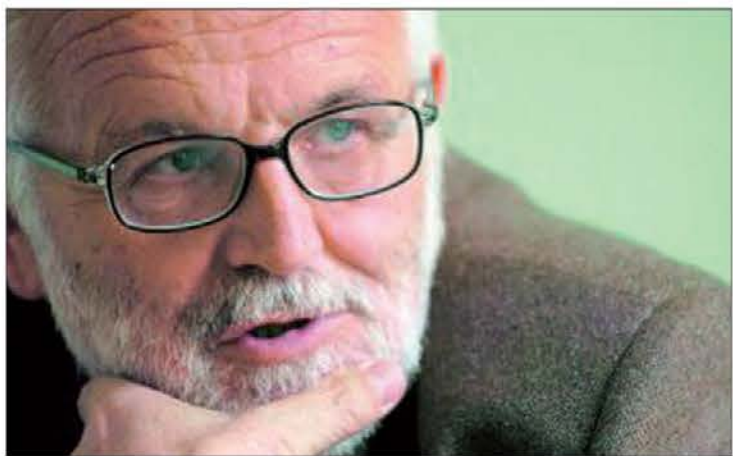
Goriški izobraževalni konzorcij Slovik je izbral za slavnostnega govornika ob odprtju svojega novega sedeža v KBCentru znanega slovenskega ekonomista Jožeta Mencingerja, ki je zadnjič nastopil v Gorici pred skoraj dvajsetletjem, v polnem vrenju slovenske pomladi, ki je prinesla osamosvojitve in polno mednarodno uveljavitev slovenske države.

Ob uvodu predsednika finančne skupine KB1909 Borisa Perica, pod okriljem katere deluje tudi Slovik, in Matejke Grgič, znanstvene direktorice izobraževalne institucije, ki je v glavnem namenjena poslovnemu in podiplomskemu izobraževanju, je zadonel poseg prof. Mencingerja v prijetni senci dvorišča KBCentra in bližini pokroviteljskega kipa škofa (avtor Paolo Figar), nenavadno ugašenega v sedanjih trenutkih, ne le slovenski ali lokalni, ampak širši, svetovni.

Poznavalci stroke pravijo, da je ugledni ekonomist, predavatelj in nekdanji politik (gospodarski minister in podpredsednik prve Demosove vlade ter rektor ljubljanske univerze) vedno pri svojih stališčih. Goriškemu občinstvu je priznal, da je bil že v gimnazijskih letih zasvojen z mitom socialno-tržnega gospodarstva (v varianti zahodnonemške socialdemokracije) in po vsem izvajanju in analiziranju je dejansko potrdil, da je v glavnem še vedno za isti model. Z odmaknjenostjo pravnika, izposojenega ekonometriji, in ekonomista, izposojenega politiki, je omenil soočenega in polemiko z

mladoekonomisti navdušenci neoliberalizma, topo sprejemanje direktiv EU, mednarodnega denarnega sklada in drugih institucij, ki vsevprek pogojujejo in določajo pravila, ki v glavnem veljajo za velike v škodo malih. Analiziral

ampak bo morala tudi poseči po prerazdelitvi. V razpravi je bil priklonan tudi Marx, saj pri vprašanih okrog prerazdelitve in socialne pravičnosti je lahko še kako aktualen. Mencingerjev odgovor je pa bil, da je pravičnost lahko zelo iz-

je razvoj zadnjih petnajstih let v Sloveniji, ekscese gospodarske liberalizacije in današnje težko stanje, povezano z mednarodnim prizoriščem, kjer se zaradi globalizacije pojavljajo normalni pojavi protekcionizma.

Kot trezen in dolgoročno razmišljujoč opazovalec ni ponudil receptov. Tako slovenska kot druge države bodo lahko malo ukrepale zoper recesijo, vso skrb pa bodo morale vložiti v socialne blažilce, pri tem pa bodo morale računati na davčno progresijo, če bodo hotele vzpostaviti prave vzvode za prerazdelitev družbenega dohodka. Ne bo namreč dovolj, da bo država po Keynesovo (tega imena sicer ni nikdar izgovoril) le reševala velika podjetja v krizi,

muzljiv pojem. Bolj kot predavanje je vse poslušalce prepričalo prijetno in sproščeno pogovarjanje, da smo po dobi turbo- ali casino-kapitalizma, ki nas je vročno vse vpenjal v neustavljivi val borznih spekulacij in zaslužkov, sedaj v fazi stremnitve. Upati je, da bodo v tej res zahtevni preizkušnji, ko je potrebna ob znanju tudi visoko etična drža, poklicani k sodelovanju tudi takšni ljudje in strokovnjaki, kot je Jože Mencinger. Od njegovega goriškega nastopa v KBCentru je posebno prepričala prav skladnost med velikim znanjem, strokovnostjo in angažiranjem ter zavzetostjo intelektualca, ki si je "umazal" roke tudi s politiko.

Davorin Devetak

GORICA Snovanja 2009 / Solisti, komorne skupine, zbor in orkester

Glasbeni mozaik, poklon Franzu Josephu Haydnu

Šolski orkester Emil Komel (foto DPD)

Avtstrijskemu mojstru Franzu Josephu Haydnu, utemeljitelju dunajskega klasicizma, ki je umrl pred 200 leti, je bil posvečen v soboto, 6. junija, zadnji koncert v nizu Snovanj 2009, ki jih prireja SCGV Emil Komel in ArsAtelier. Njegova glasba je otroško vedra, jasna in prijetna, zato se na poseben način prilaga tudi mladi

dim izvajalcem. Ti so se na odru velike dvorane Kulturnega centra Lojze Bratuž v Gorici prav lepo izkazali in podarili občinstvu pravi mozaik Haydnove glasbe.

Prvi je z eno pesmico nastopil OPZ Emil Komel pod vodstvom Damijane Čevdek ob spremljavi instrumentov. Dva menueta, trio in divertimento so nato izvedli gojenci v manjših komornih zasedbah na godala, pihala, trobila, klavir in kitaro. Odlično se je odrezal mali pianist Alessandro Villalva, ki je zaigral Sonato v e-molu. Nato je stopil na oder ravnatelj Silvan Kerševan, ki je poudaril, da imajo v letošnjem šolskem letu rekordno število gojencev, nad 400. "Glasba še

vedno privlačuje"! Šola ni selektivna, osnovno znanje rada nudi vsakomur. Tistim, ki so se v zadnjih mesecih na poseben način izkazali na javnih natečajih in tekmovanjih, je nato podelil nagrado, bonus, ki ga bodo lahko izkoristili v trgovini glasbil Pecar. Nagrade in toplega aplavza so bili deležni Aleš Lavrenčič, Marta Carlesso, Alessandro Villalva, Anton Konc, Alexandra Tofful, Matej Hlede, Martina Furlan, Nada Tavčar, Alessia Fantini, Martina Martellani, Clelia Furlan, Claudia Zamparutti in Alex Gadžijev. Večer je sklenil šolski orkester pod vodstvom Hilarija Lavrenčiča. Profesorji, člani ArsAteliera in gojenci, tudi rosnu mladi, so najprej izvedli Koncert v C-duru skupno s pianistko Alexandro Tofful, nato pa še znano Kinder-sinfonie, pravi biserček, v katerem so se instrumenti poigravali s ptičjim petjem.

Alessandro Villalva

NOVI
GLASGLAVNI UREDNIK Andrej Bratuž - ODGOVORNI UREDNIK Jurij Paljk
Izdajatelj Zadruga Goriška Mohorjeva - Predsednik dr. Damjan Paulin
Registriran na sodišču v Gorici 28.1.1949 pod zaporedno številko 5Uredništvo v Gorici: Piazza Vittoria-Travnik 25, 34170 Gorica, tel. 0481 550330, faks 0481 548808, e-mail gorica@noviglas.it
Uredništvo v Trstu: Ulica Donizetti 3, 34133 Trst, tel. 040 365473, faks 040 775419, e-mail trst@noviglas.it
Uprava: Piazza Vittoria-Travnik 25, 34170 Gorica, tel. 0481 533177, faks 0481 548276, e-mail uprava@noviglas.it
www.noviglas.itTISK: Centro Stampa delle Venezie Soc. Coop. a.r.l., Via Austria, 19/B - 35129 Padova PD,
tel. 049 8700713 - faks 049 8073868; e-mail cdascv@libero.it

LETNA NAROČNINA: Italija 45 evrov, Slovenija 48 evrov, inozemstvo 85 evrov - Poštni tekoči račun 10647493

OGLAŠEVANJE: Oglaševalska agencija Tmedia, ul. Malta 6 - Gorica, ul. Montecchi 6 - Trst.
Brezplačna tel. št. 800 129452, iz Slovenije in tujine 0039 0481 32879. E-mail advertising@tmedia.it

Jamčenje zasebnih podatkov: v smislu zakonskega odloka št. 196/03 (varstvo osebnih podatkov) jamčimo največjo zasebnost in tajnost za osebne podatke, ki so jih bralci posredovali Novemu glasu. Bralci lahko brezplačno zaprosijo za spremembo ali izbris podatkov, ki jih zadevajo, kakor tudi izrazijo svoje nasprotovanje rabi le-teh.

Novi glas je član Združenja periodičnega tiska v Italiji USPI in Zveze katoliških tednikov v Italiji FISC

Izdajanje našega tednika Novi glas podpira tudi Urad Vlade Republike Slovenije za Slovencev v zamejstvu in po svetu
Tednik Novi glas prejema neposredni državni prispevek v skladu z zakonom 7.8.1990 št. 250

To številko smo poslali v tisk v torek, 9. junija, ob 14. uri.

Naravni biser Istrske planinske poti Korita nad vasjo Brgudac

Poletje je čas, ko ljudje iščejo osvežitev, na izlet v naravo pa se odpravimo radi, le če vemo, da bo na poti poskrbljeno za senco, na cilju pa za svežo in čisto pitno vodo. Na Krasu in v Istri je voda prava redkost še pozimi, kaj šele v najbolj vročih mesecih, prav zaradi tega pa predstavlja za turiste in domačine pravo dragocenost. Nič čudnega torej, če so za naravni biser Istrske planinske poti, ki poteka po hrvaški Istri, Čičariji vse tja do Učke, razglasili ravno izviri korita v Čičariji. Gre za deset med seboj povezanih korit kristalno čiste vode, ki se nahajajo severozahodno od gore Planik. Izhodišče za izlet je najvišje ležeča istrska vas Brgudac, 747 metrov nadmorske višine, v občini Lanišče. Do nje se pripelje tako, da v Lupoglavu zavijemo proti Lanišču, nato spet desno za Brgudac.

Lepo, kamnito naselje pod obronki Čičarije je danes skoraj popolnoma zapuščen, v preteklosti pa se je tu in na okoliških gmajnah paslo nad 3000 glav živine. Vas je slovela po ovčjem siru. Cerkev, posvečena sv. Blažu, je iz leta 1580, na vasi, ki je bila med drugo svetovno vojno popolnoma razdejana, število žrtev pa je bilo ogromno, je tudi spomenik padlim. Brgudac je namreč simbol istrskega antifašističnega odpora, saj se je organiziran upor začel ravno v tej samotni. Po padcu Italije so prebivalci tega področja Čičarije na lastni koži občutili vso krutost diktatorskega režima, gorele so celotne vasi, žrtev je bilo na stotine. O tem Italija molči, o genocidu v Istri pa je poročala celo dokumentarna oddaja BBC-ja. Ljudi, ki tu dandanes stalno živijo, ni niti denišču, nato spet desno za Brgudac.

večini pokupili tuji in "vikendaši". Kljub osamelosti je pot, ki se vije navzgor proti koritom, lepo vzdrževana. Kamniti tlak priča o pomenu, ki ga je imela v preteklosti za živinorejo, številne table in kašipoti pa o ljubezni, ki jo ti ljudje še vedno gojijo do prelepe rodne zemlje. Vzpon je kratek, približno tri četrt ure traja, na jugu se odpira razgled proti Istri in Učki, hodimo pa v prijetni senci gabrov, hrastov in borov. Tu pa tam zadiši šmarnica, avrikelj je tu, na vrhu pa najbolj vztrajne čakajo še svišč in modre spominčice. Prostranost in tišina kraljujeta tu nad preteklostjo, zelenje zarašča razpadajoče zidove, kjer se je še do pred kratkim pasla živina, pa sedaj hodijo turisti, domači in tuji. Da. Tudi tujci se ne morejo načuditi lepoti teh krajev, kajti na našem nedeljskem izletu smo srečali celo skupino navdušenih švicarskih planincev. Korita so za Istro in Kras nekaj edinstvenega. Kristalno čista voda se pretaka izpod Brajkove stijene

preko desetih lesenih korit, ki so postavljena drugo pod drugim. Čisto spodaj je še mlaka, polna barv in življenja, preletavajo pa jo pisani kačji pastirji. Pa še razgleda ne

leto pretakala voda. V sušnih obdobjih je bil tu edini vir pitne vode, ki ni nikoli presahnil, vaščani so hodili na goro z vrči ali z živino, prijetna trata ob vodi pa je postala

Prebivalci vasi Brgudac so leta 1975 z jugoslovanskimi vojniki skušali korita popraviti in postaviti na novo, a delo se je izjalovilo, ker je bil naklon slab in je voda odtekala na travnik. Nova cementna korita so postavili leta 1976, šele pred tremi leti pa se je vodstvo Parka prirode Učka lotilo temeljite zgodovinske prenoje. S pomočjo pričevanj in nekaterih ohranjenih slik ter ob prostovoljnem delu podjetja Hrvatske šume so na novo postavili lesena napajališča, taka, kot so bila tu v začetku 20. stoletja. Turisti, ki sedaj prihajajo pod Brajkove stijene, se torej lahko prijetno osvežijo v koritih iz hrastovega lesa.

Naj za informacijo še pomenimo, da je po starem izročilu prvo korito namenjeno ohladitvi in pitju, v drugem si ljudje hladimo noge, vsa ostala napajališča pa so namenjena živini, pa tudi divjadi in pasjim spremljevalcem.

Suzi Pertot

manjka, tako da je travnik s koriti prava pohodniška Meka. Govori se, da je dal prvo kamnito korito, ki je služilo kot napajališče, tu postaviti cesar Franc Jožef. Pod njim so zgradili še trinajst korit iz topolovine, skozi katere se je vse

poleti tudi shajališče, kraj za klet in za ljubezen. Po drugi svetovni vojni, ki je v te kraje prinesla žalost in razdejavanje, so začela korita propadati, saj tako ljudi kot živine tu ni ostalo več veliko.

V desetih dneh kar dve napredovanji Sijajen dvojček moških Sloginih članskih ekip

V desetih dneh so pri Slogi proslavljali kar dve napredovanji. Najprej so se prestopila iz moške odbojarske D v C ligo veselili člani mlajše ekipe, nato pa so starejši odbojkarji praznovali prestop iz deželne C v državno B2 ligo. Formalno sta uspeha dosegli dve različni društvi, in sicer Sloga in Sloga Tabor. V resnici pa gre za eno samo športno ustanovo, ki bi sijajno sezono lahko oplemenitila le še z obstankom ženske članske vrste, ki je – potem ko je bila dve leti naša najvišje postavljena šesterka – žal izpadla iz C v D ligo. Obe moški postavi pa sta res prekosili sami sebe. Že nekaj let so številne pretežno doma vzgojene fante razdelili v dva članska sestava, in sicer starejše v bolj kakovostno

C ligo, mlajše pa med četrtoligaše, kjer bi se kalili tudi med precej bolj izkušenimi nasprot-

tolikšne želje, da bi trenirali po zahtevah tretjeligaške konkurence. Kakorkoli že, tak ustroj so v letih preverili, vedno je bil kar uspešen, letos pa je privedel celo do sanjskega razpleta. Oboji so namreč sodili v boljše ekipe v prvenstvu, vendar ne v ožji krog favoritov za kakovostni skok. Kronološko so, kot rečeno, prvi ob uspehu noreli mladi slogaši, eki-

gladkima zmagama izločili izkušeno Mosso in se tako povzpeli v C ligo. Še lepša je bila pravljica prve Slogine zasedbe, ki je bila pod taktirko trenerja Edija Božiča res celo sezono pri vrhu, vendar bi se ji skorajda zalomilo tik pred končnico za napredovanje. Zaradi poškodbe zapestja podajalca Vanje Veljaka so celo tvegali, da bi se jim cilj play-offa ne uresničil, kar ne bi bilo pošteno. Naposled pa ne le, da se je poškodba izkazala za manj hudo in da je odlični Veljak podaljšek prvenstva odigral vrhunsko, ampak fantje so v končnici celo pokazali svoje najlepše lice in suvereno odpravili že v dveh tekmah (torej brez poraza) tako Prato v polfinalu kot favorizirano Natisonio v velikem finalu za napredovanje. Ker so na prvi tekmi v gosteh presenetili Furlane, so se

lahko veselili v domači telovadnici v Repnu (po uspehu v drugem srečanju), ki je bila pretesna za vse navijače in navdušence, ki jih je zadnji dogodek sezone dvranskih športov pri nas ob koncu maja seveda privabil v množičnem številu. Prestop v državno B2 ligo, med polpoklicne nasprotnike, predstavlja za društvo in za vso našo odbojko enkratni uspeh. V taki sezoni, ko so najvišji cilj dosegli tudi mlajši klubski kolegi, pa je za Slogo naravnost senzacionalen.

Imeti dandanes vsaj dvajset doma zgrajenih odbojkarjev, dovolj dobrih za raven C lige, ni od muh. Ne smemo pa pozabiti, da je vse bolj učinkovit društveni mladinski pogon v zadnjih letih tudi pripravil na B1 ligo Damirja Kosmimo (ki je letos na igrišču celo prestopil v A2) in Kristjana Stoparja ter na B2 ligo Ambroža Peterlina. Če se za trenutek prepuščimo fantaodbojki, bi z njimi tremi Sloga danes najbrž lahko igrala samo z lastnimi močmi (v dveh članskih ekipah je letos igrala le peščica posameznikov, ki niso zrasli v klubskem mladinskem sektorju) celo v B1 ligo ali vsaj v visokih položajih B2 lige. Realnost je seveda drugačna, ker bo treba sedaj šele pridobiti zadostne vire za nastopanje na državnem nivoju. Škoda bi bilo namreč brez okrepitve odigrati prvenstvo dežurne pepelke brez možnosti za obstanek, kakršna je bila ekipa pred tremi leti (s Peterlinom in Stoparjem). Namen tega dopisa pa je bil predvsem pou-

dariti moč Sloginega organizacijskega in trenerskega stroja (njegova duša je nedvomno profesor Ivan Peterlin, med drugim krmar mlajše moške članske ekipe), ki zlasti pri moških – kamor je zadnja leta objektivno usmerjenih več energij, tudi ob bolj številčnem "človeškem materialu" – proizvaja dobre in postavne (kar ni postranskega pomena) odbojkarje, zrele za ligo od C navzgor. Sloga je med drugim klub, najbližji ZŠSDI-ju, in tisti, ki se smernic Zdrženja tudi najbolj dosledno drži. Finalni obračuni play-offov pa so očitno razkrili še eno odliko Sloginega tabora, in sicer, poleg kakovosti, treniranosti in zagrizenosti, prav velik čut pripadnosti, ki preveva vse člane velike belo-rdeče družine. Eni prihajajo navijat za druge, igralke in igralci mladinskih postav imajo za vzornike odbojkarje prvih ekip, vsi se radi družijo med seboj, med fanti in dekleti se pletejo prijateljske, pa tudi močnejše vezi. Skratka, Sloga je danes uspešen zgled v našem športu. Zagotovo pa v odbojki, kjer smo med ženskami ostali brez C lige (v prihodnji D ligi bodo igrali Bor/Breg, Govolley, Kontovel in Sloga), pri moških pa goriški klubi životarijo med spodnjo polovico C (Soča) in D ligo (Olympia in Val po izpadu ter Naš Prapor).

HC

niki. Letos so se sicer nekateri posamezniki tudi opredelili za manjšo obveznost zaradi drugih prioritet oziroma, ker niso imeli

pa s srednjo starostjo okrog dvajsetih let. Po rednem delu so bili četrti, v edinem krogu play-offa pa so z dvema nepričakovano

lahko veselili v domači telovadnici v Repnu (po uspehu v drugem srečanju), ki je bila pretesna za vse navijače in navdušence, ki

Neverjetni dosežki v nogometu Le kaj je uspelo Pepu Guardioli!

Kar je uspelo Pepu Guardioli, je res neverjetno. Prvenstva, državnega pokala in lige prvakov niso v isti sezoni osvojili niti Rocco Sacchi in Capello pri Milanu, Trapattoni in Lippi pri Juventus, Herrera pri Interju. V najmočnejših prvenstvih se je to zgodilo Fergusonovemu Manchesteru leta 1999 in Cruyffovemu Ajaxu leta 1972. Real Madridu ni to nikoli uspelo, niti takrat, ko so po zelenicah tekali Di Stefano, Gento in Puskas in je nad belimi iz Madrida bdel sam Caudillo Francisco Franco. Sami "težkokategorniki", ni kaj. Ampak, letošnja Barca je storila še nekaj več: sezono je začela iz čiste ničle. Lani so bili dobri samo za v špalir zmagovitemu Real Madridu. Sezona je bila porazna. Odslovili so trenerja Rijkaarda in se na tržišču odpovedali velikima zvez-

dama Rijkaardove generacije, Ronaldinhu in Decu. Proti predsedniku Laporti je bila predlagana nezaupnica, ki ji le za las ni uspelo (za izglasovanje nezaupnice bi moralo glasovati 66% delničarjev, podprlo pa jo je 60%). Na klop so poklicali neizkušenega Pepa Guardiolo, ki je takrat vodil Barcelonino B-ekipo v precej nižjih ligah. Pep Guardiola je Barcelonina legenda iz devetdesetih in prvi katalonski ponos, ki pa je v roke dobil pokvarjeno in razbito igračko. Vzdušje v ekipi je bilo na robu zloma. Potem pa je prišlo poletje s prvimi posrednimi premiki. Španija je osvojila evropsko prvenstvo in pomemben delež zaslug za to nosi Barcelonin trojček Puyol – Iniesta – Xavi Hernandez. Xavi je bil lani imenovan za najkoristnejšega igralca EP, le slabih dvanajst

mesecev za tem pa so ga po finalni tekmi Lige prvakov razglasili tudi za najboljšega nogometaša finala. Takrat torej, na EP, se je začela graditi nova Barcelona. Katalonski povratniki iz reprezentance (tako kot vsi ostali reprezentanti) so se po zmagi v domače ekipe vrnili polni novega zagona. Guardiola je ob tem imel briljantno zamisel (ali pa neizmerno srečo), da je svojo ekipo zgradil ob kapetanu Puyolu prav "v funkciji" ostalih dveh reprezentantov, Xavija in Inieste, ki sta bila letos pravo jedro ekipe in nogometaša, okoli katerih se je vrtela celotna igra katalonskega kluba. Je že res, da je bila letošnja sezona Messijeva sezona po zaslugi njegovih 38 zadetkov v sezoni (od tega kar 9 v Ligi prvakov). Zasluzeno bo argentinski nogometaš decembra v Parizu dvignil zlato žogo, kot je bil zaslužen ime-

novan za najboljšega nogometaša letošnje Lige prvakov. Ampak, za

pravo razumevanje letošnje Barcelonine igre, moramo najprej osredotočiti pozornost na oba omenjena nogometaša iz sredine igrišča. Iniesta in Xavi, mlada in perspektivna vezista, sta hkrati pljuča in možgani Kataloncev. Znata obrambno pokrivati, še bolje pa jima gre od rok grajenje igre. Morda bi ju lahko primerjali Pirlu, čeprav primerjava ni povsem natančna. Jasno mora biti, da omogočata svoji ekipi atomski napad Henry – Messi – Eto' o, ne da bi zaradi tega obramba pretirano trpela. V glavi se jima

po zaslugi izvrstne vizije igre rojevajo genialne zamisli, hkrati pa sta pri podajah in grajenju napada neverjetno natančna. Že sam podatek, da je Xavi še v osemdeseti minuti finalne tekme lige prvakov, ki zna mnogim še tako dobrim nogometašem zaigrati neprijetna presenečenja, brez zgrešene podaje, zelo veliko pove: o njegovi nogometni kakovosti in psihološki trdnosti. In še zadnji odtonek: narodna zaveza. V Barceloni Katalonci svojo "katalonskost" močno čutijo. Znano je, da v Barceloni ni prostora za špance. V ekipo je "dovoljen vstop" le Kataloncem in tujcem (pri Athleticu iz Bilbao vse od ustanovitve igrajo celo samo Baski). V finalu proti Manchesteru je za Barcelono zaigralo sedem Kataloncev in le štirje tuji. Xavi, Iniesta in Puyol so s trenerjem Guardiolo najizrazitejši primer katalonskega ponosa, ki mu je v eni sami sezoni uspelo pripraviti veliki preobrat. Barcelonin šahmat ni spril na kolena samo madridskega Reala, ampak celotno Evropo.

AČ

Guardiola, novi katalonski junak

Indija, dežela, kjer nič ni čudno (5)

Dežela, ki se je odela v črnino

Abdulova tragedija

Abdul je star kakih štirideset let. Čeprav dela v Mumbaju, središču Indije, bi lahko po njegovem imenu sklepali, da je musliman. To, da je kot natak ar zaposlen v restavraciji Cafe Leopold, večini ne pove veliko. Prijazen možakar z brki, gostimi črnimi lasmi in bližnje-vzhodno temno poltjo. Okoli miz in številnih gostov se premika zelo spretno, očitno gre za izkušena natak arja. Dela je veliko, Abdul pa se rad pomudi z vsakim gostom, ki ga povpraša po tragičnih dogodkih. "Ja, zgodilo se je pred natančno dvema mesecema. Poglejte, tam so vstopili", pokaže na ena od treh vrat, ki so pravzaprav prave odprtine v restavraciji. Cafe Leopold namreč nima pravih vrat, ampak vhode, vrata, zaradi izredno tople klime, niso potrebna. Abdul se popolnoma vživi v zgodbo, ki jo je pripovedoval že stokrat. Abdul je med preživelimi terorističnega atentata, ki ga je Mumbaj doživel v dneh po 26. novembu lani. Med tarčami napada je bil tudi Cafe Leopold. Pod streli teroristov so takrat umrli dva natak arja in šest gostov. Teroristi so nato odšli dalje. Proti hotelu Tadž Mahal. Tarča napadov so takrat bili še hotel Oberoi, judovski center Nariman House, osrednja železniška postaja Chhatrapati Shivaji ter bolnišnica Cama. Vseh žrtev je

bilo 179. Abdul nam v trenutku pokaže na kolega, ki se prav tako spretno suče med mizami: "Poglejte ga. On je v napadu izgubil brata. Tistega večera je bilo res tragično. Restavracija je bila polna, bili smo polno zaposleni, naenkrat pa se je zgodilo nepredvidljivo, približno ob enajstih zvečer". Ponočno se je obrnil in pokazal na

je na uničen pod pokazal Abdul, "Slišali smo tresk in zgroženo opazili, kako sta se granati skotalili pod noge gostov in natak arjev. In od takrat samo streljanje in pokanje". V pripovedovanju se je za trenutek zamislil, kot bi se odločil spomniti vseh žrtev, ki so bile ubite pred njegovimi očmi, in nadaljeval: "Bil sem med srečneži.

mogoče spremljati hkrati veličastno parado, ki so jo predvajale državne televizijske postaje, in serijo "breaking-news", ki je obveščala o novostih glede umora dveh osumljenih pakistanskih teroristov v bližini Delhija, pri katerih so našli večjo količino strelnega orožja in razstreliva. 26. januar je bil simbolno pomemben datum za nov atentat na Indijo. Če bi se razstrelivo sprožilo, tako kot so načrtovali napadalci, bi prišlo do pravega pokola na osrednji slovesnosti, na kateri se Indijci spominjajo demokratičnega preustroja svoje domovine. 26. januarja 1950 je namreč Indija sprejela republikansko ustavo, potem ko je 15. avgusta 1947 oklicala samostojnost. Napad, ki bi se moral izvesti 26. januarja letos, je

V atentatih so bili med glavnimi cilji turisti

Abdul, natak ar, ki je preživel teroristični napad v restavraciji Cafe Leopold

steno, kjer je bila obešena slika z okvirjem. Stranka, ki je tam sedela, je okvir umaknila in izpod slike se je na dan prikradla ogromna luknja, ki jo je povzročil metek. Podobnih, čeprav manjših lukenj smo lahko našli več deset, tudi pod je bil pri točilnem pultu doobra uničen. "Tam se je začelo",

Stregel sem pri mizi v bližini vrat. Komaj sem zaslišal strela, sem stekel na ulico in si tako rešil življenje. Ko sem se le nekaj minut po napadu vrnil, sem ljudi, ki sem jim še deset minut pred tem stregel, lahko samo še pomagal prenašati v rešilce, kjer so bolničarji in zdravniki nekaterim izrekli zadnjo "obsodbo": "Mrtev!"

Nevarnosti več ni, a teroristov se vsi še vedno bojijo!

V času našega obiska Indije je bila mumbajska noč, 26. november 2008, le dobra dva meseca za Indijci. Rane so se šele začele celiti, pozornost je zato na višku. "Podpisali so si smrtno obsodbo", je bilo slišati na ulici, "ampak sami so si to zakuhali". Ljudje so na dan republike, 26. januarja, v Mumbaju zgroženo spremljali novico o pravočasno preprečenem napadu na vojaško paradu v prestolnici New Delhiju. Po televiziji je bilo tako

Razdejanje, ki so ga povzročili teroristični napadi, je vsem na očeh

imel še prav poseben pomen. Zgodilo bi se namreč točno dva meseca po prvih napadih na Mumbaj. Simbolike bi bilo torej na pretek, toliko, kolikor prelite krvi. Mumbaj je veliko industrijsko mesto. Pravzaprav ni samo industrijsko, je tudi filmska prestolnica in ekonomski biser indijske podcelnice. Skratka, njeno pravo srce in motor tistega gospodarstva, ki se skupaj s kitajskim najhitreje vzpenja po svetovnih razpredelnih

gospodarske rasti. Teško bi ocenili, kaj lahko ustavi vrtočlovo in neomejeno indijsko rast (ki jo sicer uživa zanemarljivo majhna peščica ljudi). Odgovor na vprašanje, ki je bil do 26. novembra nepojmljiv, je danes nekoliko bolj na dlani. Terorizem sicer ne more ustaviti indijske rasti, jo pa lahko zaustavi ali utiri v nove dimenzije, tako kot je bilo z ameriškim 11. septembrom.

padi, ki so se vrstili kot po tekočem traku v šestdesetih in sedemdesetih, so za sabo pustili krvavo sled. Šlo pa je za obdobje, ko sta obe državi še spadali v t. i. tretji svet. Mumbajski napadi, ki so jih pakistanski teroristi izvedli v dnevih med 26. in 29. novembrom 2008, pa so bili nekoliko različni od prejšnjih. Njihov cilj je bil pravzaprav nekoliko različen od ciljev večine prejšnjih atentatov. Večina prejšnjih konfliktov bi namreč lahko označili za regionalni spopad dveh držav, vezan na medsebojne (zgodovinske in verske) konflikte. Tokrat pa je bila meja regionalnega krepko prekoračena. Napadena je bila Indija v samem ekonomskem srcu, bili so napadeti zahodni turisti in predvsem... Indija je za tri dni postala center sveta. CNN je nepretrgoma v živo oddajal izpred hotela Taj Mahal, s polurnimi presledki so se prinašale novice o napadih.

Indijci, ki imajo opravka s turisti, so sicer pred samimi prizorišči terorističnih napadov, predvsem še pred hotelom Tadž Mahal, ponavljali, da je Indija povsem varna. "Nimate kaj skrbeti. Zgodilo se je, a naša vojska bo pakistanske teroriste že kaznovala in jim pogrnala strah v kosti!" so bili zgovorni, čeprav je bilo očitno, da tega, kar govorijo, ne čutijo. In preblisk strahu je bilo mogoče opaziti v njihovih očeh vsakič, ko so pogledali na televizijski ekran, ki je prinašal novice o prijetju osumljenih atentatorjev ravno na dan njihovega državnega praznika.

/konec
Andrej Černič

Hotel, Tadž Mahal, simbol atentatov na Indijo

Dijaki dolinske srednje šole so gostovali v Rogaški Slatini

"In pogledj ... ljudske pesmi iz Brega"

Dijaki nižje srednje šole Simona Gregorčiča iz Doline so letošnjega 7. maja doživeli izjemno lepo in bogato izkušnjo; v Rogaški Slatini so se udeležili 13. revije ljudskih pesmi, plesov in navad pod geslom "Pika, poka pod goro", ki ga prireja Zavod Republike Slovenije za šolstvo in I. Osnovna šola Rogaška Slatina. Rogaška Slatina je svojo srečo zgradila na toplovdnih zdravilnih vrelicah in postala po Evropi znano termalno središče, ki daje osvežitev, moč in zdravje vsem, ki želijo iz njenih virov preizkusiti "resnično božjo moč", kakor je rekel bog Apolon mitološkemu konju Pegazu, ko mu je naročil, naj blizu cerkve sv. Križa v Rogatcu udari s kopitom ob tla in odpre rogaški vrelc. Tako se je zgodilo! Rogaška mineralna voda, znana že v antiki, se v znanstveni literaturi omenja od leta 1687, pred dobrih dvema mesecema pa je Pegaz dobil sredi Rogaške Slatine obsežno ploščad, v središču katere kraljuje velikanski bronasti kip kralatega konja iz grškega bajeslovja, ki ponosno kaže zlato kopito, s katerim je Rogaški Slatini podaril slavo in mnogotero bogastvo. To bogastvo ima svoje korenine 550 m globoko pod zemljo. Poleg izredne vsebnosti magnezija, ki sodeluje pri več kot 300 procesih v našem telesu, pa nudi voda iz rogaških vrelcev prijetno počutje in blaženo sprostitve.

Če dodamo še pravilno okolje, v

katerem delujejo zdravilski objekti, cvetlične aleje, zelenice, zlikane ko biljardne površine, parki, sprehajališča, počivališča in harmonija stavbne arhitekture, kjer se moderno in preteklo spajata v skladnem sožitju, potem je popolnoma upravičen vtis, da si prišel v čarobni svet, v katerem so resnično in sanje v popolnem sozvočju. In v tem čarobnem svetu se enkrat letno zgodi srečanje preko tisoč otrok in njihovih spremljevalcev iz vseh slovenskih dežel, od Primorske do Prekmurja, od Koroske in Štajerske do Dolenjske... in iz zaledja Trsta, iz dolinskega Brega. Vseh skupin je bilo 52 in so nastopile v treh izmenah.

Dijaki iz dolinske srednje šole in njihovi spremljevalci so se v Kulturni center Rogaška Slatina, kjer je revija že potekala, pripeljali okrog enajstih dopoldne. Prijazna in vpljudna organizatorica in glavna koordinatorka revije prof. Marijana Šepič je skupini takoj dodelila dve priku-pni mladi spremljevalki, Tinko in Špelo, ki sta radovedne Brežane popeljali na kratek obhod po mestu. Tako so dijaki lahko videli najstarejši vrelc in poskusili toliko

opevano rogaško zdravilno vodo (vendar brez kremženja in zmrdovanja ni šlo). Mimogrede so si ogledali Hotel Trst, ki je bil zgrajen leta 1908 in je bil eden lepših v Rogaški Slatini, zdaj pa je žal zapuščen in propada. Nato sta Tinka in Špela pokazali - z zunanje strani, seveda - prvo kopalnišče Tempel, ki je imelo okna še okrogle oblike. Na nasprotni strani kraljuje najelit-

ploščadi pa impozantni konj, simbol Rogaške Slatine, pod katerim je bila obvezna skupinska fotografija.

Po okusni topli malici, nadvse pa sta teknila tudi prijaznost in ustrežljivost osebja in gostiteljev, pa je udeležba dolinskih dijakov na reviji "Pika, poka pod goro" prišla v živo. Mrzlica pred nastopom se je začela stopnjevati že med glasnim preoblačenjem v garderobi in dosegla višek za kulisami na odrskih deskah ob iztekajočem se nastupu ljubkih "črvičkov" Vrtca Dramlje, ki so vneto

ni prostor in ob petju vaške himne Na Gorici na placu so prikorakali na "trg" parterji in parterce. Tina Klun, Mara Mura, Neja Martini in Elena Parovel, Patrick Sancin, Gregor Vizintin, Patrik Mattiassich in Lenard Zobec so se docela vživeli v svoje vloge in s pušeljcem na prsih in za pasom, sijoči v belih bluzah in srajcah so verodostojno predstavili dolinski in boljunski obred in strumno prikorakali pod maj. Dijaki, ki so predstavljali množico, so zapeli srčno, prepričljivo in doživeto. Sledila je Barča je zaplavala, ki je zadonela

nanja in občudovanja. Dijaki slovenske nižje srednje šole Simona Gregorčiča iz Doline pri Trstu so s svojim sporedom "In pogledj... ljudske pesmi iz Brega" zapustili nadvse dober vtis, kajti na oder so prinesli same sebe, svoja doživljanja in lastne občutke, saj sami v polni meri in že zdaj zmlada vneto sodelujejo pri postavljanju majev v svojih vaseh. Njihovo petje in prikazovanje vaških navad ni bilo priučeno, temveč pristno in resnično ter doživeto preneseno iz vaškega okolja na gledališki oder. Gledalci so ob tej priložnosti dobili tudi "gledališki list", v katerem so bile opisane glavne značilnosti majence in majev v Bregu.

Pevsko je dijake skrbno in vestno pripravila prof. Aleksandra Pertot, za organizacijsko plat je poskrbel prof. Boris Pangerc, za tehnično opremo si je prizadeval prof. Miloš Jugovic, za bdenje nad mladimi razposajenci med gostovanjem sta bila zadolžena prof. Christina Biber in prof. Davide Rubin.

Polni zadoščenja ob zavesti, da so na reviji "Pika, poka pod goro" opravili koristno poslanstvo, in kipeči od vtisov iz krajev prijetnega bivanja in zabave, so se učenci in njihovi spremljevalci vrnili v Dolino in pustili v Rogaški Slatini pečat navad majev in majence, ki jih sami že dejavno in odgovorno prenašajo iz sedanjosti v prihodnost.

nejši hotel, Štrossmajer, malo naprej pa stoji znamenita Kristalna dvorana, v kateri je imel svoj koncert tudi slavni skladatelj Franz Liszt; sredi obsežnega trga stoji ponosen spomenik padlim borcem v 2. svetovni vojni, sredi Pegazove

pripovedovali, peli in si oblubljali "Imamo se radi". Komaj so otročiči iz Dramelj odnesli bosenogice z odra, se je na prizorišču prikazal dolinski maj v vsej svoji razkošni lepoti. Razposajena "množica" je preplaval prireditve-

prav po boljunsko, pogumno, gromko in koračniško. Zaključna In pogledj ljubca ljubezen pa je s svojo zdaj otožno, zdaj iskrivo, zdaj hudomušno vsebino zaokrožila nastop dolinskih dijakov, ki so poželi zaslužen aplavz, poln priz-